

PUMA NAVAL
la primul zbor

www.fortele-navale.ro

MARINA ROMÂNĂ

REVISTA FORTELOR NAVALE ROMÂNE

IANUARIE-FEBRUARIE

USS The Sullivans
la Constanța

Ochiul Flotei

▲ 26 Ianuarie 2007, corveta **Contraamiral Horia Macellariu, Marea Neagră**. Instantaneu din timpul evaluării navei și echipajului. În prim plan, căpitan-comandorul Tiberiu Istrate (stânga) și locotenent-comandorul Dumitru Curbăt, de la Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Foto: Codruț BURDUJAN

◀ 18 februarie 2007, fregata **Regele Ferdinand, Marea Neagră**. Serviciu de cart în Centrul de Conducere a Luptei: caporalul Lucian Jacotă (stânga) și Mm II Cristinel Irimia.

Foto: Bogdan DINU

▲ 15 februarie 2007, **Marea Neagră**.

Exercițiul de boarding al echipei de pe distrugătorul *USS The Sullivans*.

Foto: Bogdan DINU

► 16 februarie 2007, **Marea Neagră**.

Exerciții de formații și evoluții desfășurate între *USS The Sullivans* și fregata *Regele Ferdinand*.

Foto: Bogdan DINU

► 20 ianuarie 2007, **Academia Navală „Mircea cel Bătrân”**.

Aspect din timpul concursului de înot.

Foto: Codruț BURDUJAN

Coperta 1: Exerciții comune
ale fregatei *Regele Ferdinand*,
cu distrugătorul american
USS The Sullivans.
(Foto: Bogdan DINU)

Coperta 4: Evaluarea corvetei
Contraamiral Horia Macellariu de către CISE.
(Foto: Codruț Burdujan)

SUMAR

ȘTIRI DIN FLOTĂ 4

PAVILION NATO Rămânem (în continuare) împreună 6

INSTRUCȚIE Oamenii munților 16

SIMEX 07, „Rachete navale” 18

Instrucția continuă 20

Prima serie de soldați voluntari 26

AVIAȚIA NAVALĂ Primul elicopter PUMA naval a ieșit la zbor 32

Piloții Marinei 35

ALMA MATER Academia performerilor de cursă lungă 40

Epilog pe mare la sesiunea de iarnă 42

Euroexamene 44

Premiile „Clubului Amiralilor” 48

Ofițeri de marină români prizonieri în al treilea REICH 52

APARIȚII EDITORIALE Destine sub marele pavoaz 57

MISIUNILE INTERNAȚIONALE ale Forțelor Navale Române în anul 2007

Contraamiral de flotilă
Gheorghe PETRIA
Locțiitorul Șefului Statului Major
al Forțelor Navale

Transformările și modificările actuale prin care trece societatea modernă impun adaptarea sistemului militar la cerințele actuale pentru rezolvarea cât mai eficientă a tuturor conflictelor, crearea unui climat de securitate și reducerea amenințărilor de orice fel. Prezența continuă pe mările și oceanele lumii este în acest moment o modalitate de ridicare a nivelului de pregătire al militarilor implicați în aceste misiuni dar și o modalitate de promovare a identității naționale.

Dacă în anii trecuți, militarii din Forțele Navale Române erau la stadiul de debutanți în cadrul exercițiilor și aplicațiilor la care participau, iată că a sosit momentul să ne demonstrăm capacitățile. În acest sens, în anul 2007 vom participa la peste 250 de activități internaționale care vor viza exerciții, antrenamente și misiuni alături de statele membre NATO, UE, ale „Parteneriatului pentru Pace” sau în cadrul inițiativei de cooperare regională în Marea Neagră, BLACKSEAFOR.

Integrarea României în NATO impune și Forțelor Navale respectarea angajamentelor pe care țara noastră și le-a asumat, printre acestea regăsindu-se și participarea noastră la operația antiteroristă ACTIVE ENDEAVOUR (OAE). Acest drum a fost deschis de către fregata *Regele Ferdinand* care a participat în premieră, în anul 2005, la această operație. Profesionalismul militarilor români a fost confirmat și de către echipajul fregatei *Regina Maria* care, anul trecut, a primit „botezul” OAE.

În anul 2007 vom participa la operație cu *Regele Ferdinand* care va parcurge o serie de etape de pregătire pentru a putea fi admisă la misiune. Aceste etape presupun prezența navei la exerciții internaționale, în cadrul cărora echipajul și nava vor fi evaluate de către echipe de specialiști din cadrul Alianței privind modul în care acestea sunt în măsură să îndeplinească cerințele specifice acestui tip de misiune.

Cooperarea regională reprezintă o altă preocupare importantă a Forțelor

Navale Române care participă activ în cadrul inițiativei de cooperare regională în Marea Neagră, BLACKSEAFOR. În anul 2007 se împlinesc șase ani de la prima activare a acestei grupări iar în această primăvară portul Constanța va fi din nou vizitat de către navele BLACKSEAFOR.

Pentru că trebuie să ne gândim și la viitor, marșurile de instrucție sunt cel mai bun prilej pentru un viitor marinar de a-și testa și a pune în practică cunoștințele teoretice dobândite. Și în acest an, nava-școală *Mircea* va executa un marș de instrucție în Marea Mediterană, având la bord studenți și elevi români dar și cadeți din alte marine ale unor state din cadrul Alianței Nord-Atlantice și din „Parteneriatul pentru Pace”, acesta fiind un foarte bun prilej de promovare a imaginii Forțelor Navale dar și a României.

Referitor la misiunile proprii, în 2007 ne-am propus de asemenea și multe exerciții internaționale care se vor desfășura în apele teritoriale ale României și în care vom implica și alte tipuri de nave.

Este adevărat că la misiunile internaționale, „actorii” principali sunt fregatele sau corvetele, însă trebuie să evidențiem și participările dragoarelor maritime care și în acest an vor desfășura exerciții în comun în Marea Neagră și în Marea Egee sau navele purtătoare de rachete, care vor continua să se antreneze în comun cu navele sosite în vizită în România.

Deoarece reușita unei misiuni internaționale începe de acasă și în acest an vom continua să executăm antrenamente și exerciții în care să implicăm toate mijloacele și tehnica din dotare, pentru a realiza o cât mai bună pregătire a tuturor echipajelor participante la activitățile internaționale care se desfășoară în țară sau în străinătate.

În acest context, se impune să acordăm foarte multă atenție și să abordăm cu seriozitate toate activitățile pe care le desfășurăm, fie că sunt naționale sau internaționale, pentru a face față oricăror provocări! ■

Foto: Petrică Mlihalache

Marți, 20 februarie, în prezența ministrului Apărării, Sorin Frunzăverde și a șefului Statului Major General, amiralul dr. Gheorghe Marin, a avut loc, la Statul Major al Forțelor Navale, ședința de autoevaluare a activității acestei structuri pe anul 2006. Activitatea a constat într-o prezentare a activităților din anul 2006, realizată de șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, a cuprins indicatorii specifici, realizările, neîmplinirile și proiectele de viitor. Au fost analizate rezultatele pregătirii pentru luptă, desfășurate anul trecut, modul de gestionare a resurselor, modul de executare a misiunilor, insistându-se pe participarea Forțelor Navale la misiuni internaționale. Pentru anul în curs, în domeniul înzestrării, Statul Major al Forțelor Navale își propune să materializeze programele majore de achiziții, referitoare la dotarea cu corvete multirol și cu nave vânătoare de mine și să continue programul de înzestrare cu elicoptere navalizate, astfel încât, până la finele acestui an, primele două elicoptere, care vor deservi fregatele Tip 22, să intre în serviciul activ. Ministrul Apărării, Sorin Frunzăverde, a mulțumit marinarilor pentru modul în care și-au îndeplinit misiunile și a subliniat că participarea la misiunile internaționale, a reprezentat un element important în procesul de realizare a interoperabilității cu forțele similare din armatele membre ale Alianței Nord-Atlantice și parteneri. **(M.E.)**

Un instructor militar din cadrul U.S.Navy, Senior Chief Mark Kraus (grad care corespunde maestrului militar clasa I din Forțele Navale Române), instructor în cadrul Centrului Operațional Naval din Chicago, a efectuat, între 13 și 23 ianuarie, o serie de vizite de informare și documentare la Școala de Aplicație a Forțelor Navale „Viceamiral Constantin Bălescu” și la Școala Militară de Maiștri de Marină „Amiral Ion Murgescu”, pentru a identifica noi oportunități de cooperare bilaterală în domeniul educației de specialitate. Obiectivul este realizarea unui program propriu de pregătire în domeniul leadershipului pentru Forțele Navale Române, inclusiv prin programele aduse de instructorul american, pentru diferite grade și trepte în carieră. Acestea urmează să fie adaptate la sistemul nostru de învățământ militar de marină astfel încât marinarii militari, aflați la începutul carierei, să poată învăța tehnicile cu ajutorul cărora pot deveni și acționa ca lider, să poată gestiona toate situațiile posibile, atât cele de criză cât și cele de zi cu zi, la nivelul grupului, departamentului sau navei. Centrul Operațional Naval din Chicago este structura Marinei Militare americane care realizează pregătirea de bază a marinarilor, maiștrilor militari și subofițerilor, reunind în jur de 15-20.000 de cursanți și instructori. Senior Chief Mark Kraus a mai efectuat astfel de stagii, în cadrul Programului Parteneriatului Maritim în Ucraina, Bulgaria, Georgia sau Azerbaidjan. **(B.D.)**

Foto: Bogdan Dinu

Foto: Mihail Egorov

Marți 20 februarie, Divizionul de Nave Purtătoare de Artilerie a desfășurat un exercițiu de antrenament pe fluviu, în raionul km 190. Au participat, monitoarele *Mihail Kogălniceanu* (45), *Ion C. Brătianu* (46), *Lascăr Catargiu* (47), vedetele blindate *Rahova* (176), *Opanez* (177), *Smârdan* (178), *Posada* (179), *Rovine* (180), precum și remorcherul fluvial 302. Activitățile au fost dense, în cadrul antrenamentului, echipajele executând activități complexe în condițiile EXART, misiuni de supraveghere și monitorizare a traficului fluvial, de identificare, căutare, control și inspecție a navelor suspecte de activități ilegale. De asemenea, vedetele blindate au desfășurat antrenamente pentru misiunile de minare. Activitățile desfășurate au constituit avanpremiera exercițiilor de tragere cu armamentul de artilerie de la bord, de la sfârșitul lunii martie. **(M.E.)**

Foto: Codruț Burdujan

În perioada 26-28 februarie, la Hotelul Militar Constanța s-au desfășurat convocările pe linie de protecția mediului și securitate și sănătate în muncă cu personalul cu atribuții în domeniu din Forțele Navale. Discuțiile au vizat importanța activității de protecție a mediului și securitate a muncii, prezentarea actelor normative ce reglementează această activitate în sistemul militar, atribuțiile comisiilor de ecologie și protecția mediului, a persoanelor cu funcții de conducere și a responsabililor cu protecția mediului și securitatea muncii, instruirea în domeniul securității și sănătății în muncă, precum și propuneri de îmbunătățire a activității, prin care omul trebuie protejat de riscurile de accidentare și îmbolnăvire profesională. S-a insistat pe necesitatea instruirii personalului din Forțele Navale cu privire la reglementările europene în vigoare, acționându-se astfel asupra celui mai important factor în producerea accidentelor de muncă, omul. **(O.B.)**

Prin Decretul prezidențial nr. 160, începând cu data de 7 martie comandorul Popescu Petruș-Dan, șeful Resurselor din Statul Major al Forțelor Navale, a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă.

Prin Decretul prezidențial nr. 56, începând cu data de 18 ianuarie comandorul Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, a fost avansat la gradul de contraamiral de flotilă.

Prin Ordinul Ministrului Apărării nr. S.P. 691 din 28 decembrie 2006, comandorul Liviu Kaizer a fost numit din funcția de șef de stat major al Centrului 39 Scafandri în funcția de comandant al Centrului 39 Scafandri.

Un distrugător din clasa *Arleigh Burke*, fregata *Regele Ferdinand*, un avion de patrulare maritimă Orion P3C, exerciții de interdicție maritimă și control la bord, de comunicații, un consistent schimb de echipaje, un PASSEX început cu Forțele Navale Bulgare și încheiat cu o evacuare medicală de urgență reală, acestea ar putea fi considerate ingredientele și momentele exercițiului naval comun desfășurat în luna februarie în apele teritoriale.

„Rămânem (în continuare) împreună.”

PRIMUL EXAM(EN) AL ANULUI PENTRU FREGATA „REGELE FERDINAND”

sau cum se vede parteneriatul strategic cu SUA din Forțele Navale

Pe o mare agitată și cenușie siajele celor două RHIB-uri lansate de distrugătorul *The Sullivans* se întrepătrund și încolăcesc aruncând din când în când valuri de spumă și apă asupra ocupanților care „mestecă” printre dinți cuvinte „dulci” la adresa conducătorilor de ambarcațiuni sau, dimpotrivă, sunt consumatori de adrenalină și trăiesc momentul ca atare. Oricum, o secvență dinamică, parcă desprinsă dintr-un film de acțiune, se consumă în timp ce ne apropiem de fregata *Regele Ferdinand* din pupa, după ce am înconjurat de câteva ori nava americană parcă pentru a intra mai bine în „rol”. Nu poți decât să-ți ștergi apa sărată de pe față pentru că de fotografiat nici nu poate fi vorba. Îl invidiez puțin pe PO1 Brian Goyak (echivalentul aproximativ al maistrului militar clasa a III-a), fotoreporterul de la baza aeronavală americană de la Sigonella, ambarcat temporar la bordul lui *The Sullivans* pentru această misiune din Marea Neagră, care, în ciuda ironiilor noastre, s-a îmbrăcat într-un „pumpkin suite” („dovleac” în argou după culoare și model, de fapt un costum de protecție termică) care ne privește senin, imun la apa revărsată din belșug peste noi. Toată echipa americană de bording, mai puțin cei din spatele bărcii, sunt uzi până la piele iar costumele de camuflaj de deșert, cotierele, căștile, armele, strălucesc sub picăturile de apă. De fapt, participăm la un exercițiu de boarding efectuat de către echipa de pe distrugătorul *The Sullivans* pe fregata noastră, *Regele Ferdinand*. Membrii echipei deja se catără pe scara de piscă dar povestea lui *The Sullivans* în Marea Neagră începe cu patru zile în urmă.

Prima oară în Marea Neagră

The Sullivans (DDG 68) este cel de-al 18-lea distrugător al clasei *Arleigh Burke*, numit astfel în onoarea celor cinci frați Sullivans (George, Francis, Joseph, Madison și Albert) care, în ciuda politicii marinei militare americane din timpul celui de-al doilea război mondial de a separa familiile, au insistat și au reușit să servească împreună pe nava *USS Juneau*. Nava a fost scufundată pe 13 noiembrie 1942 în timpul bătăliei de la Guadalcanal și toți cei cinci frați și-au pierdut viața. De aici și devisa navei „We Stick Together” (Rămânem împreună). *The Sullivans* a părăsit portul de ataș, Mayport din Florida, în noiembrie anul trecut și împreună cu fregata *USS Kauffman* (FFG 59) – o fregată din clasa *Oliver H. Perry* care a fost prezentă și la Constanța în 1998 – și cuterul Gărzii de Coastă *USCG Legare* au format împreună SSG 07-1 (Surface Strike Group), o grupare care acționează de regulă în comun doar pe timpul traversării Atlanticului. Interesant este faptul că în timp ce *USS The Sullivans* executa exerciții comune cu Forțele Navale ale Turciei, Bulgariei și ale României, *USS Kauffman* executa aceleași tipuri de exerciții, desigur mai reduse ca intensitate și complexitate cu marina militară angleză, la mai bine de 5000 de mile distanță. Prezența lui *USS The Sullivans*, pentru prima dată în Marea Neagră (pe 19 aprilie nava va sărbători zece ani de la intrarea în serviciu) se înscrie în planul bilateral de cooperare dintre US Navy și Forțele Navale Române, iar exercițiile comune au fost similare cu cele desfășurate anul trecut, în aceeași perioadă, cu *USS Porter* (DDG 78), cu mențiunea că de această dată la bord s-a aflat și comandantul Grupului de Luptă 67, comandorul Chip Walter

(titlul funcției este aceea de comodor și are în subordine o escadrilă de avioane de patrulare maritimă bazată la Sigonella).

Nava a intrat în portul Constanța în dimineața zilei de 11 februarie, în aceeași zi o delegație americană condusă de comodorul Chip Walter și comandantul navei, căpitan-comandorul Anthony J. Parisi, efectuând o vizită oficială la Comandamentul Flotei unde au fost primiți de contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei. A doua zi a avut loc vizitarea avionului de patrulare maritimă Orion P3C - aparținând anul acesta escadrilei VP 5 „Madfox”, staționat pe perioada misiunii la baza aeriană de la Mihail Kogălniceanu - de către contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale și general-locotenentul dr. Mihail Orzeată, directorul Statului Major General, însoțiți, evident, de comodorul Chip Walter. De altfel, conducerea SMFN a onorat și recepția oferită de nava americană în seara aceleiași zile. Tot în zilele escalei la cheu au avut loc numeroase ateliere de lucru, desfășurate atât la bordul fregatei *Regele Ferdinand* cât și la *The Sullivans*, precum și vizitarea Școlii Militare de Maiștri de Marină „Amiral Ion Murgescu”. În legătură cu această vizită maistrul militar principal Jeffery Hudson ne-a declarat: „Am avut oportunitatea să-mi aduc în vizită toți maistrii principali la Școala Militară de Maiștri a Forțelor Navale „Amiral Ion Murgescu”. Mi-a plăcut în sistemul dumneavoastră faptul că este alocată o perioadă de doi ani în care viitorii maistro militari pot acumula o mulțime de cunoștințe înainte de a se prezenta

la navă. Am fost impresionat de modul în care reușiți să integrați acest modul de doi ani în programul dumneavoastră. De fapt, principala deosebire dintre modalitatea noastră de pregătire și ceea ce am văzut aici constă în faptul că la noi majoritatea cursurilor sunt conduse de către maiștri militari și nu de către ofițeri. Este foarte eficient pentru noi dar aceasta nu înseamnă că poate fi la fel și pentru alte marine.”

„Un echipaj dedicat și motivat”

În dimineața zilei de 15 februarie navele au părăsit Portul militar Constanța. A fost prima ieșire în mare a fregatei *Regele Ferdinand* din acest an, una de bun augur deoarece 2007 se anunță a fi unul din cele mai „fierbinți” pentru navă și echipaj, datorită numărului mare și dificultății exercițiilor navale internaționale și a operațiilor la care este planificată să participe. În termeni tehnici de specialitate putem spune că fregata a efectuat un exercițiu de antrenament pe mare (EXAM) având drept obiectiv perfecționarea deprinderilor în exersarea procedurilor NATO de comandă și control, planificare și analiză a exercițiilor, executarea în siguranță a manevrelor tactice, inclusiv re-provizionare pe mare și transfer materiale (s-a executat doar manevra de apropiere), exerciții de comunicații, de ținere a situației aeriene și navale precum și de interdicție și embargo maritim. Sau, în jocul acronimelor am putea vorbi de MISCEX 831, ADEX 450, SURFEX 423, SYNTAX 510 și așa mai departe. Prima zi a fost și singura în care soarele s-a arătat pe cer și s-a putut vorbi de vreme bună, restul zilelor fiind „rezervate” ploii, cu

Avionul de patrulare maritimă Orion P3C surprins evoluând deasupra distrugătorului *USS The Sullivans*.

Comodorul Chip Walter (dreapta) explicând comandorului dr. Ștefan Georgescu, șeful de stat major al Flotei de Fregate (centru) cum funcționează AIS (Automatic Identification System) în comanda de navigație a navei. În stânga, comandantul navei, căpitan-comandorul Anthony J. Parisi.

plafon jos de nori (avionul de patrulare maritimă Orion P3C a putut fi auzit dar foarte rar văzut), mare agitată de gradul 3-4 cu vânt puternic și temperaturi scăzute. Oricum la aceste tipuri de nave vremea nu influențează cu nimic desfășurarea activităților, doar exercițiile de boarding fiind mai „sensibile” (dar în nici un caz de natură să creeze probleme) din cauza transferului cu barca. De remarcat, este pentru prima oară în cadrul unor exerciții comune,

din câte știm noi, când o navă americană a staționat la ancoră pe timpul nopții.

Tot în prima zi a ieșirii pe mare comodorul Chip Walter și maistrul militar principal Jeffery Hudson au fost oaspeții fregatei *Regele Ferdinand* și ai comandorului dr. Ștefan Georgescu, șeful de stat major al Flotei de Fregate, ambarcat pe toată durata exercițiului. Comodorul Chip Walter s-a declarat încântat de ceea ce a văzut la bord iar comandorul Ștefan Georgescu a avut posibilitatea

să-i întoarcă vizita a doua zi la bordul lui *USS The Sullivans*: „Am avut oportunitatea să vizitez toată nava și am fost impresionat de conducerea navei, comandantul este extraordinar, își conduce cu siguranță și inteligență echipajul. Mi-a plăcut să urmăresc de aici manevra de apropiere a exercițiului de reprovizionare pe mare, ambii comandanți au acționat foarte bine și eu privesc acest exercițiu ca un pas înainte în colaborarea dintre marinele noastre.” De altfel schimbul de personal între cele două nave (CROSS POLL) a reprezentat o componentă importantă a exercițiului. Astfel, nu mai puțin de opt ofițeri, 11 maiștri militari și un SGV (Soldat Gradat Voluntar, acronim care înlocuiește de la începutul acestui an pe cel de MAC) din echipaj s-au aflat

Foto: PO1 Brian Goyak

Vizită la avionul de patrulare maritimă Orion P3C de la baza aeriană de la Mihail Kogălniceanu. De la stânga la dreapta: comodorul Chip Walter, general-locotenentul dr. Mihail Orzeată, directorul Statului Major General și contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Instantaneu din timpul recepției de pe *USS The Sullivans*. De la stânga la dreapta: locotenent-comandorul Mircea Siminică, ofițer de legătură, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN, comodorul Chip Walter, comandantul Grului de Luptă 67, colonelul Barbara Kuennecke, atașatul apărării al Statelor Unite la București, căpitan-comandorul Anthony J. Parisi, comandantul navei.

Exercițiu de re aprovizionare pe mare (manevra de apropiere).

Navale Române și din fericire am putut să le ofer la rândul meu numeroase informații astfel încât, practic, am continuat schimbul de informații început în port. Sunt impresionat de ceea ce am văzut la bord, un echipaj cu adevărat dedicat și motivat, foarte mândru de nava și Forțele Navale Române.” Cum au văzut marinarii români această experiență? „În mare parte am văzut că ne asemănăm foarte mult ca echipaj, ca navă și, pe alocuri, chiar și ca dotări, desigur mai puțin sistemele de armament care la noi nu sunt montate încă. Dar ca mod de acțiune, de organizare a echipajului suntem cam la fel.” ne-a declarat Mml Corneliu-Ștefan Pavel.

„Pentru noi exercițiul a constituit începutul unei perioade de pregătire pentru misiunile pe care această navă va trebui să le îndeplinească în acest an, în special participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR din acest an. Chiar dacă nu s-a trecut la aprovizionarea directă a navei cu materiale în timpul exercițiului de re aprovizionare pe mare, putem considera că echipajul este instruit pentru desfășurarea unor astfel de activități. De asemenea s-a desfășurat un exercițiu de boarding care, chiar dacă marea nu a fost liniștită a arătat profesionalismul echipei de la bord și deprinderile câștigate în anii trecuți. Toate aceste rezultate ne fac să credem că nava este în măsură ca printr-un program de pregătire susținut, care va urma începând cu săptămânile următoare, să fie în măsură ca la sfârșitul acestei

Mmp Ionel Pruteanu, șeful de echipaj de pe fregata Regele Ferdinand în dialog cu maistrul military principal Jeffery S.Hudson.

perioade să-și îndeplinească misiunea principală, participarea la operația ACTIVE ENDEAVOUR în condiții foarte bune”, a concluzionat pentru noi comandorul Ștefan Georgescu, șeful de stat major al Flotei de Fregate.

Rutină sau experiență câștigată?

La o primă vedere scenariul pare unul identic cu cel desfășurat anul trecut în aceeași perioadă. Diferă numărul navelor, al boardingurilor executate sau adăugarea unui PASSEX care transformă deja exercițiul în unul cu participare internațională. Dar, în esență, un scenariu repetabil, chiar dacă oamenii, echipajele, sunt altele. Tocmai

de aceea am dorit să aflăm și opinia comandului Chip Walter în legătură cu acest subiect. „Nu am fost aici anul trecut pentru a ști cât de complex a fost exercițiul de atunci. Cred că exercițiul de acum este o provocare pentru fiecare echipaj cu un compromis rezonabil în ceea ce privește siguranța. Exercițiul PASSEX de la final este un element în plus de data aceasta. În mod normal planificăm din timp exercițiile internaționale dar acum am reușit, într-un timp foarte scurt, să realizăm un exercițiu, relativ simplu, în care să fie implicate trei țări. Cred că fiecare din noi are ceva de învățat de

Exercițiu de boarding al echipei de pe USS The Sullivans pe fregata Regele Ferdinand. În prim plan PO1 Brian Goyak.

Exercițiu de boarding al echipei de pe USS The Sullivans pe fregata Regele Ferdinand. Instantaneu din comanda de navigație: locotenent-comandor Bogdan Tuțuianu, locotenent-comandor Costel Bucur, comandantul echipei de boarding de pe fregata noastră, caporal Ionel Popaene.

Plecarea echipei de boarding americane de pe fregata Regele Ferdinand. În centru, Mml Corneliu-Ștefan Pavel.

la celălalt. Cu cât vom lucra mai mult împreună cu atât va fi mai bine în viitor. Repet, mi-a plăcut modul în care comandantul își conduce echipajul, ferm dar drept, mai ales în lucrul cu ofițerii de cart. Cred că seamănă foarte mult cu căpitan-comandorul Anthony „Don” Parisi (comandantul distrugătorului „USS The Sullivans”; aproape toți membrii echipajului au o poreclă, în cazul de față cu trimitere la originea siciliană a comandantului, n.n.) amândoi au fler și sunt buni comandanți. Revenind, trebuie să precizez că uneori nu este nevoie să schimbi scenariul exercițiului ci să rulezi cât mai mulți oameni. Peste trei luni pe distrugătorul nostru se vor afla probabil alți ofițeri care vor participa pentru prima dată la un astfel de exercițiu. Nu trebuie să faci scenariul mai dificil ca să meargă mai bine. Trebuie să acționezi în direcția perfecționării exercițiului și a deprinderilor pentru a căpăta experiență.” Din perspectiva căpitan-comandorului Marian Săvulescu lucrurile sunt privite în același mod: „De anul trecut, de la ultimul exercițiu cu „USS Porter”, s-au schimbat mai mulți ofițeri și maiștri militari de pe navă, din mai multe departamente. Anul trecut comandant era comandorul Sorin Learschi, acum sunt eu. Avem nevoie de astfel de exerciții pentru noii membri ai echipajului.”

Fregată modernă, angajăm personal!

La această ieșire în mare s-au aflat la bord mai mulți ofițeri de pe alte nave ale Flotei sau chiar din alte unități ale Forțelor Navale. I-am remarcat pe căpitanul Victor Durea de pe NSSL Constanța și locotenentul Răzvan Crintea de pe fregata Mărășești vizați pentru încadrarea funcțiilor vacante la navă. „La această dată nava are trei funcții de ofițer neocupate. În așteptarea publicării acestor funcții și a ocupării succesive, cu aprobarea comandantului Flotei ofițerii care au fost în atenția noastră, din interior, pentru a fi promovați pe funcții, respectiv căpitanul Victor Durea, locotenentul Răzvan Crintea și căpitanul Ținteanu, sunt la a patra ieșire cu nava. Asta înseamnă că avem în atenție, în următoarele trei-patru luni de zile, încadrarea acestora în echipajul navei. Acest proces a început în luna noiembrie a anului trecut și noi sperăm ca undeva pe la începutul lunii martie să vină oficial ordinul de detașare pe noile funcții. La ieșirile pe mare fiecare și-a luat „bucătica” în atenție cu supravegherea aferentă din partea ofițerului titular astfel încât să fie dublat în comandă”, am aflat de la căpitan-comandorul Marian Săvulescu, comandantul navei. Au mai fost prezenți și locotenenții Andrei Mititelu, Peter

Halasz (punte) și aspirantul Bogdan Voinescu (electromecanic) de la Divizionul de Corvete. Căpitan-comandor Marian Săvulescu: „Este o idee mai veche prin care urmărim ca, văzând cum funcționează nava, cum se comportă și ce performanțe are, care este spiritul la această navă, acești ofițeri ajungând la unitățile unde lucrează, să avem oameni care să înțeleagă tipul exercițiului și cum evoluează o astfel de navă.” Multe funcții de la navă sunt în prezent neîncadrate, inclusiv cea de șef mecanic (suplinită pe perioada exercițiului de fostul șef mecanic, locotenent-comandorul Silviu Bucur, actualul șef logistic de la Flotilă), căpitanul Radu Răileanu plecat la un curs în Statele Unite astfel încât singurul ofițer de cart rămas a fost căpitanul Adrian Gobjilă.

Viața bate scenariul exercițiului!

Una din particularitățile exercițiului a fost, sau mai exact ar fi trebuit să fie, PASSEX-ul cu corveta bulgară *Smeli* programat pe data de 18 februarie. Acesta a și debutat la ora programată dar a trebuit să fie suspendat și mai apoi anulat de un element neprevăzut în scenariul exercițiului. Spre disperarea locotenentului Răzvan Crintea care își desăvârșea „formația de diamant” în care urmau să evolueze navele, fregata *Regele Ferdinand*

aflându-se la conducere, la ora 10.42 *The Sullivans* a solicitat prin radio evacuare medicală de urgență (MEDEVAC) precum și prezența doctorului nostru la bord. A fost semnalul pentru întreruperea PASSEX-ului și „intrarea în pâine” a echipei medicale formată din căpitanul doctor Eduard Moise și caporalul George Berteșteanu. 13 minute mai târziu aceștia se aflau deja la bord, transportați rapid cu RHIB-ul nostru, și acordau îngrijiri medicale unui membru al echipajului, maistrul militar Tracey Williams, o femeie de 32 de ani care prezenta toate simptomele unui atac cerebral. Emoții cu atât mai mari pentru doctorul navei care mai trăise odată o experiență asemănătoare, terminată tragic. Este vorba de moartea caporalului Bogdan Iordache din 2005 când nava participa la operațiunea ACTIVE ENDEAVOUR, victimă a unui anevrism. La ora 11.01 *The Sullivans* solicita însoțirea pentru asistență până în portul Constanța lucru care s-a și întâmplat, *Regele Ferdinand* devenind „releul” prin care erau transmise solicitările și informările către nava americană.

„Am intrat în infirmeria navei – își începe relatarea căpitanul doctor Eduard Moise – unde am găsit-o pe pacientă în stare de semiconștiență, avea probleme cu vederea și convulsiona. Am fost informat de asis-

tentul medical și de cei trei sanitari că deja i se făcuse o injecție cu morfină, lucru neindicat deoarece pune probleme suplimentare în stabilirea diagnosticului prin numeroasele efecte secundare – stare de amețeală, greață – și nu știam dacă simptomele pe care le prezenta pacienta se datorau stării de sănătate sau morfinei. Semnele vitale erau stabile chiar dacă simptomele puteau face să te gândești la un accident vascular. Până la urmă am considerat că este vorba de o migrenă și am tratat-o ca atare cu medicația specifică, o perfuzie, 500 de ml de medrol, și apoi o glucoză 33%.

Și-a revenit imediat, americanii au fost încântați dar procedura de evacuare medicală a continuat. Cred că partenerii noștri nu au vrut să-și asume nici un risc și au acționat în consecință dar, dacă cazul ar fi avut loc pe nava noastră pacientul ar fi rămas doar în supraveghere medicală la bord și atât. Dificultăți au fost, am observat că americanii au aceleași probleme ca și noi, și lor le lipsește promptitudinea, pierd timp prețios – de exemplu prima barcă nu a pornit și a fost necesar să așteptăm minute bune până au coborât a doua barcă pentru transferul în portul militar. Cunoaștem limba engleză, comodorul Chip Walter

nu s-a simțit ofensat atunci când i-am solicitat să părăsească infirmeria împreună cu celelalte persoane care nu aveau ce căuta acolo și încurcau inutil locul. Erau destul de panicați deoarece nu mai întâlniseră o asemenea caz, i-au impresionat acele convulsii și ideea de la început a unui accident vascular, o experiență tristă prin care am trecut și noi. (convulsii datorate poate și faptului că în panica creată sanitariii americani au uitat, după ce i-au pus masca de oxigen, să conecteze și aparatul, n.n.)

La ora 14.00 echipa medicală era înapoi la bord, înghețată dar „în parametri” după mai bine de o oră petrecută în barcă pentru transferul pacientului în portul militar și întoarcerea în baia Agigea unde ancorase între timp fregata *Regele Ferdinand*. În Marea Neagră *The Sullivans* a „pierdut” doi membri ai echipajului, prima victimă fiind operată de apendicită la Spitalul militar din Constanța.

Strict autentic

Din fericire, evacuarea medicală s-a realizat la timp iar starea pacientului nu a fost atât de gravă cum s-a anunțat inițial. Lipsa unei modalități de evacuare aeriană medicală de urgență (MEDEVAC) adecvate și în timp util rămâne o problemă. Precizăm că la bordul distrugătoarelor din această clasă nu se află medic la bord chiar dacă dispun de toată aparatura medicală necesară, chiar și operațiilor. În caz de urgență medicală pacientul este evacuat cu elicopterul și, de regulă o pot face în majoritatea zonelor în care acționează. Tot atât de adevărat este și faptul că în cazul de față timpul necesar pentru ajungerea navei în portul Constanța era apropiat celui în care elicopterul ar fi ajuns la navă. În alte situații însă ...

Legat de discuția despre existența elicopterului MEDEVAC, în momentele tensionate de pe puntea de comandă în timpul derulării procedurilor și comunicațiilor radio legate de evacuarea medicală, o întrebare venită pe calea undelor i-a stupefiat pe toți cei prezenți: „Vreuna din cele două nave are elicopter la bord?” Dincolo de hazul de necaz pe care îl face românul în astfel de situații (glume de genul „*Avem unul gonflabil în hangarul pupa*” sau „*Am văzut unul mic în sertarul din cabină*” s-au auzit mult timp pe comandă) întâmplarea ne determină să ne punem întrebări serioase despre eficacitatea demersurilor noastre publicistice de a vă informa la timp și

Instantaneu din timpul exercițiului de boarding la USS The Sullivans.

Urcarea echipei noastre de boarding pe USS The Sullivans.

. Boarding la USS The Sullivans. În centru, locotenent-comandorul Costel Bucur.

Liber pentru ridicarea bărcii! RHIB-ul revine la bord după transferul echipei medicale la bordul lui *USS The Sullivans*, care se îndreaptă deja spre portul Constanța.

corect despre calendarul operaționalizării elicopterelor navale și a momentului în care acestea se vor afla la bordul fregatelor noastre. Asta ca să nu mai spunem că până și noi, jurnaliștii militari dar civili prin statut, am aflat de mult că distrugătoarele din clasa *Arleigh Burke* nu au elicoptere ambarcate. Cât despre corveta *Smell* ne abținem să mai comentăm ca să nu fim acuzați că facem din nou glume cu vecinii noștri de integrare europeană.

Of, presa mea!

Durata relativ mare a escalei în Constanța și a exercițiilor comune care au urmat, posibilitatea realizării unor interviuri atât cu comodorul Chip Walter, căpitan-comandorul Anthony J. Parisi, comandantul navei dar și cu maiștri militari, disponibilitatea și deschiderea constatată, mi-au readus în actualitate ideea de presă militară de marină. Dincolo de stereotipia unor declarații, șablonate uneori, respondenții noștri nu au avut nici o rețineră în a răspunde întrebărilor noastre, uneori incomode după standardele americane, cu sinceritate. Odată convingși că au în față un partener de discuție și nu doar un reportofon pentru înregistrat declarații, au făcut totul pentru a se asigura că am toate informațiile necesare și liberul acces

pentru documentare. Cu o aparentă naivitate (în sensul bun al cuvântului) și un pragmatism tipic american comodorul Chip Walter a explicat și de ce presa militară este o necesitate: „*Cred că este o necesitate, cred că trebuie să transmitem mesajul nostru în exterior. Din păcate, de multe ori mesajul US Navy, ceea ce facem noi în general, este prost înțeles și caracterizat în mod greșit. Este un lucru important pentru mine că v-ați făcut timp să veniți aici și să stăm de vorbă, să-mi puneți aceste întrebări. Lumea se întreabă în general ce căutăm cu navele noastre într-un loc sau altul, pe ce se duc banii, etc. Oamenii plătesc taxe, impozite și au dreptul să știe. Este vorba de prevenire, este vorba până la urmă de educație.*” Bani publici, contribuabili, informare, percepții eronate iată cuvinte cheie în înțelegerea fenomenului presei militare, fie ea și de marină. Mijloace, bugete, profesionalism, managementul adecvat puținelor resurse umane și financiare, iată ce am adăuga noi la varianta românească. Dacă am trăi și munci într-o societate normală rândurile de mai sus nu ar trebui să-și afle locul în acest colț de pagină. Dar, vorba cuiva, trăim în România și asta ne ocupă tot timpul! ■

RHIB-ul american aduce la bord echipa medicală după evacuarea medicală de urgență.

„Scopul ieșirilor pe mare este antrenamentul!”

Interviu cu domnul căpitan-comandor Marian Săvulescu, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*

– Cum apreciați exercițiul comun cu distrugătorul *USS The Sullivans*?

– Au fost câteva zile benefice în lucrul cu nava americană într-un exercițiu bilateral. Dorința mea este aceeași ca acum doi ani, adică să ieșim pe mare și să dăm din elice continuu minimum trei zile astfel încât organizația să fie rulată, să rulăm fiecare post de luptă, fiecare cart în parte. Activitățile pot fi condensate în două-trei zile, ideea este că nu trebuie căutată noutatea unui element ci repetiția cu altă navă, indiferent că a fost *USS Mahan*, *USS Porter*, *USS The Sullivans*. Folosind aceleași manuale, aceleași principii, aceleași proceduri ne perfecționăm și ceilalți lucrează împreună cu noi. Benefică această rupere de ritm, respectiv dintr-un exercițiu bilateral am trecut într-unul multinațional pe care, cu părere de rău, nu am putut să-l ducem până la capăt deoarece a apărut un caz de evacuare medicală de urgență la *USS The Sullivans*, dar primele trei secvențe (verificarea legăturii radio, patru-cinci elemente de formație în prima oră) au fost bine, ceea ce denotă că limba este comună, procedura este comună, manualele sunt comune.

– Câteva cuvinte despre exercițiul de boarding la *USS The Sullivans* condus de locotenent-comandorul Costel Bucur?

– Plecând de la faptul că antrenamentul nostru este necesar nu doar în cazul work-shop-urilor la cheu, unde schimbăm păreri și impresii, ne comparăm echipamentele, îl apreciez ca îndeplinit. Din echipa de boarding certificată în 2005, la această dată am pierdut o treime. Este greu să reiei ciclul de pregătire cu oameni noi veniți în această echipă. Apoi, voluntariatul acesta trebuie plătit,

remunerat dacă vrei, într-un fel, pentru că nu este deloc ușor cu un harnașament de 28 de kilograme, cu armă și muniție, să urci pe o navă care se mișcă, la 16-18 metri înălțime. Atât la echipa de boarding

cât și la puntea de zbor suntem într-o fază avansată pentru legiferarea acestor sporuri.

– Am staționat aproape două zile în regi la ancoră. E normal?

– Nu este normal, la ieșirile pe mare scopul este să te antrenezi. De aceea reiterez necesitatea unei pregătiri la cheu în echipe mixte, una la două zile, cu obiective foarte clare, iar apoi trei la cinci zile pe mare în care să uiți de granița apelor naționale, să uiți de faptul că trebuie să plătești diurnă pentru mai mult de 12 ore în afara apelor teritoriale și să-ți fixezi la nivelul Forțelor Navale sau al Flotei obiective concrete, astfel încât atunci când aduci o navă de peste mări și țări să fructifici într-adevăr zilele avute împreună.

– Ce urmează anul acesta pentru fregata *Regele Ferdinand*?

– Anul acesta obiectivul nostru de căpătâi este exercițiul naval NOBLE MIDAS 07 din Marea Adriatică, activitate la care nava și echipajul vor fi evaluate de evaluatori NATO. Acest exercițiu are loc în cadrul unui exercițiu mai amplu, respectiv plecarea noastră la operația ACTIVE ENDEAVOUR, cu o pregătire anterioară scurtă în cadrul SNMG 2 (Gruparea Navală NATO de Suprafață din Mediterana 2), probabil o lună. NIIRIS 07 este un INVITEX (participare la exercițiu pe bază de invitație) din partea Forțelor Navale ale Greciei și împreună cu participarea noastră la COOPERATIVE MAKO 07 din luna iunie din Bulgaria, la Varna, le consider etape preliminare pentru atingerea obiectivului de la NOBLE MIDAS 07. Acum suntem la final de februarie, în mai este prima misiune internațională și am demarat pregătirile pentru următoarea ieșire pe mare cu navele Flotei, din 26-28 martie. Ne preocupă câteva lucruri, cum

ar fi încaadrarea echipajului 100%, care este în puterea noastră și o vom face. Apoi, asigurarea materială care se poate face în plan național, începând cu banalele lavete și detergenți și terminând cu echipamentul care se schimbă anul acesta. În al treilea rând, de importanță vitală pentru noi, semnarea acordului de mentenanță pentru fregatele Tip 22 sau găsirea unor furnizori externi care să ne acopere necesarul de schimbat filtre, de înlocuirea unor piese electronice importante, etc. Iar aceste lucruri, în opinia mea, trebuie rezolvate până la plecarea noastră la exercițiul NIIRIS 07. Altfel vor fi probleme. ■

(Mai multe fotografii pot fi găsite la www.fortele-navale.ro/marina în imagini)

Oamenii munților

Pregătirea montană a infanteriștilor marini

Olivia BUCIOACĂ

În perioada 29 ianuarie-8 februarie, 20 de militari ai plutonului cercetare din cadrul Batalionului 307 Infanterie Marină de la Babadag, au executat în raionul Brădet-Brașov, exerciții de antrenament în teren constând în escaladări montane, instrucție pe schiuri, cercetarea pădurilor, a unei zone muntoase, transmiteri de informații despre taberele inamice.

Rememorări, amintiri, reflecții

Poate că ar trebui să lăsăm muntele să scrie despre cercetașii Batalionului de Infanterie Marină de la Babadag, pentru simplul motiv că îi cunoaște mai bine decât noi, îi cunoaște de câțiva ani. Acum, când infanteriștii marini au încercat să-și pună în ordine și să-și exprime gândurile, amintirile, trăirile, fizic sunt departe de munte. Dar cu ochii minții au revăzut cu atâta claritate ținuturile minunate în care și-au desfășurat, timp de câteva zile, pregătirea și a fost simplu, pentru că odată ajuns acolo, o parte din suflet rămâne în Cetatea muntelui, cetate despre care au învățat în urmă cu trei ani (este a treia tabără alpină a plutonului cercetare) că nu trebuie asaltată, că ea singură își deschide porțile pentru prietenii. Și pentru că nu am putut fi alături de ei, vom

încerca să ne imaginăm cum e acolo sus iarna, ce se vede dincolo de crestele înzăpezite, să descoperim de ce este atât de fascinant muntele, transcriind povestea relatată de ei, de cercetași. Să dăm astfel, timpul înapoi și să lăsăm clepsidra să-și numere firele de nisip, amintindu-ne de tabăra de iarnă de la Brădet-Brașov și citind rândurile scrise mai jos, călătoria plutonului cercetare să devină și călătoria noastră.

Jurnal de bord

Programul începe ca în orice unitate militară la ora 6 dimineața cu o scurtă pregătire fizică militară, înviorarea cum e cunoscută de toți, urmată de masa de dimineață și programul de instrucție, mereu altul sau mereu altfel în funcție de zile. „Am avut zile în care am făcut marș de instrucție de 6 ore pe jos și pe schiuri, au fost zile în care am făcut instrucția tactică sau zile în care am făcut doar instrucție pe schiuri”, ne-a mărturisit, re trăind momentele de atunci, locotenentul Gianin Stoian, comandantului plutonului cercetare. Programul unei zile în creierii munților continuă cu instrucția tactică până în jurul orei 14, pauza fiind considerată masa de prânz. Dacă în mod normal programul de lucru dintr-o unitate militară se sfârșește la ora 15.30, pentru plutonul cercetare putem spune că acesta de abia începea, marinarii

continuând instrucția până la ora 18, cu instrucție pe schiuri, instrucție tactică sau educație fizică. Activitățile din această perioadă au fost complexe incluzând, instrucție de supraviețuire în munți, trai în condiții de izolare, instrucție tactică de patrulare-observare, recunoaștere în teren muntos, instrucție tactică pe schiuri, marșuri zilnice de aproximativ 10 km, instrucție de front pe schiuri, precum și instrucție sanitară în mediu ostil, în mediu de munte și reguli de protecție a mediului la munte. Pentru antrenamentele infanteriștilor marini au fost alese două trasee: un traseu în zona Brădet, pe jos, nefiind accesibil pe schiuri, până la Piscul Dracului, ajutați de colegii de la Vânători de Munte cu accesorii, un fel de rachete de zăpadă sau colțari și un traseu desfășurat pe un drum forestier, până la Vârful Restea, care fiind mai blând permitea accesul pe schiuri, marș care s-a finalizat cu o coborâre frumoasă. 6 ore de marș (50 de minute de mers, 10 minute repaos) care se desfășurau atât pe jos, cât și pe schiuri.

Zăpezi ca-n basme

Spectacolele de pe scena alpină sunt de cele mai multe ori calme, odihnitoare, poetice. Alteori însă ele devin amenințătoare, terifiante, chiar cu secvențe dramatice pentru „spectatori,: avalanșe, viscole, furtuni. Infanteriștii marini au fost

Foto: BIM

însă norocoși, fiind binecuvântați cu ninsori liniștite care au permis cățărări, escaladări și coborâri prin zăpezi ca-n basme. Talazuri de creste argintate, deasupra cerul albastru, sub schiuri cântecul zăpezii sclipitoare. Zăpadă ideală pentru un „schi adevărat”, un schi cu totul altfel, care îți oferă cu totul alte trăiri, alte bucurii, față de schiul pe o pârtie amenajată din stațiuni. „În această iarnă plutonul cercetare a fost norocos că a avut zăpadă, această iarnă fiind mai blândă decât altele, în care oamenii au îndurat temperaturi de -20°,-25°. Au executat marșurile zilnice pe schiuri, tehnica a mers mai bine ca în alte ierni”, ne-a declarat locotenent-colonelul Ion Bucur, lociitorul comandantului Batalionului 307 Infanterie Marină. Zăpadă cât vezi cu ochii, tipic, așa spune, pentru lunile ianuarie-februarie, de aceea au fost necesare atât un echipament adecvat, cât și cunoștințe temeinice despre zăpezi, cornișe, avalanșe și orientare.

Obiectiv atins

Plutonul cercetare este subunitatea care intră prima în contact cu inamicul, fapt pentru care trebuie să fie cea mai bine pregătită și capabilă să acționeze în toate mediile. „Plutonul cercetare este considerat creierul mic al batalionului, creierul mare fiind comandamentul. Ei sunt chintesența, ei sunt cei mai pregătiți oameni. În afară de pregătirea pe care o fac în toate mediile aerian, subacvatic ca scafandri și terestru, acest mediu, terenul muntos, noi avându-l în Dobrogea, trebuie să-l cunoaștem foarte bine ca și expediționari”, ne-a spus locotenent-colonelul Ion Bucur. În fiecare an plutonul cercetare execută misiuni de ambarcare-debarcare, de transport desant cu elicopterele din cadrul Statului Major al Forțelor Aeriene, desfășoară misiuni terestre în toate formele de relief, misiuni la apă, pe apă și sub apă. Și pentru că misiunile desfășurate în Dobrogea, în zona de operații de sud-est, nu sunt

Experiența din munți, un mod de viață

Se zice că a urca în munți este mai mult decât un simplu sport, este un mod de viață, o stare de spirit, chiar o experiență ce se apropie de misticism. O tură pe munte este de fapt o evadare dintr-un mediu cotidian ce ne consumă fizic și psihic, și nu în ultimul rând are legătură cu prietenia, cu relațiile interumane, și cu relația ancestrală a omului cu natura. „La final infanteriștii marini au fost apreciați de către comanda Brigăzii 2 Vânători de Munte, ca fiind parca oameni ai munților, ceea ce și-ar dori și ei, să se poată adapta la fel de ușor în condițiile Deltei Dunării, în această vară când vor executa activități în comun cu cercetașii noștri. Noi credem că ne atingem scopul cu instrucțiile la munte și vom încerca să le executăm atât iarna cât și vara”, ne-a menționat locotenent-colonelul Ion Bucur. „Aprecierile au fost de foarte bine din amândouă părțile. Am fost foarte bucuroși că am desfășurat aceste activități împreună, urmează să desfășurăm alte activități împreună cu vânătorii de munte, pentru că și ei, de asemenea, trebuie să se obișnuiască cu mediul înconjurător din zona lagunară și ne-am promis mai multe colaborări pe viitor. Va fi un schimb de experiență reciproc”, ne-a mărturisit entuziasmat de această experiență, locotenentul Gianin Stoian.

Viitorul cercetașilor

După finalizarea exercițiilor de instrucție la munte, plutonul cercetare își va relua exercițiile de antrenament în zona lagunară și va continua pregătirea conform planului instrucției. Au îndrăgit muntele și și-au dorit să învețe cum să-l abordeze, descoperind încet, încet câteva din tainele și misterele muntelui, acolo unde timpul s-a oprit în loc și spațiul a rămas încremenit în timp, acolo unde liniștea îți inundă sufletul, conștienți de faptul că nu au lăsat în acel loc decât urme efemere de pași, dar cel mai important, și-au desăvârșit pregătirea.

În timp ce plutonul de cercetare desfășura exerciții de antrenament în raionul Brădet-Brașov, Batalionul 307 Infanterie Marină a intrat într-un proces de reorganizare. În ce măsură acest proces a modificat structura și misiunile plutonului de cercetare, ne-a declarat locotenent-colonelul Ion Bucur: „În urma procesului de reorganizare, plutonul cercetare a rămas ca structură și ca personal neschimbat. Dacă la alte subunități datorită restructurărilor din Forțele Navale, au mai dispărut funcții, la acest pluton am ținut foarte mult, să nu se schimbe absolut nimic, datorită misiunilor pe care le are și pe care nu le poate îndeplini niciun alt luptător de la altă subunitate.” ■

Avantajele exercițiilor de instruire prin simulare constructivă

Foto: Mihai Egorov

SIMEX 07 „RACHETE NAVALE”

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Forțele Navale au început exercițiile de instruire prin simulare la începutul anului 2004, atunci când, Divizionul de Nave Purtătoare de Rachete a desfășurat un exercițiu de instruire prin simulare la Centrul de Instruire Simulare al Statului Major General. Au urmat apoi alte unități din Forțele Navale care s-au pregătit în centrul de la București. În martie 2006, primul exercițiu de simulare constructivă desfășurat în Forțele Navale a avut loc la Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale în el fiind angrenate echipajele fregatelor. După trei ani de la debutul acestor exerciții simulate în Forțele Navale, în perioada 5-14 februarie Divizionul de Rachete Navale din Mangalia – fostul Divizion de NPR - a fost angrenat în exercițiul de instrucție prin simulare „SIMEX 07 Rachete Navale”.

Exercițiul s-a desfășurat la Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare a Forțelor Navale și a avut ca obiective antrenarea statului major al Divizionului în planificarea și desfășurarea acțiunilor militare în situații tactice complexe și antrenarea comandanților de nave și de instalații mobile de lansare pentru creșterea capacității de comandă și control, dezvoltarea deprinderilor în procesul de luare a deciziilor privind stabilirea cursurilor de acțiune și ducerea acțiunilor de luptă. De fapt, obiectivele instruirii prin simulare derivă din obiectivele instruirii echipajelor și unităților de nave, cu care de fapt trebuie să fie corelate. Ce aduc nou aceste exerciții prin simulare? „Pe navele moderne, de fapt, există elemente de simulare la fiecare navă, pentru pregătirea echipajului și a comandanților de navă, însă pregătirea colectivă a mai multor nave, a

grupului de nave, a unității de nave pentru misiuni specifice, nu se poate face decât pe mare și în aceste condiții de simulare. Noutatea constă în reducerea costurilor efective pentru desfășurarea instrucției echipajelor și a conducerii unităților și pe de altă parte, se prelucrează proceduri NATO pe care le aplicăm în exercițiile și misiunile primite pentru a le perfecționa” ne-a menționat comandorul dr. Virgil Asofie, directorul exercițiului.

În cadrul acestui exercițiu s-a prelucrat toată gama de misiuni pe care le execută navele purtătoare de rachete, respectiv rachetele de coastă fiind verificată valabilitatea procedurilor de operare standard, în cadrul acțiunilor pe mare. „SIMEX 07 Rachete Navale” a avut două etape. În prima, s-au pregătit operatorii în utilizarea stațiilor de lucru, s-a definitivat sistemul de comunicații și s-au întocmit documentele de planificare a misiunilor. Pe baza ordinelor de misiune primite, statul major al divizionului a întocmit concepția acțiunilor, iar navele purtătoare de rachete și Secția de instalații mobile de lansare au întocmit planurile de acțiune. S-a lucrat timp de trei zile ca în cadrul exercițiilor tactice clasice, pe hărți, antrenament bun pentru ofițerii din statul major dar mai ales pentru ofițerii tineri din divizion.

A doua etapă a fost cea mai captivantă și solitară în același timp, momentele create vizând ducerea acțiunilor în toate cele trei spații, aerian, naval și submarin. Misiunea Divizionului de rachete navale a fost structurată de fapt pe trei misiuni, fiecare desfășurându-se pe durata unei zile. „Prima misiune a fost canalizată pe protecția și siguranța acțiunilor unor forțe din cadrul Flotei. S-a desfășurat pe data de 10. În cea de-a doua misiune am acționat pentru siguranța unui convoi pe relația Midia-Burgas, iar în cea de-a treia misiune am executat căutarea și atacul unor grupuri navale

inamice”, ne-a precizat căpitan-comandorul Marius Duicu, șeful de stat major al Divizionului de Rachete Navale. Depășind dificultățile inerente oricărui început - când informațiile parcă nu mai conțineau să vină, când situația trebuia pusă pe harta de navigație și totodată urmărită pe monitor, statul major al divizionului, dar și comandanții navelor implicate în exercițiu, precum și personalul Secției de instalații mobile de lansare (IML), a desfășurat activități similare cu cele din condiții reale.

La finalul fiecărei etape a avut loc analiza post acțiune (APA). Desfășurată sub forma unei discuții libere între participanți, APA a reprezentat un element esențial al exercițiului. Au fost analizate, în funcție de situație, acțiunile planificate de statul major și desfășurate de nave și de IML, de la rezolvarea unor situații tactice simple, cum au fost determinarea elementelor de manevră, ocuparea unei poziții, până la rezolvarea unor situații tactice complexe ca executarea lansării de rachetă. Plecând de la premisa că sunt analizate situații și nu sunt căutate greșeli sau vinovați, APA a avut cu certitudine succes. Intervențiile participanților au vizat în special modul de luare a deciziei; de ce a fost aleasă o variantă de acțiune în detrimentul alteia, cum ar fi fost dacă s-ar fi luat altă decizie. A fost foarte important faptul că cei care au luat decizii au putut vizualiza apoi efectele acestora.

Exercițiul a avut o amploare semnificativă, la „SIMEX 07 Rachete Navale”, participând celule de sprijin din comandamentele existente în Forțele Navale, din Comandamentul Aerian Principal, Centrul de Instruire Simulare din Statul Major General și Centrul de Informatică, Simulare Evaluare al Forțelor Navale. „Pentru Centrul nostru, SIMEX 07 – Rachete Navale, reprezintă activitatea cea mai

Foto: Mihai Egorov

Mm II Aurel Talpău (în prim plan), operator stație de lucru, locotenentul Gabriel Lungu, comandant IML, executând atacul cu racheta sub supravegherea locotenent-comandorului Costel Enache, comandantul Secției de IML și căpitan-comandorului Sorin Cucu, arbitru la exercițiul SIMEX Rachete Navale.

Foto: Robert Stoian

Planul de acțiune al Secției de instalații mobile de lansare este în lucru. De la stânga la dreapta: aspirantul Valeriu Cuprian, aspirantul Cristian Totir și locotenentul Lucian Ion.

importantă din punct de vedere al acțiunii de simulare pentru anul 2007. Consider că este o activitate care a fost îndelung pregătită și din această cauză și rezultatele au fost deosebite, în ideea că toate obiectivele exercițiului de instruire prin simulare au fost atinse. Obiectivele de instruire prin simulare au fost creșterea capacității de comandă, control a comenzii unității, dezvoltarea capacităților de analiză, de dezvoltare a cursurilor de acțiune și de luarea deciziei de către echipa de comandă a divizionului și punerea în aplicare a acestei decizii pe timpul executării acestui exercițiu”, ne-a declarat comandorul Adrian Filip, comandantul Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare.

„SIMEX 07 Rachete Navale” a fost al doilea exercițiu desfășurat în comun de Centrul de Instruire Simulare al SMG cu Centrul de Informatică Simulare și Evaluare al Forțelor Navale, fiind de asemenea singurul exercițiu de simulare constructivă desfășurat de o unitate a Forțelor Navale în acest an. „Noi am început această colaborare încă de la

exercițiul de anul trecut, de fapt de la pregătirea exercițiului, din 2005, avem o experiență în lucrul în comun și anul trecut și în acest an am colaborat foarte bine și am constatat că poate a venit momentul ca pe viitor să întărim această colaborare, în sensul că un viitor exercițiu să poată fi organizat și desfășurat de echipă dublă atât din CISE cât și din CISM”, ne-a declarat locotenent-colonelul Florin Lăpușneanu, șeful echipei de simulare de la Centrul de Instruire Simulare al SMG (CISM).

Progamul de simulare folosit, „joint conflict and tactical simulation”, a fost cel existent la Centrul de Instruire Simulare al SMG, care, după cum ne-a declarat șeful echipei de la CISM, „permite simularea acțiunilor militare cu anumite categorii de forțe armate dar și întrunit. În acest caz, noi am construit baza de date ținând cont de specificul unității care s-a instruit și al celulelor de răspuns precum și al forțelor inamicului cu care a venit în contact acest divizion.” La începutul lunii martie softul de simulare „jacket's” va fi instalat pe stațiile de lucru ale Centrului de Informatică Simulare și Evaluare, achiziționate anul trecut, concomitent urmând a se trece la pregătirea intensivă a echipei de simulare, astfel încât exercițiul din luna septembrie să se poată desfășura cu softul CISE.

La finalul exercițiului, participanții, ne-au împărtășit impresii despre câștigurile unui astfel de exercițiu, văzute de pe poziția ocupată în cadrul desfășurării lui. Căpitan-comandorul Marius Duicu: „Marele avantaj este că putem să vedem cum ne desfășurăm activitatea în timp real, avem un inamic marcat, apropiat de realitate, iar faptul că putem să simulăm, pregătirea oamenilor se face cu costuri mici.” Locotenent-colonelul Florin Lăpușneanu, șeful

echipei de simulare de la CISM: „Avantajele pe care instruirea prin simulare și exercițiile de instruire prin simulare constructivă le aduc pentru participanții la exercițiu, sunt niște costuri mult reduse față de exercițiile în teren sau pe mare; un alt avantaj este existența unei celule inamic, care acționează în timp real și de multe ori le dă peste cap planurile inițiale ale executanților, silindu-i să conducă lupta și să ia decizii pe timpul desfășurării luptei.”

Activitatea desfășurată la „SIMEX 07 Rachete Navale” a fost apreciată de participanți, rachetiștii navali dând dovadă de seriozitate în abordarea fiecărui aspect al exercițiului de simulare. „Eu sunt mulțumit de activitatea lor. Este adevărat că au fost și mici deficiențe în prima etapă, dar pe măsură ce am avansat în desfășurarea exercițiului, lucrurile s-au pus la punct și vreau să spun că în final în ultima etapă, activitățile au decurs foarte bine”, a menționat căpitan-comandorul Marius Duicu, șeful de stat major al Divizionului de Rachete Navale. „Activitatea divizionului consider că a fost calată pe misiunea pe care o aveau de îndeplinit. Au demonstrat că sunt o unitate serioasă care s-au încadrat în misiunea primită și și-au atins obiectivele cerute”, ne-a precizat și comandorul Adrian Filip, comandantul Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare.

Chiar dacă au fost și mici inexactități în desfășurarea exercițiului, analiza post-acțiune a reliefat faptul că „SIMEX 07 Rachete Navale” reprezintă un real câștig pentru pregătirea Divizionului de Rachete Navale din Mangalia. Iar dincolo de costurile reduse ale acestor exerciții, nu putem să nu amintim de un avantaj specific: absența ruliului și tangajului navei în desfășurarea exercițiului. ■

La Mangalia, sfârșitul unui nou început

Instrucția continuă

Olivia BUCIOACĂ

Timp de două zile, pe data de 1 și 2 martie, la sfârșitul modului instrucției operaționale de bază, nava purtătoare de rachete *Lăstunul* (190) a fost evaluată, la cheu și pe mare, de către o echipă de la Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare. După perioada de mentenanță a tehnicii și a navei, care a durat trei luni, timp în care s-au montat și mijloace de comunicații noi, sistemul de comunicații integrat Harris, au urmat două săptămâni de pregătire intensivă. NPR *Lăstunul* este prima navă din cadrul Divizionului Rachete Navale Mangalia care a executat această etapă de pregătire în cadrul modului instrucției operaționale de bază cu specialiștii de la Centrul de Informatică, Simulare și Evaluare.

Din nou pe mare

Vineri, 2 martie, ora 9, portul Mangalia. Marinarii, aflați la bordul NPR *Lăstunul*, fac ultimele verificări înaintea plecării de la cheu, determinați și hotărâți să facă față unei noi provocări: evaluarea de către specialiștii Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare. Deși razele soarelui de primăvară și-au făcut simțită prezența încă de la primele ore ale dimineții, totuși senzația de frig generată de bătaia unui vânt rece, reminiscențe ale iernii de abia sfârșite, a stăruit pe tot parcursul zilei. Dar, după două săptămâni de eforturi și pregătire intensivă, implicarea, dorința fiecăruia de a demonstra că poate, că este în măsură să își îndeplinească și să își ia în serios sarcinile primite, au fost prea mari pentru ca vântul

rece de afară să-i împiedice să participe la exercițiile din acea zi de martie. Și pentru că la cheu au fost testate doar anumite activități de perfecționare a pregătirii, adevărata evaluare profesională s-a desăvârșit pe mare.

După manevra de plecare, nava s-a desprins de la cheu, pregătită să desfășoare exercițiile cuprinse în modulul instrucției operaționale de bază. Modulul de pregătire s-a desfășurat pe patru mari domenii: lupta împotriva navelor de suprafață și a țintelor aeriene, lupta pentru menținerea vitalității navei, de stingere a incendiului și astuparea găurilor de apă și ultimul domeniu, re aprovizionare pe mare, în cadrul căruia s-au desfășurat exerciții de transfer de materiale ușoare, remorcaj și salvare pe mare și au solicitat pe deplin întreg echipajul. Activitatea navei purtătoare de rachete *Lăstunul* a început prin desfășurarea antrenamentelor pentru lansarea de rachetă și a tragerilor cu instalațiile artileristice, navigația pe șenal, precum și lupta împotriva aviației inamice. Am rămas și noi alături de echipajul navei purtătoare de rachete *Lăstunul* pe tot parcursul evaluării.

Apă în radiolocație! Exerciții de vitalitate

Prima care a intrat în vâltoarea pregătirii a fost grupa de vitalitate, urmată de grupa de sprijin. În urma atacului cu racheta a aviației inamice, grupa de vitalitate se afla la post, oricând pregătită pentru a interveni în astuparea găurilor de apă și stingerea incendiului din compartimentul radiolocație. *Apă în radiolocație! apă în radiolocație!* se

aude repetat semnalul unuia dintre marinari, în timp ce urca în grabă scările pentru a transmite mesajul echipei de vitalitate, și, astfel, lupta pentru astuparea găurilor de apă începe. După câteva momente este anunțată existența celei de-a doua găuri de apă în același compartiment. De data aceasta pentru remedierea situației a acționat echipa de sprijin. Apa pătrunde și inundă compartimentul. Întineric, sincronizare, coeziune a echipajului, adaptare la situația creată, antrenament în urma căruia se crease automatismul, peste toate vocea puternică a Mm I Nițu Ștefan, șeful echipajului și coordonatorul exercițiului și, în final, misiune îndeplinită, cele două găuri prin care apa năvălea cu forță au fost astupate. Marinarii au știut să-și păstreze calmul, remediind defecțiunile în decursul a 20 de minute, timpul real de acțiune pentru astuparea unei găuri de apă sau a două găuri de apă în același compartiment. Exercițiul a necesitat o colaborare intensă între oamenii din diferite compartimente ale navei, o pregătire și o conducere minuțioasă. Mm I Nițu Ștefan, șeful de echipaj: „În ultimele două săptămâni s-au executat multiple exerciții la bord, am avut chiar incendii în trei compartimente deodată, găuri de apă în două compartimente simultan, grupa de vitalitate împărțindu-se în două, ajutorul grupei de vitalitate acționând într-unul din compartimente, eu cu ceilalți membri ai grupei în celălalt compartiment.”

Grupa de vitalitate nu și-a încheiat însă misiunea, adunată pe culoarul de furtună este gata de o nouă acțiune. La câteva minute după astuparea găurilor de apă, a izbucnit un incendiu în compartimentul

Foto: Olivia Bucioacă

Căpitanul Romel Pera, ofițerul secund și Mm I Nițu Ștefan, șeful de echipaj, înaintea exercițiului de transfer de materiale pe mare.

radiolocație cu extindere și în copartimentul alăturat, și din nou grupa de vitalitate a acționat pentru rezolvarea situației create și pentru scoaterea celor trei răniți. Imediat după acordarea primului ajutor de către plutonierul-major Constantin Petre, sanitarul navei, răniții, s-au aflat în afara oricărui pericol. Chipurile oamenilor se destind, o explozie de bucurie invadează adăposturile navei lansatoare, misiunea a fost îndeplinită. Chiar dacă, din fericire am fost spectatorii unui exercițiu simulat, actorii echipei de vitalitate au tratat cu maximă seriozitate fiecare moment al incidentului creat, acționând cu rigurozitate și precizie aproape matematică. Căpitanul Virgil Lungu, ofițer 3 în cadrul CISE: „Consider că am putut desfășura exerciții de vitalitate similare cu navele străine. Organizarea grupei, a fost pusă la punct în cele două săptămâni, în urma antrenamentelor și în urma studierii documentelor, este o organizare viabilă, funcționează și rezultatele pe timpul evaluării au fost bune. Grupa de vitalitate de la NPR 190 a acționat în siguranță, acțiunea acesteia a fost eficientă și întregul echipaj a înțeles rolul acestei organizări și acestui mod de acțiune.”

Reaprovizionare pe mare la standarde NATO

A urmat un exercițiu RAS (reaprovizionare pe mare) cu materiale ușoare, între NPR *Zborul* și NPR *Lăstunul*. Activitate complexă, exercițiul de transfer de materiale ușoare implică foarte multă concentrare, atenție distributivă, respectarea întocmai a procedurilor specifice operațiunii, și nu în

ultimul rând experiență în menținerea constantă a distanței dintre nave. Din cauza riscului ridicat al manevrei și a posibilelor consecințe negative, s-au impus măsuri de siguranță foarte stricte. Și, pentru ca activitatea de reaprovizionare pe mare să se desfășoare în condiții optime, de la lansarea primei bandule și până în momentul eliberării ultimei legături, cele două echipaje au comunicat continuu, atât prin intermediul stațiilor radio, cât și prin intermediul semnalizatorilor.

Primul exercițiu de transfer de materiale ușoare a demonstrat că antrenamentele din timpul modului instrucției operaționale de bază, dar și exercițiile pe care nava le-a executat cu nave aparținând statelor membre NATO (NPR *Lăstunul* a participat la exercițiul COOPERATIVE MAKO 06 în cadrul căruia s-a realizat doar manevra de apropiere a navelor, dar nu și transferul propriu-zis de materiale ușoare) au fost extrem de utile. Reușita transferului de materiale ușoare a fost rezultatul muncii în echipă, împreună demonstrând nivelul de pregătire al echipajului NPR *Lăstunul*. Căpitan-comandorul Mircea Burci, ofițer 2 în cadrul colectivului de simulare, ne-a declarat, la finalul evaluării: „Am condus activitatea de reaprovizionare pe mare, am făcut un exercițiu de transfer de materiale ușoare în care echipajul s-a dovedit a fi bine pregătit, cunosc foarte bine condițiile în care se execută această activitate, care se execută după ATP 16. Activitățile, într-adevăr au mers puțin mai lent, dar cu toate acestea noi ne-am luat toate măsurile de siguranță, atât pentru personal, cât și

pentru instalațiile în funcțiune. Echipajul este pregătit la un nivel bun pentru executarea acestei activități.” Transferul de materiale ușoare a fost o reușită, în ciuda faptului că acest exercițiu s-a desfășurat între navele aceluiași divizion, nave destul de mici, cu „fundul” plat, iar menținerea lor într-o formație apropiată, foarte strânsă era destul de dificilă, mai ales pe mare rea. „Am reușit să facem acest transfer de materiale, am reușit să facem remorcarea navei cu o navă de același tip, cu toate că aceste nave au viteza mică, în jur de 11-12 noduri, iar remorcajul se execută de obicei cu viteze mult mai mici. Nouă ne-a părut bine că am putut să folosim experiența altora, să ne îmbunătățim pregătirea noastră, să facem antrenamentele conform standardelor NATO și să ne pregătim în continuare după ele”, ne-a declarat căpitan-comandorul Victor Gădiuță.

Remorcaj

În continuare rachetiștii navali au acționat pentru exercițiul de remorcaj la standarde NATO - NPR *Lăstunul* a remorcat NPR *Zborul*, nava avariată -, echipajul dovedind că este instruit în vederea executării acestei activități în condiții de maximă siguranță. „La bordul navei s-a mai executat această activitate, nu este pentru prima oară, dar la ora aceasta sunt mulți oameni noi în echipaj care au participat pentru prima dată la această activitate și au făcut-o cu brio”, ne-a precizat Mm I Nițu Ștefan. Chiar și pentru cei tineri și aparent fără o prea mare experiență, exercițiul de remorcaj a reprezentat un nou prilej de a-și

Exercițiul de vitalitate s-a terminat. În prm plan, soldatul Gabriel Avram, în plan secund căpitanul Romel Pera.

Grupa de manevră a NPR Lăstunul, recuperând materialele transferate de la NPR Zborul. De la stânga la dreapta: Mm V Florin Tihon, căpitan Romel Pera, Mm I Nițu Ștefan, Mm I Sorin Lupu.

Căpitanul Romel Pera, ofițerul secund, anunțând echipajul o nouă secvență a exercițiului. În plan secund, locotenent-comandorul Laurențiu Spînoche din comisia CISE.

proba profesionalismul, ei reușind să demonstreze, că, deși se află la prima misiune de acest fel, merită pe deplin încrederea acordată. Căpitan-comandorul Mircea Burci: „Dispozițiunea care reglementează această activitate este elaborată de SMFN în 2005, dispozițiunea de remorcaj navă-navă, fiind o instrucțiune strict întocmită după ATP 43, adică după documente NATO. Și la remorcaj activitățile s-au desfășurat în maximă siguranță, echipajul s-a dovedit că este bine instruit, și pe timpul instruirii teoretice el a fost foarte receptiv în ceea ce privește această activitate.” Exercițiul de remorcaj s-a executat după noile reglementări impuse de echipa CISE, compatibile cu celelalte țări membre NATO, renunțându-se la cârligul de remorcaj pe care NPR Lăstunul îl avea în dotare. Secvecța de remorcaj, desfășurată în condiții de maximă siguranță, între nava purtătoare de rachete Lăstunul și nava purtătoare de rachete Zborul, a constituit ultimul exercițiu înainte, ca navele să-și continue drumul spre portul Mangalia. Construită ca navă de atac, a cărei misiune principală este de a lansa racheta și a reveni în port pentru refacerea capacității de luptă, NPR 190 Lăstunul, ne-a demonstrat încă o dată, că deși mergea cu viteză cea mai mică de 10-11 noduri, balansul a fost destul de puternic, la răstimpuri valurile stropind puntea.

Oameni despre care se știe prea puțin

Chiar dacă de cele mai multe ori își desfășoară activitatea departe de ochii indiscreți ai presei, rezultatele muncii lor reprezintă de fiecare dată punctul de plecare pentru ceilalți. Ei sunt oamenii departamentului electromecanic. Și, pentru că despre cei din spatele reușitei acestor misiuni se vorbește prea puțin, deși, știm că rolul lor este foarte important, am cerut părerea Mm III, Constantin Ioniță, specialist motoare și instalații electrice: „Rolul meu a fost să asigur la momentele oportune consumatorii cu energie electrică, în cazul exercițiilor de vitalitate să scoatem de sub tensiune consumatorii aferenți. Pentru noi a fost o posibilitate de a ne pregăti și a ne perfecționa abilitățile în lupta pentru menținerea vitalității navei, pentru evaluatorii CISE, cred că au descoperit noi situații în ceea ce privește tipul de navă. Am încercat să împrumutăm unii de la ceilalți informații noi ca să reușim câteva exerciții tipice într-un mod aferent și profesional, așa cum se cere, prin simularea unor situații reale de atac, cu care ne putem confrunta în caz de război. Ce a adus nou evaluarea CISE? Aceste două săptămâni de pregătire intensă pentru noi, în primul rând ca echipaj au adus o nouă formulă în ceea ce privește formarea grupelor de vitalitate. Mergeam pe un sistem mai vechi, acum am adoptat un nou sistem cu cele trei grupe de atac, de sprijin și cel pentru limitarea dezastrelor, acesta pot spune că este un lucru într-adevăr nou și inedit.”

Concluzii la final de evaluare

La finalul acelei zile obositoare de 2 marție, la o oră la care oamenii din unitățile militare sfârșiseră programul de lucru, am reușit să aflăm detalii despre evaluare de la căpitan-comandorul Victor Gâdiuță, locuitorul comandantului Divizionului Rachete Navale Mangalia, vizibil mulțumit de activitatea echipajului: „Modulul instrucției operaționale de bază care s-a lansat în acest an la 190, pentru prima dată cu CISE, e un nou mod de pregătire pentru noi și s-a dovedit a fi destul de eficient până acum, astăzi, fiind ultima zi când am fost și apreciați în urma activității de două săptămâni, s-a dovedit că nu a fost în zadar. Cred că este bine și pentru ei și pentru noi, este o experiență comună, am pus la punct multe probleme care nu erau neclare, dar erau văzute doar din punctul nostru de vedere, acum am cumulat punctul nostru de vedere cu punctul de vedere al lui CISE și a ieșit, cred, un antrenament foarte bun. Cei de la CISE ne-au ajutat să privim cum privesc cei de la fregate, cum privesc cei din NATO, cum privesc cei din Noua Alianță în care suntem. Colaborarea cu specialiștii CISE a fost privită ca fiind foarte productivă. În fiecare zi am încercat să angrenăm cât mai mulți oameni din unitate, chiar dacă numai 190 a fost participanta de bază, am adus de la celelalte două nave ofițerii, cei implicați în antrenamente, am ieșit pe mare cu două nave, majoritatea antrenamentelor s-au făcut cu două echipaje. Noi credem că a fost chiar foarte bine.” Locotenent-comandorul Doru Teleu, comandantul navei purtătoare de rachete Lăstunul: „Partea principală a acestui modul al instrucției operaționale de bază a constat în pregătirea ofițerilor privind cadrul organizatoric și de conducere, de luare a deciziilor pe baza informațiilor primite de la eșaloanele superioare sau de la eșaloanele proprii, de a-și forma deprinderile în a mânuși și a întrebuiința tehnica și armamentul la capacitate maximă, iar echipajul să acționeze în toate condițiile într-un timp foarte eficient, astfel încât, să asigure vitalitatea navei și să răspundă la acțiunile care ni se cer pe mare. Rezultatul a fost unul favorabil pentru noi. Am avut ceva de învățat de la specialiștii CISE, oamenii și-au format deprinderile necesare pentru a acționa în continuare alături de celelalte nave și alături de nave străine în cadrul exercițiilor multinaționale.”

Ceea ce s-a încercat prin acest modul de instrucție operațională de bază este doar primul pas în respectarea procedurilor de lucru NATO. Specialiștii Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare au implementat anumite moduri de organizare la nivelul interior al navei, atât pe linia fluxului de informații, cât și pe linia activităților desfășurate la navă, în vederea perfecționării deprinderilor membrilor echipajului pentru executarea misiunilor specifice conform standardelor NATO. Comandorul Adrian Filip, comandantul CISE și șeful echipei de evaluare: „Toată această perioadă a fost dificilă pentru echipaj și pentru instructori, întrucât s-au executat cel puțin 6 ore de exerciții continue pe zi. Considerăm că

aceste două săptămâni au fost de un real folos echipajului navei, astfel încât, la evaluarea de astăzi s-au executat exerciții de respingere a țintei aeriene, exerciții de lovire a unei ținte navale, exerciții de astupare a unei găuri de apă în mod real, exerciții de stingere a unui incendiu de la bord, exerciții de navigație pe pasă îngustă, pe canale dragate, și consider că toată această activitate și-a atins scopul. Pentru prima dată nava a executat un exercițiu de remorcaj real și un exercițiu de transfer de materiale ușoare. Cred că poate să scrie în jurnalul istoric al divizionului că s-au executat aceste activități în mod real, niște activități pe care le considerăm cu un grad de dificultate sporit. Am găsit aici un echipaj bun, serios care a depus un efort deosebit pentru parcurgerea acestor două săptămâni de exerciții și considerăm că și la evaluarea finală, acest echipaj va obține rezultate bune.”

Perioada de instrucție operațională de bază a fost pentru rachetiștii navali o reală provocare. Pentru că în orice misiune pe care au avut-o de îndeplinit s-au străduit să

Grupa de manevră prova la front, pe timpul manevrei de ieșire a navei din portul Mangalia. De la dreapta la stânga: Mm I Nițu Ștefan, Mm V Florin Tihon.

Foto: Codruț Burdujan

o ducă la bun sfârșit, obținând în final rezultate foarte bune și sperând întotdeauna să fie mai sus decât așteptările celorlalți. În spatele acestui succes se află multe ore de muncă, o pregătire temeinică și o abordare responsabilă a misiunii primite. Dincolo de stres, tensiuni și alte stări emoționale acumulate timp de două săptămâni, marinarii de pe NPR Lăstunul au dat dovadă de mult calm și stăpânire, iar rezultatul evaluării, fie el neoficial încă, vorbește de la sine despre seriozitatea cu care s-a făcut această instrucție operațională de bază.

Perspectivile NPR-ului Lăstunul

Până la ieșirile pe mare din lunile care vor urma, marinarii mai au multe de făcut în pregătirea tehnicii, în pregătirea personală, în pregătirea misiunii principale, lansarea de rachetă. Oamenii sunt într-o permanentă stare de pregătire, tot timpul desfășoară activități niciodată identice, pentru că se încearcă o perfecționare, o modificare și o îmbinare a elementelor esențiale din cadrul exercițiilor conform cerințelor STANAG-urilor. Cdor. Adrian Filip: „Următoare perioadă va fi pentru navă, destul de grea, pentru că va trebui să pună în practică din nou toate exercițiile și toate cunoștințele pe care le-a învățat în modulul instrucției operaționale de bază pe care l-a executat cu instructorii CISE. La terminarea întregului modul operațional va avea loc o evaluare pe baza căreia nava va fi certificată pentru misiuni naționale și misiuni internaționale, urmând ca pe o perioadă de doi ani nava să nu mai fie evaluată și să-și mențină nivelul de pregătire printr-o instrucție de menținere.”

Pe durata a două săptămâni pline de activități, finalizate cu evaluarea de către specialiștii CISE, rachetiștii navali au demonstrat, o dată în plus, că sunt bine pregătiți și că pot îndeplini cu profesionalism misiunile primite. Pentru ei urmează acum o nouă probă de foc, lansarea rachetei P-21 din luna aprilie, lansare pe care alături de un IML este planificat să o execute NPR Lăstunul, aceasta fiind în fapt cea mai importantă misiune de foc a Divizionului Rachete Navale. ■

Manevra navelor în cadrul exercițiului de transfer de materiale ușoare.

Foto: Codruț Burdujan

Rezultate încurajatoare

Text: Căpitan ing. **Mihai EGOROV**
Foto: **Codruț Burdujan**

Începând din acest an, Centrul de Informatică Simulare și Evaluare al Forțelor Navale are și misiunea de a pregăti și evalua echipajele navelor, de a le îndruma pentru realizarea uniformizării anumitor procedee și metode de lucru care parțial pot fi interpretate diferit de la navă la navă.

La sfârșitul lunii ianuarie, echipajul corvetei *Contraamiral Horia Măcellariu* (265) a participat în premieră, la realizarea modului de instrucție operaționale de bază sub coordonarea Centrului de Informatică Simulare și Evaluare al Forțelor Navale (CISE), structură reprezentată de o echipă formată din zece ofițeri și doi maiștri militari. Timp de două săptămâni aceștia au desfășurat la bordul navei instrucție teoretică, prezentări în PowerPoint și exerciții practice cu echipajul navei.

Prezența instructorilor evaluatori la bord, nu are rolul de sancționare a deficiențelor constatate ci de a-i sprijini

în procesul de instrucție pentru a-și perfecționa nivelul de pregătire. Astfel, echipajului corvetei *Contraamiral Horia Măcellariu* i s-a dat procedurile după care să se pregătească, iar la sfârșitul celor două săptămâni de pregătire a urmat evaluarea nivelului de pregătire a echipajului în timpul unor exerciții pe mare.

Activitățile s-au desfășurat pe patru module. Primul modul, a cuprins probleme de remorcaj, reprovizionare pe

mare, maiestrie marinărească și navigație în condiții deosebite - probleme de pierdere a propulsiei și probleme de guvernare a navei. Al doilea modul a fost centrat pe punctul comandă principal, operații. Aici s-a urmărit cum este organizată comanda și dacă ofițerii bordului și personalul cheie al navei lucrează în echipă pentru susținerea luptei în cele trei medii, aer, apă și submarin cât și capacitățile echipei de first ship protection.

Comanda, controlul, comunicațiile și informațiile – a fost un alt modul de instruire. Aici s-a încercat punerea în acord cu echipajul prin discuții și prin prezentări de concepții și principii asupra modului de formare, organizare și relaționare a oamenilor de la bord pentru a reuși să dezvolte roluri cât mai concrete pentru fiecare om. Nava este într-un proces de implementare a unui sistem de comunicații care vine în sprijinul a ceea ce dezvoltă echipa CISE cu echipajul navei. Instruirea și exercițiile de vitalitate a navei s-au desfășurat sub atenția căpitanului Virgil Lungu și a maiștrilor militari Gabriel Ureadnic și Dan Belean.

Pregătirea pentru un nou exercițiu. Căpitanul Cosmin Dobrescu, ofițer secund al corvetei *Contraamiral Horia Măcellariu* pe timpul evaluării.

Secvență din timpul evaluării. De la stânga la dreapta, căpitan-comandorul Florin Tănase, comandantul corvetei *Contraamiral Horia Măcellariu* (265), (în prezent, locțiitor al comandantului divizionului), Mm V Băduț Papuc, operator în punctul de comandă, căpitanul Valerică Roșca, comandantul serviciului de luptă artilerie la corveta *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264), căpitanul Mihai Stăiculescu, comandantul serviciului de luptă artilerie la corveta *Contraamiral Horia Măcellariu*, locotenent-comandorul Dumitru Curbăt, evaluator CISE.

Exercițiile pe mare, în cadrul evaluării finale, în comun cu celelalte corvete ale divizionului au inclus exerciții de reprovizionare pe mare cu materiale ușoare dar și un remorcaj încheiat cu succes de către corvetele *Contraamiral Horia Măcellariu* și *Amiral Petre Bărbuneanu*, ultima fiind navă luată la remorcă.

Ca la orice evaluare, nu toate ies foarte bine. Deficiențele din timpul activităților de evaluare au reliefat necesitatea și utilitatea prezenței echipelor de instructori-evaluatori la bordul navelor. „*Chiar dacă tehnica nu este întotdeauna cea mai grozavă pe care o avem, putem suplini aceste mici lipsuri printr-un profesionalism desăvârșit, dacă se poate*”, concluziona căpitan-comandorul Tiberiu Istrate din cadrul CISE, la finalul evaluării.

În timpul exercițiilor pe mare am putut aprecia un simulator realizat de locotenent-comandorul Dumitru Curbăt prin care echipa CISE urmărea practic, pe laptop, la scara tridimensională, tot ceea ce navele executau în mod real. Antrenarea militarilor cu ajutorul unui simulator înaintea exercițiilor pe mare, permite atât verificarea seriadelor planificate, corectarea lor cât și eliminarea posibilele erori de planificare sau de execuție care duc inerent la costuri mai ridicate al unui exercițiu pe mare.

Mm IV Vlădila Veronica, specialist 4 navigație la corveta *Contraamiral Horia Măcellariu* (265).

Prima pregătire și evaluare desfășurată de echipa de la CISE cu echipajul corvetei *Contraamiral Horia Măcellariu* a fost o premieră pentru ambele părți, la final atât evaluatorii cât și cei evaluați, identificând plusuri și minusuri. Rămâne ca procedurile prezentate de către CISE să continue să fie implementate la bordul navei iar la viitoarele evaluări, rezultatele să fie mai bune. ■

Exercițiu de reprovizionare pe mare

Prima serie de soldați voluntari

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

Forțele Navale au fost prima categorie de forțe profesionalizată, renunțând la militarii în termen încă din luna ianuarie 2005. De atunci au trecut doi ani în care funcțiile de la nave au fost încadrate cu *militari angajați pe bază de contract*, dintre cei care aveau stagiul militar satisfăcut. Odată cu eliminarea stagiului militar obligatoriu și la celelalte categorii de forțe, a apărut problema bazei de selecție a celor care-și doreau o carieră în Armată și implicit în Forțele Navale, deoarece erau puțini cei care mai puteau îndeplini condiția, „să aibă stagiul militar satisfăcut”.

Cadrul legal

În luna decembrie 2006 a apărut Legea 384 privind statutul soldaților și gradaților voluntari, urmată la scurt timp de Instrucțiunile de aplicare, M.R.U.-3/8. Soldații și gradații voluntari constituie, conform prevederilor legale, o categorie de personal militar profesionalizat de la baza ierarhiei militare, destinată pentru îndeplinirea misiunilor de execuție specifice. Cadrul legal a fost astfel creat, iar mediatizarea intensă a carierei de soldat-gradat voluntar a făcut ca mulți dintre absolvenții de liceu să-și dorească să intre în Armată.

Etapele pe care cei care doreau să se angajeze în Forțele Navale și care

îndeplineau condițiile minimale, trebuiau să le îndeplinească, au devenit clare. Absolvenții, cel puțin ai unei școli profesionale, având vârsta maximă de 26 de ani, au fost recrutați și selectați la Birourile de Informare-Recrutare, după care și-au întocmit dosarul de candidat pentru a deveni soldat voluntar. Această selecție a început după ce ultima serie de militari a fost încorporată, în octombrie 2006. Etapa următoare s-a derulat la

Foto: Mihai Egorov

Centrele Zonale de selecție și orientare de la Breaza, Alba Iulia și Câmpulung Moldovenesc, unde candidații au avut de trecut proba psihologică, proba sportivă și au susținut un interviu. Cei declarați admiși s-au prezentat la Centrul de Instrucție al Forțelor Navale din Mangalia.

Începând cu data de 5 martie, 142 de soldați voluntari, 138 băieți și 4 fete, se pregătesc astfel, în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. După săptămâna de acomodare, programul de instruire al acestora cuprinde modulul instruirii individuale și modulul perfecționării instruirii de specialitate.

Primul modul este axat pe pregătire militară generală și tactică în vederea formării deprinderilor individuale, ducerii luptei și mănuirii armamentului individual din dotare, iar modulul perfecționării instruirii de specialitate este axat pe pregătirea militară de specialitate, specifică specialităților militare din Forțelor Navale. Atât pe timpul procesului de instruire, cât și la finalul fiecărui modul, soldații voluntari vor fi evaluați.

Perioada de acomodare

I-am găsit pe soldații voluntari, la doar câteva zile după începerea programului de acomodare. Se simțeau „haotici”, după cum ne-a spus unul dintre ei, nu pentru că programul nu ar fi fost clar și cunoscut, ci doar pentru că totul era nou pentru ei și acomodarea cu rigorile regimului militar

Foto: Mihai Egorov

cere timp. În ziua prezenței noastre la Mangalia (prima din cele trei deplasări pe care le-am făcut până la data apariției revistei), cei 142 de soldați voluntari trebuiau să se familiarizeze atât cu comenzile simple din armată, cu mersul în formație, dar și cu prevederile legale ale statutului lor. Fiind prima serie de soldați voluntari care se pregătește în Forțele Navale, există multe elemente de noutate pe care tinerii voluntari trebuie să le cunoască. Asta și pentru că, înainte de fiecare modul de instruire, ei semnează un angajament, care prevede drepturile și obligațiile lor, dar și ale unității în care se pregătesc. După finalizarea celui de-al doilea modul de instruire, cei admiși la deservirea mecanismelor vor semna un contract cu Ministerul Apărării, pe o perioadă de patru ani, contract care poate fi prelungit ulterior până ce soldații și gradații voluntari ating limita de vârstă prevăzută de 40 de ani. Odată prezentată baza legală a activității lor, soldații voluntari au semnat primul angajament cu Centrul de Instrucție.

Coeziunea echipajelor, dar și a grupelor și plutoanelor din cadrul Batalionului Infanterie Marină, ca factor necesar obținerii unor rezultate bune la activitățile de instrucție, precum și necesitatea integrării rapide în colective, au fost câteva din aspectele prezentate de psihologul SMFN, locotenent-comandorul Ciprian Hanciuc.

Prima săptămână, cea de acomodare, a fost dificilă, atât pentru soldații voluntari, cât și pentru instructori. Căpitanul Ioan Huțupașu, comandantul Companiei Instrucție soldați voluntari: „În această etapă li se prezintă primele reguli privind comportarea militarilor în diferite situații, li se prezintă o serie de aspecte juridice legate de statutul și prezența lor în cadrul Forțelor Navale. Tot în această perioadă sunt familiarizați cu viața de la bordul navelor, sunt organizate activități de lecții vizită, probleme de responsabilități, probleme de răspundere materială, probleme de conștientizare privind misiunile pe care le vor îndeplini în Forțele Navale, portul armamentului și alte activități care să-i ajute să devină buni luptători. Efortul depus este mare. Se simte însă o diferență între statutul pe care îl aveau militarii în termen care erau obligați să facă stagiul militar și cei care au venit pe bază de voluntariat, aceștia fiind mai motivați, fiind foarte bine selecționați, automat că-și desfășoară activitățile și sunt mult mai receptivi și mai rezistenți psihic și fizic pentru toate activitățile pe care le desfășoară.”

Motivația lor?

142 de soldați voluntari, dintre care patru fete, din doisprezece județe, admiși în urma selecției pentru 18 unități din Forțele Navale. Cam așa ar arăta statistic prima serie de pregătire a soldaților și gradaților

voluntari din Forțele Navale și din Armata României.

Ce reprezintă această premieră pentru Forțele Navale, dar și pentru Centrul de Instrucție de la Mangalia? „În momentul de față în Forțele Navale este un deficit de aproape 300 de soldați gradați voluntari, care se vor pregăti în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale. Pentru a completa deficitul apărute ca urmare a plecării militarilor din Forțele Navale, am întocmit programe speciale de recrutare, de selecție și pregătire a tinerilor care vor să îmbrățișeze cariera militară. Acest moment declanșat astăzi, va continua în toamnă când vom avea o nouă serie și an de an noi vom perfecționa acest ciclu de pregătire, astfel încât, să avem o rezervă calculată pentru a ne asigura încadrarea posturilor cu astfel de militari”, ne-a declarat contra-amiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului SMFN.

„Centrul de Instrucție al Forțelor Navale este pregătit pentru această provocare. Suntem pregătiți din punctul de vedere al spațiilor de cazare, suntem pregătiți din punctul de vedere al asigurării unei hrăniri corespunzătoare, suntem pregătiți cu instructori capabili să efectueze o instruire la nivelul cerințelor actuale”, ne-a precizat comandorul Gheorghe Dănilă, comandantul Centrului.

Odată cu această primă serie de SGV, vor fi pregătite și primele fete SGV pentru Forțele Navale, care vor urma aceleași

module de instruire. „În afară de faptul că dorm în dormitor separat, nu se face nici o diferență, nici la pregătire, nici la obligații, nici la drepturi. Fiecare fată a fost repartizată la câte un pluton pentru a nu face un grup de fete într-un pluton și a se crea impresia că ele nu pot face față. Dar, în aceste prime zile, fetele se comportă chiar foarte bine”, ne-a precizat comandantul Centrului.

În condițiile în care, cel puțin în ultimul an, mulți dintre MAC, actualii SGV, au plecat din Forțele Navale îndreptându-se în special spre Ministerul Administrației și Internelor, am fost curioși să aflăm, care a fost motivația acestei alegeri, de unde s-au informat în luarea deciziei și de ce au ales Forțele Navale. Unii au venit din convingere, din dorința de a face o carieră, alții din curiozitate, unii au ales această profesie pentru stabilitatea unui loc de muncă. „Am ales marina, pentru că îmi place marea, cred că am înclinații pentru această meserie și mi-a plăcut această armă. Sunt fată, am anumite principii în viață, vreau să mi le urmez și să fac o carieră în Forțele Navale. Am terminat liceul și sunt anul trei la Facultatea de Drept. E mai dificil la început pentru că este vorba de acomodare, dar pentru mine, nu este greu, încerc să țin pasul cu băieții și să nu se facă diferențe între mine și ei și cred că reușesc destul de bine”, ne-a precizat soldat voluntar Grădinaru Iuliana din Constanța. Soldatul voluntar Mazilu Ștefan, comuna Ostroveni, județul Dolj: „Niște prieteni mi-au spus că se fac angajări, este un loc sigur de muncă și o ocazie în plus pentru că-mi place în armată. Când mi-am completat dosarul, am optat pentru marină, unde aș vrea să urmez cursuri și să am o carieră.” „Mi-a plăcut foarte mult marea și am vrut să vin la marină. Nu am avut ocazia să văd vreo navă militară până acum (între timp, soldații voluntari au ieșit pe mare cu corvetele) decât la televizor. Am terminat liceul și sunt student în anul doi, la Științe Economice; acum am întrerupt facultatea, dar sper că după ce ajung la unitate, să pot continua studiile la distanță. De asemenea, aș vrea să urmez apoi cursuri de maiștri militari sau subofițeri, ca să avansez. Sunt încrezător în forțele mele și cred că o să rezist până la sfârșit”, ne-a menționat soldatul voluntar Alin Ion din Târgu Jiu, județul Gorj. Soldatul Marin Lavinia Mihaela, orașul Ovidiu: „Am ales special marina, pentru că tatăl meu a lucrat în marină, și-mi place foarte mult pe navă. De aceea, am optat pentru fregata „Regina Maria”, am vazut-o la televizor și ea a fost prima mea opțiune. Sper să-mi realizez visul, să fac ceea ce-mi place, am înțeles că avem posibilitatea să urcăm în grad să facem anumite specializări, asta-mi doresc. Primele zile aici, au fost dificile, dar în două-trei zile m-am obișnuit, greul cred că a trecut și cum am înțeles că voi fi singura fată de pe fregata „Regina Maria”, trebuie să mă obișnuiesc.” Soldat Gemambet

Primele noțiuni despre armată se învață pe platoul Centrului de Instrucție.

Soldații voluntari la întâlnirea cu juristul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și psihologul SMFN.

Sergin, Mangalia: „Am urmat școala profesională și am lucrat patru ani ca ospătar, ca sudor în șantierul naval, iar la patron nu este foarte bine. Am spus că armata este o instituție serioasă, totul este pe disciplină. Am vrut să fiu încorporat în octombrie, dar pentru Constanța au fost doar 10 locuri și nu am reușit, iar când s-a anunțat la televizor că armata face angajări, am fost la BIR, m-am înscris și m-am prezentat la Breaza. Am dat probele și după o săptămână, am venit la Mangalia, să fac o carieră în marină. Prima zi aici, la Centrul de Instrucție a fost cea mai grea, ne-am trezit la 5.30, a fost greu. Nu suntem obișnuiți, toți am fost civili, a fost greu. Acum e bine, chiar îmi place.”

După primele zile de instrucție au existat și soldați voluntari care au plecat înainte de a semna primul angajament. Dar, după cum ne-au precizat și instructorii, cei care au ales să vină în Forțele Navale, sunt conștienți că a fost o alegere voluntară și că de ei va depinde cariera pe care o vor avea. „În marea lor majoritate îi simt

hotărâți să facă o carieră în armată, dornici să învețe, chiar atitudinea lor este neașteptat de bună. Mă așteptam să fie mai greu adaptabili la condițiile cazone, dar nu, s-au adaptat destul de bine. Este adevărat că avem și excepții, avem câteva cazuri, vreo 5-6 care s-au retras dar nu ne sperie, din contră, am impresia că au fost benefice aceste plecări pentru că pe mulți i-a ambiționat să rămână”, ne-a declarat comandorul Gheorghe Dănilă, comandantul Centrului de Instrucție.

Ce se întâmplă cu ei ulterior?

Încă din Centrele Zonale de selecție și orientare, cei 142 de soldați voluntari au fost repartizați unităților din Forțele Navale care au deficit de SGV. Repartiția lor finală se va face însă la finalul modulul perfecționării instruirii de specialitate, în funcție de rezultate și de aptitudini. „Prin programa de instruire pe care am elaborat-o am căutat să acumuleze cunoștințele necesare pentru a putea face

Foto: Codruț Burdujan

față la bordul navelor și la unitățile de uscat din Forțele Navale. Ca o evaluare finală, militarii în ultimele patru săptămâni ale modulului doi vor face practică la unitățile la care vor fi repartizați. Cu această ocazie, vor da și examenul la deservirea mecanismelor la divizioanle de nave, urmând ca ei când pleacă la unități să își înceapă din plin activitatea pe specialitatea pe care au fost pregătiți în Centrul de Instrucție”, ne-a precizat comandorul Gheorghe Dănilă.

Chiar dacă ei au ales să devină soldați voluntari în Forțele Navale, mulți dintre ei, s-au gândit că vor avea posibilitatea să-și continue cariera ca și maiștri militari. Dincolo de nivelul ierarhiei militare pe care s-ar situa dacă ar absolvi un curs de formare a maiștrilor pe filieră indirectă, ei ar avea posibilitatea să rămână în Forțele Navale și după vârsta de 40 de ani. „La nivelul SMFN se va face o analiză, se vor realiza condițiile de învățământ necesare pregătirii acestor militari și atragerii lor pe filieră indirectă pentru a deveni cadre ale Forțelor Navale și, în perspectivă vom avea și această cale deschisă acestor militari pentru a sprijini și mai mult procesul de atractivitate către cariera militară în Forțele Navale. Problema care se ridică este legată de pregătire. Noi nu putem pregăti într-un timp foarte scurt maiștri militari, respectiv în trei-patru luni, pentru că necesită o pregătire tehnică mult mai dezvoltată care presupune o perioadă de cel puțin un an și jumătate”, ne-a declarat contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria.

Baza materială

Nu putem ocoli acest aspect important din pregătirea tinerilor soldați voluntari din Forțele Navale, pentru că dincolo de faptul că la Centrul de Instrucție se formează ca luptători, ei primesc și un bagaj de cunoștințe de specialitate, utile la unitățile în care își vor desfășura activitatea. „Baza materială de instrucție, aș putea spune că, este suficientă pentru a permite un transfer de cunoștințe generale către acești SGV, în ceea ce privește specialitățile din Forțele Navale”, ne-a menționat comandantul Centrului. Am rămas surprins de importanța acordată acestor tineri, vizitând spațiile de cazare. Dormitoare de patru, șase sau opt paturi, cu televizor în dormitor, grupuri sanitare noi, mașini de spălat rufe, sunt

Foto: Codruț Burdujan

Uneori, acomodarea pe mare, nu este chiar ușoară.

Foto: Marian Moșneagu

Contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN, în dialog cu jurnaliștii constănțeni.

doar câteva din lucrurile care ne-au atras atenția. Despre curățenie, nu vorbim, efortul cadrelor din unitate fiind mare și impresionant. Decalarea acestor cursuri de pregătire cu câteva luni a făcut ca programul celor din Centrul de Instrucție să fie, în ultima lună, unul zi-lumină. Iar rezultatele, sunt vizibile.

Conducerea Forțelor Navale la deschiderea oficială

Importanța acordată instruirii primei serii de soldați voluntari a fost vizibilă și sâmbătă 10 martie, când a avut loc deschiderea oficială a programului de instruire. Alături de cei 142 de soldați voluntari au fost, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN, contraamiralul de flotilă Gheorghe Petria, locțiitorul șefului SMFN, contraamiralul de flotilă Dan Popescu, șeful Resurselor din SMFN, contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, comandanți ai unităților din Forțele Navale, numeroși ziariști. Contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă: „Acest moment este unul important în profesionalizarea Forțelor Navale. Anul acesta Statul Major al Forțelor Navale va pregăti 450 de militari, soldați voluntari. Instrucția soldaților și gradațiilor voluntari trebuie să asigure însușirea ansamblului de cunoștințe, formarea competențelor, deprinderilor și abilităților necesare pentru ca aceștia să se poată manifesta în cele trei ipostaze esențiale ale existenței și acțiunii militare: să fie, să știe și să facă, în conformitate cu cerințele operaționale ale postului.”

La finalul activităților, după defilarea subunităților ne-a atras atenția dialogul pe care contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, l-a avut cu câțiva soldați voluntari, aleși la întâmplare. Nimic pregătit, totul spontan,

Foto: Codruț Burdujan

pentru a afla de ce au venit în Forțele Navale, ce așteptări au ei de la profesia aleasă și pentru a le transmite ce așteptări are conducerea Forțelor Naval de la ei.

Prima ieșire pe mare

Luni 12 martie, soldații voluntari au avut primul contact cu realitățile navelor militare, desfășurându-și activitatea la bordul corvetelor *Contraamiral Eustațiu Sebastian* (264) și *Contraamiral Horia Măcellariu* (265). Chiar dacă marea n-a fost foarte agitată, aspiranții la o carieră de soldat profesionist în Forțele Navale s-au putut acomoda cu activitatea echipajului, cu regulile de la bordul navei și cu rolurile celorlalți soldați voluntari, din echipajul navei. Nu au fost mulți cei cărora le-a fost rău pe mare, dar acest lucru intră în categoria manifestărilor normale pentru o primă experiență pe mare. Simona Iliescu, psihologul Centrului de Instrucție: „Această ieșire pe mare este binevenită pentru a pregăti psihic soldatul voluntar pentru ceea ce au de făcut pe viitor și de a înțelege ce au de făcut de-acum încolo și astfel de exerciții sunt chiar recomandate. Pentru prima ieșire pe mare cred că s-au comportat bine, chiar dacă unii dintre ei au avut și rău de mare.” Căpitan-comandorul Florin Tănase, locțiitorul comandantului Divizionului 50 corvete: „În momentul de față există un deficit de soldați voluntari în unitatea noastră. Consider că pentru ei această ieșire pe mare a fost o experiență benefică, au văzut cam cum se pune problema la o ieșire pe mare. Am sesizat și i-am receptat destul de interesați de viitoarea lor carieră, s-au interesat de tehnica de la bordul altor nave, de la bordul fregatelor.” Debutul lor pe mare, chiar dacă a fost unul scurt, a fost de bun augur. Urmează ca pe parcursul instruirii în Centrul de Instrucție al Forțelor Navale, soldații voluntari să mai participe la astfel de ieșiri pe mare.

Primii soldați voluntari pregătiți de Forțele Navale au pășit cu dreptul în noua lor carieră. Urmează să înceapă modulul instruirii individuale, să se formeze ca luptători, dar și ca specialiști, cei de care Forțele Navale au atâta nevoie. Chiar dacă sunt multe necunoscute pentru ei, în ceea ce privește cariera militară, au ales voluntar această carieră și sunt hotărâți să nu dezamăgească. ■

De la planșa de lucru la aerodromul de încercare

Primul elicopter PUMA naval a ieșit la zbor

Căpitan ing. Mihai EGOROV

Intrate în dotarea Forțelor Navale în decembrie 2004 și respectiv iunie 2005, fregatele Tip 22, *Regele Ferdinand* și *Regina Maria*, proiectate a avea elicopter la bord au condus la necesitatea reluării tradiției aviației navale, abandonată în 1960.

Navalizarea IAR 330 PUMA

La începutul anului 2005, IAR Ghimbav a primit spre execuție trei elicoptere IAR 330 PUMA naval, în același an înființându-se în cadrul Statului Major al Forțelor Navale, Centrul de Conducere a Aviației, iar primii opt ofițeri de marină selectați pentru a deveni piloți de elicopter au început un program intensiv de pregătire în cadrul Școlii de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” de la Boboc, pentru obținerea brevetului de pilot.

În februarie 2005, elicopterul naval se afla pe planșa de lucru a inginerilor brașoveni, care au adoptat soluția construirii acestuia pe platforma maturizată a deja celebrului IAR 330 PUMA, utilizând o avionică modernă și elemente specifice zborului deasupra apei. Dificultatea majoră a realizării elicopterului în prima etapă, de fapt de navalizare a elicopterului IAR 330 PUMA, după cum ne-a precizat inginerul Viorel Țigău, directorul de program la IAR Puma naval, „a constituit-o identificarea harponului și realizarea calculelor, pentru ca acest dispozitiv vital apunării, să poată fi folosit în siguranță.”

Programul „elicoptere navale” a fost împărțit în două etape, prima deru-

lându-se până în martie 2007, iar a doua, având ca termen de finalizare anul 2008. Ciclu de producție al unui astfel de aparat este de aproximativ 520 de zile. Până la sfârșitul acestui an vor intra în serviciul Forțelor Navale două elicoptere, cel de-al treilea urmând a intra în serviciu în anul 2008, atunci când se vor integra la elicopter, sonarul, sistemul data-link, care să facă fuziunea senzorilor, prelucrarea imaginilor și transmiterea lor în timp real la fregată, consola de misiuni, torpila, racheta aer-navă. La finalul acestei etape, elicopterul PUMA naval va fi capabil să execute misiuni antisubmarin, dar va putea susține și lupta la suprafață. În această etapă a elicopterului naval, va fi finalizat și manualul de zbor pentru utilizarea în siguranță a acestui viitor vector al fregatelor. Principalele modernizări aduse elicopterului IAR 330 PUMA, în această fază a programului sunt: instalarea unui harpon de apunare, pale pliabile, scaune pentru piloți anticrash, sisteme moderne de supraviețuire, sistem de avionică modernă care permite gestionarea misiunilor de rutină de către calculator, trolu electric foarte performant, care se află în dotarea tuturor elicopterelor care execută misiuni

Foto: Mihai Egorov

Dispozitivul electrono-optic și unul din fotoarele elicopterului IAR 330 PUMA naval.

deasupra mării, dispozitivul electrono-optic, farul de căutare, aparatura de goniometrare pentru aflarea poziției navei. Cu aceste modernizări, elicopterul este capabil să execute misiuni de căutare-salvare, transport personal, aprovizionare nave și este în măsură să apunze pe funtea fregatelor. Ion Georgescu, directorul general al IAR

Foto: Florin Popoacă

Urmărind evoluția elicopterului în zbor, de la stânga la dreapta: comandorul Constantin Apostol, din cadrul Departamentului pentru Armamente, general-maior (r) Ion Georgescu, directorul general al IAR Ghimbav, contraamiralul de flotă Dănilă, șeful SMFN, Vasile Butaru, vicepreședintele consiliului Județean Brașov, Aurelian Leonard Danu, prefectul județului Brașov.

Ghimbav: „Este un elicopter foarte modern pentru că folosește o platformă matură, experimentată, la care nu mai poți să aduci îmbunătățiri, la care sunt montate partea de motor-tracțiune, motor-ansamble metalice, pale de ultimă generație, plus că are o nouă avionică, adică este un elicopter 100% inter-

operabil cu forțele din sistemul NATO.” Trebuie menționat faptul că alături de IAR Ghimbav, la reușita proiectului elicopter PUMA naval, au contribuit, printre alții, Turbomecanica București și Aerostar Bacău. Comandorul Tudorel Duță, șeful Centrul de conducere a Aviației din cadrul Statului Major al

Forțelor Navale: „Avem un far de căutare - o noutate în țara noastră, avem un trolu foarte performant pentru salvarea naufragiaților, a celor aflați în pericol în apă, avem un sistem de cercetare ochi electronic cu cameră tv, cu cameră infraroșu și cu un telemetru laser care ne permite să evaluăm ținta.”

Zborul de prezentare

Martți, 30 ianuarie, la sediul IAR Ghimbav s-a desfășurat prezentarea oficială a primului elicopter IAR 330 PUMA naval. Au fost prezenți, șeful Statului Major al Forțelor Navale, comandantul Flotei, comandanții fregatelor Tip 22 aflate în dotarea Forțelor Navale, reprezentanți ai Ministerului Apărării și ai Statului Major General, reprezentanți ai firmelor constructoare, ai administrației publice centrale și locale. În timp ce oficialitățile erau informate asupra stadiului derulării programului, asupra etapelor care au rămas de urmat, personalul de la IAR Ghimbav acorda o atenție deosebită detaliilor, pentru ca totul să fie pus la punct. Chiar și pentru cei care au gândit programul, elicopterul este impunător. Odată încheiate pregătirile, IAR 330 PUMA naval era gata

de „expoziție”. Prezentarea elicopterului înainte de zborul test, a suscitât interesul atât a oficialilor c t  i a reprezentan ilor presei prezen i în număr mare la Ghimbav, tenta ia urcării în elicopter fiind mare.

Elicopterul s-a lăsat u or scos cu tractorul din hangar  i dus pe aerodromul de încercare. Zumzetul păsării de o el, odată cu pornirea motoarelor, a făcut asisten a atentă la elicopterul pe care scria „RO NAVY”. Zborul de testare a fost unul scurt dar foarte dinamic, elicopterul execut nd adevărate acroba ii în aer, piloții reu ind să-i  in  pe cei prezen i aten i la ce se  nt mpla pe cer. Radu B rlea, pilot de încercare la IAR Brașov: „Elicopterul PUMA naval este un elicopter de excep ie. S-a comportat

vizavi de realizarea acestor elicoptere. E în același timp de apreciat faptul că pentru acest elicopter au colaborat numeroase firme rom ne ti și străine”, ne-a declarat contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă,  eful Statului Major al Forțelor Navale. Comandorul Alexandru M r u, comandantul Flotilei de Fregate: „Este un moment impresionant, cel pu in pentru noi, pentru marinari, să vedem primul elicopter destinat fregatelor din Flotila de Fregate f c nd acest zbor test. Într-adevăr, pot spune că astăzi s-a scris istoria pentru această nouă t n r  armă, să  i spunem, în Marina Milit r , care este constituită de Forțele Aeriene. Echipajele navelor sunt nerăbdătoare să primească la bord acest echipament.”

Foto: Mihai Egorov

Aspect din timpul prezentării stadiului de derulare a programului elicoptere navale.

extraordinar, într-o evolu ie complexă.  i aproape de sol  i la mare  n l ime acest elicopter aproape în întregime românesc s-a comportat foarte bine.” Trecerea elicopterului PUMA naval de pe plan a de lucru a inginerilor bra oveni pe aerodromul de încercare a constituit de fapt, finalizarea unei etape din programul elicoptere navale. „Este foarte frumos  i important totodată, ca după aproape trei ani de c nd proiectul a fost demarat, să-l vedem astăzi aproape realizat. Urmează ca partea de desfășurare a probelor pe fregată să fie încununarea muncii unei întreprinderi rom ne ti care- i men ine stadiul  i nivelul de tehnicitate

După parcurgerea perioadei de probe de la Ghimbav, elicopterul va fi testat la bordul fregatelor, urmând ca apoi, acesta să fie certificat pentru executarea misiunilor de căutare-salvare, evacuare de r ni i  i supraveghere pe mare. Va urma apoi un program intensiv de pregătire al pilo ilor marinei pe acest elicopter, pentru a putea în final să execute misiuni în siguran  de pe puntea fregatelor.

Un vector important la bordul fregatelor

 n ce măsură se vor schimba misiunile pe care le vor executa fregatele

Tip 22, având aceste elicoptere la bord? Contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă,  eful Statului Major al Forțelor Navale: „Odată cu ambarcarea acestor elicoptere la bord, se încheie de fapt faza  nt i de modernizare sau revitalizare a fregatelor. Este o cerin  pe care NATO ne-a pus-o în fa a acum aproape patru ani  i pe care noi o vom atinge. Odată cu ambarcarea acestor elicoptere vom avea posibilit  i ca navele să poată să- i îndeplinească misiunile dincolo de zona în care senzorii navei pot să scurteze orizontul sau partea subacvatică. Este în același timp un moment în care elicopterul în sf r it, va putea fi folosit atât pentru căutarea pe mare c t  i pentru asigurarea interven iilor dacă va fi nevoie.” Căpitan-comandorul Marian Săvulescu, comandantul fregatei Regele Ferdinand: „ n prima fază, căutare-salvare, va fi o activitate pe care trebuie s-o începem foarte serios, pentru că pe plan internațional se pune un mare accent pe aceasta, mai ales că autoritatea portuară Constanța este în dezvoltare. Apoi, în faza a doua, când avem armament la bordul elicopterului, trebuie să g ndim acest vector al nostru care operează dincolo de orizont, pentru observare, orientarea armamentului fregatei, cu folosirea armelor proprii.  n cadrul misiunilor, elicopterul d  credibilitate for ei, care este acolo, dacă participă  i celelalte nave din grupare. E bine să-l ai; e bine să-l ai pentru urgen e medicale cum a fost cea din 7 decembrie 2005, este bine să-l ai pentru aprovizionare pe mare de la navă la navă, ca măsură suplimentară, deoarece fregatele au sisteme care să permită aprovizionarea de la navă la navă fără probleme.”

 i chiar dacă în acest an nu se va afla la bordul fregatei Regele Ferdinand pe timpul participării la ACTIVE ENDEAVOUR, elicopterul naval va constitui o provocare pentru cei opt piloți marinari care vor zbura cu el, dar  i o premieră pentru misiunile viitoare ale Forțelor Navale. ■

IAR 330 PUMA naval: Instalația de for  : două motoare turbopropulsoare TURMO IV B, cu o putere de 1400 CP fiecare; dimensiuni: lungimea 15m,  n l imea: 4,7m, anvergura: 3,38m; diametrul rotorului principal: 16,2m; greutatea maximă la decolare: 7400kg; sarcina utilă: 1000kg; Echipaj: 3; performan e: viteza maximă: 263 km/h, plafonul static: 4800m, distan a maximă de zbor: 550km; sarcina utilă de ridicat cu trolul electric: 275 kg; viteza de ridicare: maxim 9 m/s.

Marinari la  n l ime

Pilo ii Marinei

Căpitan ing. **Mihai EGOROV**

 n iulie 2006, opt ofițeri de marină reu eau la capătul unui examen dificil să ob in  brevetul de pilot de elicopter. De atunci, mai exact din 10 iulie 2006, ei se pregătesc în cadrul Bazei 90 Transport Aerian Otopeni, zbur nd pe elicopterul IAR 330 PUMA.

Pregătirea de zbor

Aici i-am găsit  i noi, echipa Grupului Mass-Media al Forțelor Navale, într-o zi obi nuit  de pregătire. Am ajuns de la Constanța, chiar la briefingul de dimineată, sau mai corect, cei din bază au schimbat ora de desfășurare a briefingului, pentru că în ziua anterioară  i anun asem că venim. Cu toate că se anun a o zi de zbor plină, atmosfera era degajată la briefing. Ultimele detalii ale misiunilor din acea zi, sunt foarte importante, astfel că, viteza v ntului, temperatura aerului, plafonul de nori, au fost doar câteva elemente pe care piloții  i le-au notat în agende, indiferent de gradul pe care-l aveau sau de experien . Odată cu semnarea fi elor pentru misiuni, doar pe baza tabelului de acces în aeronavele Ministerului Apărării, suntem repartiza i  i noi în două din elicopterele în care zboară marinarii, fără alte demersuri prealabile. Ca  i la  coala de Aplica ie pentru Forțele Aeriene de la Boboc şi aici ne-a surprins plăcut deschiderea personalului bazei la solicitările presei militare, con tien  că ne ajutam reciproc.

Odată încheiat briefingul, pentru personalul navigant au urmat alte ore la sala

de pregătire, unde piloții au revăzut h r ile de zbor, au mai analizat o dată misiunile. Tensiunea începe să se sim t  odată cu trecerea timpului  i apropierea orei de începere a zborului. Pilo ii   i iau mapele cu misiunile pentru ziua respectivă  i se deplasează spre pista de zbor. Privindu-i  ndrept ndu-se spre pistă, am avut pentru o clipă, senza ia că revăd o secven  din celebrul film „Top Gun”. Marinarii transforma i în piloți de elicopter, sunt m ndri de ceea ce au realizat p n  acum, sunt optimi ti că vor avea un nou zbor lini tit, sunt o echipă  i acest lucru se observă u or.  nc n a i de realizările  i de progresele lor este  i personalul Bazei 90 Transport Aerian Otopeni, selec ia, seriozitatea  i ambi ia celor opt ofițeri de marină, fiind elementele definitorii ale reu itei acestora.

Aprecieri pentru marinari

Detaliile finale ale misiunii se stabilesc chiar pe pistă, l ng  elicopterele care- i execută verificările tehnice. Pregătirea pilo ilor marinari a fost o provocare pentru personalul Bazei Aeriene Otopeni, după cum ne-a declarat generalul de flotilă aeriană dr. Lauren iu Simionescu, comandantul Bazei 90 Transport Aerian Otopeni. „Pentru noi, a fost în primul r nd o premieră, în al doilea r nd o onoare, pentru că sunt primii marinari care  i pregătim pentru această meserie, oarecum nouă pentru Forțele Navale, dar veche ca tradi ie în România. Spuneam că reprezent   i o experien   i nu în ultimul rând o plăcere, pentru că avem de-a face cu un grup de oameni pe care nu numai eu personal, ci noi ca  i colectiv

 i apreciem în mod deosebit. Sunt ni te oameni de care știm că va trebui să ne desp r im, dar i-am apreciat foarte mult şi le-am apreciat posibilit  ile, devotamentul, dăruirea pentru această meserie, pentru performan ele pe care le-au dob ndit.”

Perioada de pregătire de la Otopeni a fost foarte densă pentru cei opt piloți marinari, care aveau deja experien a de la Boboc, atunci când în  apte luni au reușit să treacă de la timona navei la man a elicopterului. Până la data prezen ei noastre la Otopeni, piloții marinari au făcut trecerea pe elicopterul IAR 330 PUMA SOCAT. După ce au sus inut examenele de trecere la zbor, au parcurs etape din cursul de pregătire pentru luptă în zbor, pentru acest tip de elicopter  i au zburat peste 50 de ore, execut nd o gamă largă de misiuni. „Am început ca orice pilot, cu cuno terea aparatului, cuno terea modului în care se dau comenzile pentru a executa zbor pe acest elicopter, misiuni de la punct fix, apoi diferite misiuni în care am învățat cum se fac virajele, cum se face o pantă de urcare, o pantă de aterizare, aterizarea elicopterului. Urmează acum, în modulul doi să facem cazuri speciale, să  nv  m ce avem de făcut dacă în timpul misiunii se defectează ceva. Cred că toate misiunile au gradul lor de dificultate  i va trebui să ne concentrăm c t mai mult asupra îndeplinirii lor”, ne-a declarat locotenentul Ionuț Ursescu, înainte de urcarea în elicopter. „Greu de spus care a fost cea mai grea misiune de p n  acum, pentru că fiecare misiune, fiecare

Foto: Mihai Egorov

Foto: Cristian Spătariu

elicopterului în luna martie, echipajele să înceapă pregătirea, efectiv pe aeronava pe care o vor exploata. Până în prezent, graficul derulării activităților este normal și acest lucru ne bucură”, ne-a declarat contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale.

Zboruri „fără vizibilitate”

În ziua documentării noastre, în rolul instructorului, pentru locotenentul Ionuț Ursescu, s-a aflat chiar comandantul Bazei 90 Transport Aerian Otopeni. E ciudat să vezi un elicopter cu „parbrizul” pe jumătate acoperit pentru ca pilotul să nu vadă afară, dar un astfel de zbor face parte din modulul doi de pregătire al piloților marinei, unde învață ce să facă și cum să-și îndeplinească misiunea în

siguranță, dacă pe timpul acesteia se defectează ceva. Zborul după indicațiile aparatelor va fi probabil des utilizat de marinari, deoarece ei vor zbura deasupra apei și în condiții dificile de vreme, deci trebuie să fie familiarizați cu indicațiile aparatelor. „Astăzi voi avea de îndeplinit zbor fără vizibilitate, timp de trei ore în zonă și în tur de pistă. Asta constă în acoperirea parbrizului, deci nu văd nimic afară, nu văd aparatura de zbor clasică, eu tebuie să mă ghidez doar după sistemele elicopterului digitale, sistemul integrat.

Foto: Mihai Egorov

Elicopterul IAR 330 PUMA pregătit pentru o misiune cu „parbrizul” acoperit.

Este prima oară când fac acest tip de zbor aici. La Boboc am mai executat misiuni, tot fără vizibilitate pe IAR 316-B Alouette, dar fiind un nou tip de elicopter, sper să mă ajute mai mult sistemul de avionică”, ne-a precizat locotenentul Ionuț Ursescu.

Foto: Mihai Egorov

exercițiu la începutul lui este dificil. Până în momentul în care începi să deprinzi anumite elemente, anumite lucruri particulare acelu exercițiu, este greu și se muncеște și se transpiră mult pentru acest lucru, după care totul devine mai ușor și poate chiar devine un automatism”, ne-a precizat locotenentul Bogdan Curcă.

La Baza 90 Transport Aerian Otopeni, piloții marinari zboară aproape continuu, pentru că programul intensiv de pregătire gândit de Statul Major al Forțelor Navale trebuie să permită celor opt temerari să poată zbura în siguranță pe acest elicopter, pentru ca trecerea pe IAR 330 PUMA naval să se facă ușor. „În momentul de față Grupul de Elicoptere este constituit; inclusiv echipajele pentru elicoptere sunt prinse în căsuțele statului. Urmează ca odată cu preluarea

Briefingul desfășurat de piloți înaintea fiecărei zile de zbor. În prim plan, locotenentul Ionuț Ursescu.

Foto: Mihai Egorov

Din nou în elicopter

N-am rezistat nici noi, echipa Grupului Mass-Media, tentației de a zbura cu piloții marinari. Repartizați de dimineață pe două elicoptere, am zburat în final alături de locotenentul Bogdan Curcă, pe elicopterul 46 al cărui echipaj a fost format din căpitan-comandorul Constantin Grigore, comandant și Mm I Mircea Cristea, mecanic de zbor. Zborul a fost calm, asemeni parcă cerului din acea zi. Și chiar dacă am putut redescoperi, frumusețea și mirajul zborului, misiunea s-a dovedit dificilă și pentru noi. Discuțiile între pilot și instructor au fost clare, scurte, lăsând parcă loc pentru poezia zborului. Ne-a surprins, atât cât am putut observa, faptul că instructorul a intervenit de puține ori în timpul zborului, corectând și ajutându-l pe tânărul pilot marinar să deprindă mai bine

Plăcerea de a zbura

Pe baza planificării din acea zi și a misiunilor pe care le aveau de îndeplinit, fiecare din cei opt ofițeri de marină, piloți de elicopter urcau în elicopterele IAR 330 PUMA, pentru a-și îndeplini misiunea pentru acea zi. În acel vuiet continuu, singurul lucru care-și atrăgea atenția era zgomotul produs de motoarele elicopterelor și norii de praf pe care-i ridicau în urma lor la decolare sau când simulau manevrele de aterizare.

„Zborurile executate alături de piloții marinari nu sunt diferite față de cele alături de piloții noștri și vreau să vă spun că, calitățile lor ca viitori profesioniști în ale zborului, au făcut ca această diferență pe care-o așteptau alții să se manifeste. Noi suntem foarte încântați de calitatea misiunilor pe care le execută. Este și

motivul pentru care au progresat extrem de rapid și ne pregătim să despărțim de ei, la finalul programului de instruire. Oricând aș zbura alături de ei pe elicopterul IAR 330 PUMA naval, dar ca să fiu apropiat de breasla pe care o reprezintă, suntem invidioși pe marină și i-am vrea în curtea noastră”, ne-a declarat generalul de flotilă aeriană dr. Laurențiu Simionescu.

Din nou cuvinte frumoase despre cei opt, care au dovedit că și-au dorit cu adevărat să fie atât marinari, cât și piloți de elicopter și care dacă ar mai avea ocazia să aleagă, ca în iulie 2005, ar alege din nou această profesie tânără în Forțele Navale. „Dacă ar fi să-mi reanalizeez opțiunile, aș opta din nou pentru meseria de pilot de elicopter; aș face-o însă cu mai mult curaj decât am făcut-o. Sunt mulțumit de alegerea mea, pot spune că sunt mândru și

dacă se va mai ivi această ocazie le recomand ofițerilor tineri din Forțele Navale să facă asta. N-o să regreté niciodată”, ne-a mărturisit la finalul dialogului locotenentul Bogdan Curcă.

Am părăsit Baza 90 Transport Aerian Otopeni, lăsând piloții să-și continue antrenamentele de zbor. Până la sfârșitul lui martie, trebuie să mai acumuleze 25 de ore de zbor și nu e puțin lucru. După o selecție riguroasă, cei opt marinari, au reușit să se ridice, mai sus de nivelul așteptat, făcându-i încrezători pe instructori că programul intensiv de pregătire este un succes. Pentru cei opt va urma un alt modul de pregătire, la Constanța, pe elicopterul IAR 330 PUMA naval, cu care-și vor desfășura apoi activitatea la bordul fregatelor. Dar, au dovedit că sunt serioși, că sunt motivați, că sunt o echipă. Ei sunt, **Piloții Marinei!** ■

Misiune îndeplinită

Olivia BUCIOACĂ

Prin misiunile pe care le îndeplinește, Direcția Hidrografică Maritimă este o instituție cu profil unic în Armata României, fiind expertul țării noastre în problemele ce privesc cartografia marină, oceanografia, geografia marină și delimitările maritime. Compartimentele Direcției Hidrografice Maritime, hidrografie, topogeodezie, meteo și oceanografie, impun munca în echipă pentru crearea bazei de date necesare Secției cartografie, care materializează efortul, munca atât de minuțioasă a oamenilor, în hărți și alte documente nautice. Activitatea specialiștilor din secția Cartografie și Documente Nautice, se definește simplu, printr-un singur cuvânt: artă. Pentru că ceea ce realizează, imaginea hărții, prin utilizarea aparatelor optice, țin de domeniul artisticului. Întocmirea unei hărți, până la finalizare, poate dura foarte mult, în funcție și de gradul de complexitate, și o putem defini ca aparținând atât sferei artistice, realizarea hărții impresionând prin aspect, formă și culoare, cât și sferei utilului, în elaborarea documentelor pentru sporirea siguranței navigației pe mare, contribuind respectarea avizelor de navigație și a altor materiale specifice. Profesionalismul, atenția distributivă, exactitatea și acuratețea datelor, răbdare, rapiditate, eficiență, talent și precizie în lucru, sunt doar câteva din calitățile specialiștilor Direcției Hidrografice Maritime. Specialiști? Cu siguranță, pentru că atunci când toate acestea te definesc nu poți fi numit altfel. Și totuși

secretul performanțelor obținute stă în munca de echipă: „Pot să apreciez activitatea Direcției Hidrografice ca un efort continuu al personalului care a încadrat unitatea, atât pe linie de perfecționare a pregătirii proprii, cât și a colectării și prelucrării datelor pentru a le transforma în documente nautice, hărți necesare navigatorilor pentru a crește precizia pe mare și, în acest fel, pentru a mări siguranța navigației navelor comerciale și militare”, ne-a precizat comandorul Alexandru Macavei comandantul instituției.

Începând cu ianuarie 2007, pe lista proiectelor instituției se înscrie deja o realizare semnificativă, Direcția Hidrografică Maritimă devenind membru cu drepturi depline în Convenția Organizației Hidrografice Internaționale. Comandorul Alexandru Macavei: „Organizația Hidrografică Internațională, este de fapt o autoritate internațională în domeniul hidrografiei maritime. Accederea noastră la această organizație înseamnă să ne așezăm la aceeași masă cu toate marile puteri

maritime ale lumii. Asta presupune că vom avea acces atât la documentele nautice, hidrografice și de altă natură referitoare la siguranța navigației elaborate de Organizația Hidrografică Internațională cât vom avea ocazia să afirmăm interesele României în diferite ocazii la diferite conferințe zonale sau internaționale care sunt organizate de această Organizație Hidrografică Internațională. Începând cu 2007, Direcția Hidrografică Maritimă participă la un obiectiv de interoperabilitate coordonat de către Direcția Topografică Militară, prin acest obiectiv de interoperabilitate urmărim să creăm un sistem hidrometeorologic care va avea în componere trei platforme de cercetare hidrografică, vom dezvolta compartimentul meteorologic din componerea unității și, de asemenea, o atenție deosebită vom acorda și modernizării sistemului de semnalizare maritimă”.

Vineri, 23 februarie, s-au împlinit 81 de ani de la înființarea Sistemului Hidrografic în România. La momentul festiv, au ținut să fie alături de specialiștii Direcției Hidrografice Maritime, contraamiralul de flotilă Mircea Rusmănică, comandantul Flotei, comandanți ai unităților din garizoana Constanța, foști comandanți și specialiști ai Direcției Hidrografice Maritime. A fost o întâlnire de suflet, un moment de analiză a activității desfășurate, de planuri de viitor, un moment în care fiecare a conștientizat importanța activității desfășurate de specialiștii Direcției Hidrografice Maritime pentru siguranța navigației. ■

Structurile de imagine din Forțele Navale

Ajutați-ne să vă facem vizibili!

Căpitan ing. Florin POPOACĂ

Deși în momentul apariției sale ca „specie” a fost privită cu reticiență, ofițerul de relații publice a devenit încet, încet, nelipsit de la activitățile importante desfășurate în Forțele Navale. Fie că suntem alături de cei care acordă un interviu sau suntem chiar cei care îl înregistrează, căutăm în permanență să prezentăm cum trăiesc și muncesc marinarii militari.

De aceea, de la antrenamente sau misiuni reale până la manifestările dedicate Zilei Marinei Române, cu toții, ofițeri de relații publice sau jurnaliști militari încercăm să mediatizăm toate manifestările la care participă cei a căror activitate este legată de marină.

Este corect spus încercăm, deoarece anumite exerciții nu pot fi mediatizate din cauză că procedurile folosite sunt clasificate. Se întâmplă însă uneori ca, datorită unor limitări ori a faptului că unii oameni pur și simplu nu realizează că ceea ce fac ei reprezintă o oportunitate de promovare a imaginii instituției militare, să nu putem oferi informații opiniei publice despre unele evenimente.

Dacă în acest moment ne putem mândri cu faptul că reușim să mediatizăm aproape toate activitățile desfășurate la nivel național, trebuie să recunosc că în cazul misiunilor internaționale nu „stăm” foarte bine. Sunt, din păcate, momente în care efectiv „înroșim” telefoanele încercând să aflăm ce fac militarii români în cadrul misiunilor internaționale la care participă.

Pentru că nu este posibil ca de fiecare dată să avem un reprezentant al structurii de relații publice sau un jurnalist militar alături de cei care se străduiesc să reprezinte culorile naționale peste întinderile de ape, consider, iar practica a demonstrat că acolo unde a existat voință, s-a putut. Nu este greu, ca la o vizită într-un port, să fie transmise prin e-mail câteva fotografii și o scurtă informare referitoare la desfășurarea misiunii menite a ilustra modul în care sunt folosiți banii publici alocați pentru instruirea militarilor și înzestrarea armatei.

Există oameni care au un sentiment de repulsie față de emisiunile cu tematică militară. Nu știu dacă aceasta se datorează faptului că în anumite

Foto: Florin Popoacă

perioade am fost nevoiți să le vizionăm în mod forțat sau pentru că, în prezent, aceste emisiuni nu se ridică la nivelul așteptărilor însă cu siguranță remarca unuia dintre colegi care spunea că „în acest moment presa militară este citită cu mai mult interes de jurnaliștii civili care o consideră o foarte bună sursă de informare decât de către unii militari”, conține un sâmbure de adevăr.

Este o remarcă dură. Însă trebuie să conștientizăm că dacă nu vom reuși să furnizăm societății civile informații prin intermediul tuturor mijloacelor pe care le avem la dispoziție, site-ul Forțelor Navale, revista „Marina Română”, emisiunile de radio și de televiziune, despre ceea ce facem și dacă vom continua să funcționăm după sistemul „ce nevoie am eu să le arăt celor de la presă ce facem noi?” sau „într-adevăr sunt necesare niște actualizări la partea de site referitoare la unitatea noastră dar nu avem timp să le semnalăm!” cei care pierd suntem noi și nu jurnaliștii, care cu siguranță vor găsi două accidente și trei scandaluri pentru a „umple” timpul alocat știrilor despre armata română. Ritmul vieții unui jurnalist civil nu îi permite să „șlefuiască” informațiile și să scoată „la lumină” lucrurile frumoase care, de altfel, nu îi sporesc audiența sau tirajul și de aceea, modul în care ne prezentăm faptele depinde numai de noi.

Într-adevăr relațiile publice sunt interfața dintre armată și societatea civilă, însă această interfață nu poate

funcționa decât dacă este „alimentată” cu informații. S-ar putea spune că este de datoria celor de la relații publice să găsească soluții pentru a dispune de informații însă, motivul pentru care nu întotdeauna există un reprezentant al acestui sistem care să fie acolo unde există sursa de informație este de cele mai multe ori legat de limitarea numărului de persoane participante la misiune.

În această situație singurii care ne pot ajuta sunteți dumneavoastră, cititorii și totodată sursa noastră de informație. Fiecare dintre cei care participă la o activitate în care sunt implicați oameni din Forțele Navale ne poate ajuta! O fotografie făcută în timpul unui exercițiu poate fi folosită și de către mass-media dar și în cadrul unei prezentări de instruire. O informație oferită mass-media după o săptămână sau mai mult timp de la momentul desfășurării este mai puțin probabil să fie preluată în comparație cu una „servită” la câteva ore de la încheierea activității. Dacă aceasta ajunge repede la noi, se poate regăsi cu ușurință pe site-ul Forțelor Navale, în ziarele de a doua zi sau chiar pe posturile de televiziune.

2007 este un an în care avem multe oportunități de imagine. **Ajutați-ne să vă facem vizibili!** Nu este un strigăt de ajutor. Este doar o rugămintă a noastră, a celor care încercăm să promovăm imaginea Forțelor Navale ale căror însemne le purtați! ■

Academia performerilor de cursă lungă

Căpitan-comandor
dr. **Marian MOȘNEAGU**

Academia Navală „Mircea cel Bătrân” este, cu certitudine, un brand în mediul universitar național, în primul rând datorită performanțelor absolvenților săi. Reputația acestora s-a multiplicat în cei 135 de ani de existență de mii de ori, cu biografiile a tot atâția amirali, ofițeri superiori și comandanți de cursă lungă. Personalități instruite sub semnul „spiritului Mircea” au performat oricând și oriunde, în țară și în străinătate, în cele mai diverse domenii. Pentru a afla ultimele noutăți despre cei care frecventează astăzi, cu aceleași demne aspirații, amfiteatrul mării, am revenit acolo de unde cu toții, am luat odinioară startul în competiția vieții de ofițer de marină.

De la compatibilitate la cercetarea interdisciplinară

Unul dintre atuurile competitivității marinărești îl reprezintă, fără îndoială, dotarea de excepție a instituției. Schimbările intervenite în configurația bazei didactice ni le detaliază, cu amabilitate, nimeni altul decât rectorul instituției, comandorul Cristea Cucoșel: „În rețeaua învățământului superior național, Academia Navală este un adevărat far călăuzitor, atât datorită tradiției cât și prin personalitățile promotorilor care au absolvit-o de-a lungul celor 135 de ani de existență și care în prezent ocupă poziții importante atât în instituțiile publice, ca oameni de afaceri, cercetători, politicieni, precum și în meseria propriu-zisă de ofițeri de marină. Este adevărat, Academia Navală a avut dintotdeauna o bază materială deosebit de dezvoltată, iar prin programele multianuale continuăm să o extindem. De exemplu, în anul 2006 am reușit să mai adăugăm câteva repere importante, respectiv cele două săli de pregătire complexe. Este vorba despre Laboratorul echipamente electrice de navigație și comunicații navale, destinat instruirii studenților în lucrul real cu echipamente de navigație

Foto: Codruț Burdujan

și comunicații, o sală care cuprinde în totalitate echipamentele de punte existente la bordul unei nave militare sau civile. Este vorba de radar de navigație banda X, G.P.S. – Compass, sonda ultrasun, Ais, E.C.S. – Electronic Chart System, Loch Doppler, Facsimil meteo, Consola GMDSS, INMARSAT mini C-GMDSS, sistemul NERA F77, Novtex Receiver NCR-333, NAV-7 și radiotelefon VHF DSC, care sunt în funcțiune și în permanență la dispoziția cursanților. Studenții noștri pot dobândi atât deprinderi de operare cât și elemente de mentenanță, astfel încât atunci când se vor afla pe puntea de comandă să nu aibă surprize. Această sală complexă completează zecile de cabinete și laboratoare deja existente, corespunzătoare tehnicii și echipamentelor din generații mai vechi, dar care se mai află încă în serviciu la bordul navelor militare și comerciale. Tot în cursul anului precedent am achiziționat Laboratorul interdisciplinar de inginerie electrică, electronică și automatizări, destinat realizării lucrărilor de laborator în inginerie electrică, electronică, automatizări și fizică, unde studenții își formează deprinderi de măsurare a parametrilor componentelor electronice dar și inițierea în analiza spectrală a unui semnal. Acest laborator are și valențe pretabile activității de cercetare. În viitor, vom

dezvolta laboratoare pe care să le folosim atât în activitatea de învățământ, de formare dar și pentru activitatea de cercetare. Ne propunem ca aceste laboratoare să fie și acreditate, astfel încât rezultatele muncii de cercetare să poată fi omologate”.

Douăsprezece luni aniversare

2007 este un an aniversar pentru Academia Navală și cu siguranță mulți dintre cititorii noștri au aflat deja de programul generos de activități științifice, culturale, sportive, editoriale și de altă natură, prin care tradițiile și modernitatea fi înnobite sub aura festivă a unui nou jubileu. Acest impresionant calendar aniversar a primit deja girul comandantului Academiei Navale: „Este adevărat, în acest an vom serba 135 de ani de la înființare. Prin Decizia Ministerială nr. 15 din 17 noiembrie 1872, s-au pus bazele învățământului de marină prin înființarea, la Galați, a Școlii Flotilei, prima instituție de învățământ a Marinei Militare care ulterior, prin mai multe transformări, a ajuns la ceea ce reprezintă astăzi Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, respectiv platforma integrată de învățământ și instrucție a Forțelor Navale. Continuă să pre-

gătească și să perfecționeze prin cursuri de carieră sau de specialitate, ofițeri și maiștri militari. De asemenea, prin Centrul de Instrucție al Forțelor Navale organizează și desfășoară cursuri necesare formării și dezvoltării militarilor voluntari, în conformitate cu cerințele de încadrare a Forțelor Navale cu personal profesionalizat. Momentul aniversar din luna noiembrie va fi precedat de o serie de activități specifice – sesiunea de comunicări științifice a cadrelor didactice cu participare internațională, sesiunea de comunicări științifice a studenților, lansări de carte, work-shop-uri, participarea la saloane și târguri naționale de carte, întâlniri cu scriitori și veterani marinari, expoziții de carte, pictură și tehnică de marină, ieșiri pe mare cu nava-școală Mircea și altele, astfel încât invitații noștri să surprindă nu numai privațiunile ci și farmecul acestei meserii. La rândul său, nava-școală Mircea va promova acest mesaj peste hotare, întrucât în perioada 19 iunie – 10 august anul curent va efectua un nou marș de instrucție în Marea Mediterană și, în același timp, o autentică misiune de reprezentare a Forțelor Navale și a României pe timpul escalelor în porturile Pireu, Alicante, Barcelona, Toulon și Genova. Cea mai importantă activitate va fi însă practica studenților și instrucția marinărească complexă, prin participarea la regata „Tall Ship’s Races – Mediteranean Race 2007”.

Un apel și o provocare - Asociația Absolvenților

Pe lângă o efervescență deosebită în rândul studenților - reparația revistei „Orizonturi marine”, participarea lor remarcabilă la manifestări științifice, culturale, imboldul asociativ etc., anul acesta am remarcat și un interes special acordat foștilor absolvenți, prin lansarea inițiativei de înființare a Asociației Absolvenților Academiei Navale. La acest capitol, comandantul instituției a precizat: „Revista „Orizonturi marine”, aflată la al patrulea număr, pe lângă faptul că a lansat o pleiadă de scriitori și jurnaliști marinari, a fost o publicație în paginile căreia studenții s-au regăsit și era păcat ca această tradiție să nu fie reluată. Mai mult decât atât, reparația revistei „Orizonturi marine” face parte dintr-un program mult mai larg de activități extracurriculare pe care conducerea Academiei Navale dorește să-l promoveze în anii următori, program

care se adresează laturii formativ-educative a studenților noștri, pe care nu ezităm să-i educăm în spiritul patriotismului, al implicării civice și al aprofundării adevăratelor valori etice, morale și spirituale. Asociația Absolvenților este un punct deosebit de important al acestui program. Ea va avea un caracter științific, de promovare a culturii marinărești, axându-se, în primul rând, pe dezvoltarea și implementarea unor concepte precum conștiința maritimă, interesele maritime, politica și diplomația navală, coeziunea socio-profesională atât la nivelul comunității maritime cât și la nivel național, pentru că va fi o asociație națională, cu filiale în toate zonele țării. Există un comitet de inițiativă care se ocupă de problemele organizatorice pentru prima ședință de constituire (care a avut loc sâmbătă, 17 martie anul curent – n.n.), care a elaborat proiectele statutului și ale actului de constituire, urmând ca ulterior să obțină și personalitate juridică. Există deja un link la site-ul Academiei Navale și posibilitatea ca doritorii să se poată înscrie printr-o aplicație electronică. Noi așteptăm de la asociație un sprijin efectiv în vederea stabilirii și promovării unor relații de colaborare între Academia Navală „Mircea cel Bătrân” și absolvenții săi, din toate domeniile și de pretutindeni, promovării celor mai înalte standarde de calitate în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, organizării de acțiuni cu caracter științific, cultural, sportiv, umanitar și social menite să contribuie la promovarea imaginii și la ridicarea prestigiului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” și a absolvenților acesteia pe plan național și internațional. De asemenea, avem în vedere un sprijin real pentru dezvoltarea bazei materiale de învățământ și cercetare din Academie, informarea și încurajarea tinerilor și tinerelor pentru a urma cariera de ofițer de marină militară și comercială, dezvoltării colaborării naționale și internaționale cu organizațiile similare și nu în ultimul rând, menținerea și dezvoltarea tradițiilor specifice instituției, precum și cultivarea spiritului de apartenență la comunitatea universitară a Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Reînnoiesc și pe această cale apelul către toți absolvenții pentru a ni se alătura în această frumoasă și onorantă întreprindere”.

Apel

În baza hotărârii Senatului, în instituția noastră au început demersurile pentru înființarea Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” (ALUMNI – ANMB), comunitate intelectuală care are ca misiune susținerea și promovarea intereselor Academiei și ale absolvenților acesteia. Membrii fondatori și membrii asociației ai Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” pot fi, în baza opțiunii liber consimțite, persoanele militare sau civile care au absolvit orice formă de pregătire, de scurtă și lungă durată, cursuri de zi și cu frecvență redusă, de masterat sau doctorat în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” din Constanța sau a instituțiilor precursore, precum și absolvenții militari ai instituțiilor similare din țară sau străinătate care au profesat sau profesează în Academie, indiferent de cetățenia și rezidența actuală, și care acceptă și respectă statutul acesteia. Calitatea de membru fondator sau asociat se poate recunoaște și cadrelor didactice foste sau actuale ale Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, absolvente ale altor instituții de învățământ superior. Calitatea de membru simpatizant se poate atribui persoanelor de cetățenie română sau străină, cu probitate morală și profesională, care, indiferent dacă au absolvit sau nu Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, sau altă formă de învățământ superior, vor să sprijine activitatea Asociației Absolvenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Pentru persoanele interesate să devină membri ai Asociației, proiectul de Statut și cererea de înscriere se găsesc pe site-ul Academiei: și pe site-ul, înscrierea putându-se face on-line, prin e-mail la adresa: , prin poștă cu mențiunea „Înscriere ALUMNI”, prin fax: 0241-643096 sau la sediul Academiei: str. Fulgerului nr. 1, 900218 – Constanța (persoane de contact: cpt. cdor ing. Gheorghies Vasile, tel.: 0241-626200/1149, STAR: 4102-221, tel. mobil: 0727755921; cpt. dr. ing. Burlacu Paul, tel.: 0241-626200/1125, tel. mobil: 0722438303, 0766425606; cpt. ing. Clinci Cătălin, tel. 0241-626200/1141, tel. mobil: 0722658943).

Practică în Centrul de conducere a luptei.
La consolă, studenta Lavinia-Elena Tănase.

Familiarizarea cu echipamentele din
Centrul de conducere
a luptei. Studentii Lavinia-Elena Tănase
(stânga) și Emil Iacobescu.

Epilog pe mare la sesiunea din iarnă

Text și foto: **Bogdan DINU**

O legătură mai strânsă a studenților Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, și ne referim aici doar la cei de la Facultatea de Marină Militară, cu practica, cu realitățile de la nave, cu ieșirile pe mare și exerciții bilaterale sau chiar internaționale, a fost și a rămas un deziderat mai vechi al celor de pe băncile Academiei. De aceea, când se materializează, chiar și parțial, ne bucurăm că o putem semna în revistă, spre satisfacția tuturor părților implicate. La exercițiul comun desfășurat de fregata *Regele Ferdinand* cu distrugătorul american *USS The Sullivans* între 14 și 19 februarie au putut participa, la bordul navei noastre, și studenții anului IV punte, mai exact grupa 411 M de la Facultatea de Marină Militară, specializarea Navigație, hidro-

grafie și echipamente navale. De fapt este vorba de o revenire la bordul navei, prima ieșire cu această fregată având loc toamna trecută, în luna noiembrie. Este adevărat, de data aceasta au lipsit „mecanicii” aflați încă în sesiune, „puntiștii”, cu doar două examene în sesiunea de iarnă fiind avantajați din acest punct de vedere. 12 studenți, printre care și o fată (este anul cu cei mai puțini studenți din Academie) au dublat carturile de pe puntea de comandă sau din Centrul de conducere a luptei și s-au familiarizat „pe viu” cu echipamentele și tehnica bordului într-un exercițiu naval real.

„Studenții urmează să aprofundeze atribuțiile ofițerului de cart, să pună în practică cunoștințele dobândite în cadrul cursului de cinematică navală, navigație estimată și costieră, navigație

radar și de asemenea să participe la misiunea actuală a fregatei. La solicitarea studenților, comandorul dr. Ștefan Georgescu le-a facilitat acestora prezența la bordul navei ceea ce este un lucru extraordinar pentru ei deoarece reușesc să pună în practică cunoștințele teoretice.” ne-a declarat căpitanul Eduard Dumitru de la catedra de navigație care i-a însoțit pe studenți la bordul navei.

Chiar dacă studenții au fost o prezență discretă la bord am căutat să aflăm și punctual lor de vedere: „Având în vedere experiența din toamna trecută când ne-am simțit foarte bine la bord și am putut învăța o mulțime de lucruri, am solicitat și de această dată să participăm la ieșirea pe mare, pentru experiența noastră. Sunt operațiuni NATO și bănuiesc că ne sunt utile pentru cariera noastră. Am avut o sesiune nu

neapărat ușoară dar cu doar două examene astfel încât am cerut noi să ieșim pe mare cu fregata. Am dori, cel puțin pentru anii terminali, mai puțină teorie și mai multă practică pe mare.” este părerea studentului-plutonier Bogdan Pușcașu. „Intrăm în contact cu o tehnică nouă pentru noi, la celelalte nave unde am mai făcut practică nu am mai întâlnit astfel de echipamente și, foarte important, membrii echipajului sunt foarte interesați în a ne arăta absolut tot, inclusiv faptul că ne-au permis să utilizăm consolele și echipamentele de la bord. Ar fi util ținerea unor seminarii sau lecții practice chiar la bordul navelor” îl completează student-plutonier Lavinia Tănase.

„În opinia mea, prezența studenților la bord este o activitate benefică pentru aceștia, din două puncte de vedere. În primul rând se vor obișnui să vadă cum se desfășoară activitatea pe o navă care aplică în întregime proceduri NATO, au acum posibilitatea să vadă exact ceea ce au învățat la cursuri, au putut să facă o

comparație între activitatea teoretică și activitatea practică. Ținând cont că această activitate este în plus față de practica normală pe care acești studenți o vor desfășura, eu consider că este un beneficiu la adresa pregătirii lor. În al doilea rând, este benefic pentru ei deoarece majoritatea au ca proiecte de diplomă subiecte care vizează activitatea navelor de acest tip, având acum posibilitatea de a vedea practic cum anumite componente, ansamble sau proceduri funcționează la aceste nave, putând să-și realizeze proiectul de diplomă în condiții optime. După părerea mea ei pot să participe la toată gama de activități. Nu au participat la unele dintre ele (CROSS POLL-ul de exemplu) datorită condițiilor meteo, marea nu a fost prea bună iar primul nostru deziderat este să desfășurăm activități în siguranță deplină. Timpul nu este pierdut, studenții vor fi implicați în activități la bordul acestor nave și în viitor, poate și la activități multinaționale și atunci cu siguranță că vor participa și la ceea ce nu au putut să participe acum.” ne-a declarat comandorul Ștefan

Georgescu. Evident, nu putem încheia fără părerea comandantului navei, căpitan-comandorul Marian Săvulescu: „La această ieșire în mare le-am reasignat atribuțiile, au făcut cart pe puntea de comandă și în Centrul de conducere al luptei. Pentru viitoarea activitate, dacă îi vom mai avea la bord, deja am stabilit cu navigatorul care sunt pozițiile cheie pe comandă astfel încât, anterior ieșirii pe mare, să facă briefingul de specialitate și apoi să conducă comenzi la cârme și mașini, să țină radarul, să fie dublură la cart astfel încât pe parcursul unui cart de patru ore să schimbe de trei ori succesiv poziția.”

V-am prezentat succesiv punctele de vedere ale tuturor celor implicați în acest experiment de practică care, după cum ați constatat tinde, cel puțin la nivelul intențiilor, să se permanentizeze. Îmbucurător este faptul că atât „subiecții”, adică studenții, cât și îndrumătorii lor, sunt interesați de proiect. De câștigat vor avea studenții. ■

„Procesul de la Bologna” la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”

Euroexamene

Text și foto: **Olivia BUCIOACĂ**

Ca în fiecare an, în perioada ianuarie-februarie, la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, sesiunea de examene se află în plină desfășurare. Evenimentul, aparent identic an de an, aduce de fiecare dată studenților, profesorilor și chiar instituției în ansamblu, elemente de noutate. Întreg procesul de învățământ al academiei, incluzând și sesiunea de examene, stă sub semnul implementării Procesului de la Bologna.

Procesul Bologna urmărește armonizarea sistemelor de învățământ superior pentru a realiza, până în anul 2010, un Spațiu European al Învățământului Superior. În acest spațiu diplomele sunt recunoscute în toată Europa, iar cursurile sunt definite printr-un. Acest sistem facilitează mobilitatea studenților în instituție și între instituții, flexibilitate în învățare, dar și introducerea unor metode moderne de predare-învățare.

România a semnat Declarația de la Bologna în anul 1999, angajându-se astfel să includă obiectivele stabilite în prioritățile învățământului superior românesc. Astfel, începând cu anul universitar 2005-2006, organizarea programelor de studii din

România, implicit din Academia Navală „Mircea cel Bătrân” se realizează pe trei cicluri, conform schemei promovate de Procesul Bologna, respectiv studii universitare de licență și studii universitare de masterat, precum și studii universitare de doctorat. Trecerea la noul sistem se face începând cu studenții admiși în anul I în anul universitar 2005-2006 și până în anul 2010, noul sistem se va generaliza în întreg învățământul superior. Căpitan-comandorul dr. Vergil Chițac, prorectorul instituției: „Nu este vorba de o trecere de la cinci ani la patru ani sau mai bine zis un aspect. E vorba de schimbarea filosofiei în ceea ce privește învățământul universitar, în particular la studiile universitare de licență în România. Începând cu promoția 2005, durata învățământului tehnic în România este de patru ani în loc de cinci ani. Este o filosofie diferită între învățământul care s-a desfășurat până în anul 2005, pe cinci ani de studii, față de cel pe care trebuie să-l desfășurăm începând cu ceea ce se cheamă procesul de la Bologna. Și ca să fiu mai plastic, învățământul pe cinci ani de zile se baza foarte mult sau preponderent pe achiziția de cunoștințe, pe când acum, în noua filosofie a învățământului de patru ani

de zile, trebuie să ne axăm pe formarea de caractere. Așa cum vă spuneam, noi am implementat un plan de învățământ de patru ani de zile și cred că am rezistat tentației pentru că justificat unii colegi au pus o presiune pe noi, repet justificat, ca să introducem un plan de învățământ de cinci ani în patru ani. Ei bine, nu am făcut lucrul acesta, pentru că altfel nu ar fi însemnat de fapt o reformă a învățământului.”

Emoții, stări de spirit contradictorii, reușite sau insuccese, eforturi și satisfacții, aceasta ar fi în linii mari, atmosfera generată de sesiunea de examene de la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. „Este primul examen, desigur am puține emoții, subiectele nu sunt așa grele, deoarece încă din timpul anului m-am pregătit, la toate lucrările pe care le-am dat am obținut note maxime și examenul mi se pare destul de simplu, cel puțin mie care am învățat. Am depus mult efort, am învățat foarte bine și rezultatul sigur va fi pe măsură”, ne-a mărturisit, încrezător în forțele proprii, studentul de anul I, Marius Marcu, în timpul examenului la specialitatea pregătire marină-rească. Despre alte aspecte importante care privesc în mod direct transformările învățământului academiei, ne-a vorbit căpitan-comandorul conf. univ. dr. Pompiliu Golea, profesor la Facultatea de Marină

Civilă, catedra de arhitectură navală și management naval și portuar: „Școala noastră trece prin transformări profunde care se vor vedea mult mai bine în următorii ani. De fapt, într-o perspectivă foarte apropiată vom intra și în proces de reacreditare. Din perspectiva aceasta, noi am luat toate măsurile care se impun pentru optimizarea procesului de învățământ și iată că, studenții în această sesiune s-au prezentat la cote mult mai bune decât în perioada anterioară. Studenții ne obligă să trecem de la un învățământ de natură pur teoretică la un învățământ teoretic aplicativ și bine fac. În ideea aceasta, ei, în momentul de față, doresc un învățământ care să fie preponderent îndreptat către practică, către problemele cu care ei se vor confrunta în viitorul apropiat. Din acest punct de vedere toate programele de învățământ au fost recent analizate și optimizate în sensul îndeplinirii acestui obiectiv”.

La baza examinării stă metodologia evaluării pe parcurs, în sensul că studenții sunt examinați în timpul semestrului, iar la sfârșit primesc o notă care reprezintă 50% din nota finală de la examen. Pentru studenți, sesiunea nu a reprezentat decât o altă

formă de testare, de data aceasta finală, care a certificat faptul că o evaluare continuă a studenților, pe întreg parcursul semestrului, aduce un plus de valoare activității de evaluare, contribuie la menținerea tonusului intelectual al acestora, la prezența de 100 % în sesiune, iar rezultatele la examen sunt pe măsura așteptărilor.

„Nu este vorba de o sesiune, ci de mai multe sesiuni. Sesiunile au fost decalate pentru că studenții din anii I și II parcurg un plan de învățământ pe 4 ani, iar cei din anii mai mari sunt pe vechiul plan de învățământ de 5 ani. Aprecierea mea este că studenții nu ies din nota obișnuită a rezultatelor în sesiunea de iarnă. Atât studenții de la Marina Militară, cât și cei de la Marina Civilă, în opinia mea au depus un efort pentru a-și însuși cunoștințele care s-au examinat, atât în timpul semestrului, prin evaluările pe parcurs care s-au făcut, cât și în timpul sesiunii. Ne așteptam de altfel, ca anii mici, anii I și II, să aibă rezultate mai slabe. Explicația ar fi trecerea de la tipul de învățământ liceal la cel universitar, de la sistemul de evaluare în cadrul învățământului liceal la cel universitar. Anii mai mari însă au obținut rezultate bune. La Facultatea de Marină Militară prezența, așa cum este și normal, a fost de 100% la

Instantaneu din timpul examenului la calculatoare, cu căpitanul Marian Cață, al studenților din anul II la Facultatea de Marină Civilă.

examene, spre deosebire de Facultatea de Marină Civilă, unde am avut absenți la examene, însă multe din aceste absențe s-au datorat faptului că studenții din anii mari au fost plecați în voiaj sau sunt plecați în voiaj, ne-a declarat căpitan-comandorul dr. Vergil Chițac, prorectorul academiei.

Procesul Bologna sau spre un spațiu european al învățământului superior reprezintă o dimensiune a procesului de construcție a Europei Unite. Schimbările operate odată cu implementarea Procesului de la Bologna, într-un efort uriaș de realizare a spațiului european al învățământului superior, confirmă principiul conform căruia, dacă motivarea este puternică și evaluarea este superioară. ■

Campioni acvatici

Olivia BUCIOACĂ

Sportul și-a reintrat în drepturi și a debutat, la sfârșitul primului semestru, sâmbătă, 20 ianuarie, în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân” cu un concurs de înot, „Cupa 24 ianuarie”. Organizarea concursului a cuprins două etape: prima, desfășurată la nivel de grupă, în urma căreia au fost selecționați primii trei clasați, și a doua la nivel de academie, la care au participat studenți ai facultăților de Marină Militară și Civilă, băieți și fete. Competiția s-a desfășurat la bazinul de înot al instituției și a avut ca obiectiv angrenarea în activități sportive a unui număr cât mai mare de studenți militari și civili, de la toate specialitățile, precum și promovarea în rândul acestora al spiritului de fair-play, al curajului și competitivității.

Într-o atmosferă de reală competiție s-au desfășurat probele: masculin, 50 m liber, 50 m bras și 50 m echipat și feminin, 50 m liber, la care au participat peste 150 de studenți, caracteristica dominantă a înotătorilor fiind spiritul de

echipă, fair-play-ul, o realitate remarcată de toți cei prezenți la acest concurs. Profesorii, care s-au ocupat de pregătirea studenților, au fost mulțumiți de evoluția înotătorilor, apreciind că aceștia s-au aflat în cea mai bună formă fizică, iar performanțele obținute au întrecut așteptările. „*Studenții au obținut performanțe notabile în sensul că, în afară de cei care sunt în lotul reprezentativ al academiei, ceilalți studenți s-au străduit și am fost foarte încântați de proba înot echipat unde a câștigat studentul de anul I, Alexandru Ribalca, de la Facultatea de Marină Civilă. Această probă este specific militară, dar o practică și studenții de la Facultatea de Marină Civilă. De asemenea, am fost foarte mulțumiți că a participat un număr de 30 de fete. Noi în academie nu avem fete prea multe, dar selecția care s-a facut la nivel de grupe, ne-a demonstrat că și fetele sunt pregătite pentru a participa la un concurs de înot*”, ne-a declarat conf. univ. dr. Lidia Atanasiu, șeful catedrei de sport.

La sfârșitul concursului, câștigătorii au fost felicitați și au fost recompensați cu premii simbolice constând în cupe și diplome. Chiar dacă nu a existat o motivație materială substanțială, concurenții și-au pus în joc ambițiile și orgoliile specifice vârstei, fiecare dintre ei având ca obiectiv final ocuparea unui loc pe podium și poate, cel mai important, aprecierea colegilor și a profesorilor.

Concursurile sportive, organizate și desfășurate în cadrul Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, continuă și în semestrul al doilea cu noi provocări, menite să stârnească pasiuni nebănuite în sufletele tinerilor marinari. Program analitic stabilită pentru semestrul al II-lea cuprinde lecții de înot, un concurs de înot înainte de selecția pentru concursurile sportive aplicativ-militare de vară, finala pe țară și competiții de ambarcațiuni cu rame și vele, în vară, înainte de practica marinărească, la Palazu Mare. ■

Comandorul Viorel Stanciu, locțiitorul comandantului Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”, felicitându-l pe studentul plutonier Claudiu Ciprian Udrea, anul III Facultatea de Marină Militară, locul 2 la proba de înot echipat masculin.

Foto: Codruț Burdujan

Foto: Codruț Burdujan

Femeia ... poezia primăverii

Text și foto: **Codruț BURDUJAN**

Privind prin simbolistica anotimpurilor, nu este deloc întâmplătoare identificarea primăverii cu femeia. Triumf al vieții, explozie de bucurie și culoare, simbol al permanentei renașteri prin iubire și frumos, al sensibilității și luminii, începutul lunii martie omagiază primavara, și prin aceasta, *femeia*.

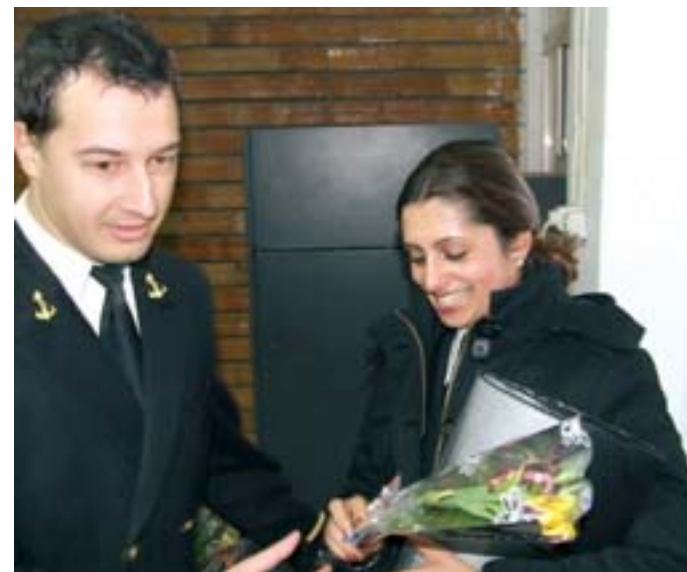
Începutul lunii lui mărtisor este întâmpinat cu profunde sentimente atât de către bărbați cât și de cele fără de care existența noastră ar fi, în mod firesc, de neconceput. Este momentul când cele mai frumoase trăiri față de cele care ne-au dat viață și care apoi ne luminează existența își găsesc expresia. Și unde am putea găsi cele mai sugestive manifestări de recunoștință, respect și iubire decât în universul lumii marinărești? Aici, în rigoarea vieții militare sau în mijlocul apelor, spiritul unui bărbat rămâne veșnic treaz ca o condiție a existenței. Pornind din această vigoare a spiritului bărbătesc, imaginea femeii se transformă în poezie sau în ideal. Numai aici rostul femeii în viața fiecăruia dintre noi nu se discută, *femeia* este icoană, este viața, este primăvara sufletului fiecărui barbat.

Pentru că vorbim de primele zile ale lui Martie, departe de noi gândul să facem o analiză rece și statistică asupra rolului femeii în Forțele Navale, a relațiilor interpersonale dintre sexe sau mai crunt despre calitățile profesionale și abilitățile marinărești pe puntea navei. Sunt destule astfel de materiale în arhive, în care femeile au fost glorificate în timp. Este adevărat că prin rolul pe care îl joacă în societate, prin felul în care o societate tratează femeia se pot trage

concluzii obiective asupra nivelului de civilizație, asupra vârstei pe scara istoriei a societății respective.

Vă propun să ne aducem aminte cât de mult și cât de puternic se întorc gândurile noastre spre *e/e* atunci când suntem departe de casă. Să ne aducem aminte cât de tragic este acel moment când ne-am dori să comandăm timpul pentru a rosti acele cuvinte simple dar importante... De câte ori dorul de ea ne-a alungat nopțile făcându-ne să privim cu dușmănie un calendar în care zilele, orele și minutele se pierd prea greu sau de momentele de satisfacție colectivă din momentul când se ridică schela din ultimul port spre casă? Nici o imagine nu ar putea atunci să redea bucuria din sufletele marinarilor, acea liniște dătătoare de bucurie și speranță ce însoțește dublarea farului din portul Constanța după o misiune istovitoare sau de durată. De la cel mai tânăr până la cel mai experimentat marinar, pentru toți, prova spre portul nostru drag ne duce cu gândul la cele alături de care viața noastră capătă lumină, liniște și armonie. Știm că distanța sau timpul trec însă mai greu pentru o femeie. Știm oare cât le-a luminat sufletul un telefon sau o veste de la noi? Sau cât de puternică este emoția *ei* în momentul când noi, chiar fără să știm importanța acelui gest, le marturisim măcar o frântură din ceea ce am simțit departe de parfumul și de ochii ei?

Poate acum, când suntem lângă ele, acum când timpul este de partea noastră, ar trebui să nu uităm că orice femeie este o floare. Așa cum o floare îmbrățișează lumina, soarele dătător de viață tot așa o femeie înflorește la lumina iubirii noastre. Să dăruim flori și să le privim, au *e/e* suficientă iubire din partea noastră? ■

„Mărtisor la ANMB”

Premiile „Clubului Amiralilor”

Înființat la 16 martie 2004, „Clubul Amiralilor” își motivează constant statutul de lider de opinie în rândul marinarilor, prin patronarea unor manifestări cultural-științifice elevate, cu implicații benefice în planul dezvoltării și afirmării conștiinței maritime și al stimulării coeziunii personalului Forțelor Navale, activ, în rezervă sau în retragere.

Căpitan comandor dr. **Marian MOȘNEAGU**

Astfel, vineri, 16 februarie 2006, în Sala Bizantină a Cercului Militar Național din București a avut loc festivitatea de acordare a premiilor „Clubului Amiralilor” pe anul 2006. Manifestarea a fost onorată de contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale, comandorii dr. Nicolae Vâlsan, șeful Instrucției și Doctrinei și dr. Vergil Moraru, șeful Serviciului Doctrină din SMFN, membri ai Ligii Navale Române și Uniunii Naționale a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retrageră, precum și numeroși invitați militari și civili.

Foto: Marian Moșneagu

De la stânga la dreapta: contraamiral de flotilă Dorin Dănilă, șeful SMFN; viceamiral (r) Constantin Iordache; amiral (rtg) Gheorghe Anghelescu.

Elogiul creativității marinărești

În deschiderea festivității, viceamiralul (r) Constantin Iordache a precizat criteriile de evaluare a celor mai valoroase produse editoriale lansate în anul 2006: „Juriul care a selecționat și a propus pentru premiere cele mai importante lucrări cu tematică de marină, în scopul de a face cunoscute cât mai multe opere, a hotărât ca pentru fiecare domeniu să se acorde un premiu special și mai multe premii. Premiul special a fost acordat cărții pe care noi am considerat-o reprezentativă și care prezintă cel mai mare interes în domeniul respectiv

și va fi înmănat primul. Deci, la fiecare din cele șase domenii, avem un premiu special și două, trei, patru și chiar cinci premii.”

La această primă ediție, președintele „Clubului Amiralilor”, amiralul (rtg.) Gheorghe Anghelescu a înmănat diplome și premii în bani autorilor unui număr de 24 de lucrări cu tematică de marină.

Astfel, premiul special „VICEAMIRAL ION BĂLĂNESCU” în domeniul *Teorie și Artă militară navală* a fost acordat contraamiralului de flotilă prof. univ. dr. Marius Hanganu (Universitatea Națională de Apărare „Carol I”) și comandorului dr. Niculae Vâlsan (SMFN), pentru lucrarea „Forțele Navale -

conformitate cu standardele NATO” – comandor dr. Ștefan Georgescu (Flotila 56 Fregate).

Premiul special „VICEAMIRAL ING. GRIGORE MARTEȘ” în domeniul *Știință și tehnică de marină* a revenit lucrării „Compatibilitate electromagnetă la bordul navei maritime militare” – autor comandor (r) dr. ing. Traian Moșoiu-Ioniță (A.N.M.B.). Au mai fost premiate lucrările „Analiza asimptotică a unor probleme la limită singular perturbate” – Ion Colțescu, Dan Lascu (A.N.M.B.), „Radarul. Principii și echipamente” – prof. univ. dr. Mariana Jurian, Dan Popa (U.M.C.) și „Instalația de propulsie electrică a navei” – căpitan-comandor prof. univ. dr. Gheorghe Samoilescu (A.N.M.B.).

Premiul special „VICEAMIRAL PREDĂ C. FUNDĂȚEANU” în domeniul *Legislație maritimă și fluvială* a fost acordat lucrării „Regimul juridic al Dunării” – autor colonel (r) dr. Ion Teșă (A.N.M.B.). Un alt premiu a fost acordat comandorului (r) Constantin Manea pentru „Legislație maritimă” – supliment al revistei „Marea Noastră”.

Premiul special „COLONEL DE MARINĂ MIHAIL DRĂGHICESCU” în domeniul *Istorie Navală și*

Foto: Petrică Mihalache

Geografie maritimă și fluvială a fost acordat căpitan-comandorului dr. Marian Moșneagu pentru monografia „Regele și Regina Mării Negre. File din istoricul distrugătoarelor & fregatelor „REGELE FERDINAND” și „REGINA MARIA”. La aceeași secțiune au mai fost premiate lucrările „Ofițeri de marină eroi și martiri ai României” – autor comandor (rtg.) Nicolae C. Petrescu, „Cu „MIRCEA” pe drumul lui Columb” – comandor (r) lector univ. dr. Ioan Damaschin, „Operațiile aero-navale în anii celui de-al Doilea Război Mondial” – căpitan-comandor dr. Olimpiu-Manuel Glodarencu și „Evoluția navigației la Dunărea de Jos și Marea Neagră în Evul Mediu românesc” – muzeograf drd. Andreea Atanasiu-Găvan (Muzeul Marinei Române).

Premiul special „COMANDOR C.L.C. GHEORGHE BALABAN” în domeniul *Navigație, Transport maritim și activitate portuară* a revenit lectorului univ. dr. Florin Iordănoaia (Universitatea Maritimă Constanța) pentru lucrarea „Logistica în transportul maritim”. La același capitol au mai fost premiate lucrările „Cartea Pilot a Mării Negre” editată de Direcția Hidrografică Maritimă – căpitan-comandor Gheorghe Popa, locotenent-comandor Dragoș Iordache și Pcc Lorena Cucui, Mirela Buzatu și Maria Ionescu, „Perspective privind evoluția traficului de mărfuri în portul Constanța în perioada 2006-2010” – Eugen Bârsan, Florin Iordănoaia, Paulică Arsene și Ghiorghe Bătrâncă (U.M.C.) și „Evaluarea riscului producerii unor accidente maritime în portul Constanța” – Eugen Bârsan, Dumitru Brânză, Paulică Arsene, Radu Hanzu-Pasara și Codruț Muntean (U.M.C.).

În sfârșit, premiul special „COMANDOR EUGENIU BOTEZ” în domeniul *Enciclopedic și Publicistică de marină* a revenit comandorului (r) Anton Bejan, coordonatorul „Dicționarului enciclopedic de marină”. De asemenea, a mai fost

premiat colectivul de amirali și ofițeri care a redactat „Almanahul Forțelor Navale 2007”, Marian Ganea, redactorul-șef al revistei „Actualitatea pe Dunăre” și ing. Silviu Morariu pentru articolul „Doi marinari originari din România „își încrucisează săbiile” și „schimbă soarta lumii”, publicat în nr. 3 (60)/2006 al revistei „Marea Noastră”.

Subliniind semnificația acestui eveniment, președintele „Clubului Amiralilor”, amiralul (rtg.) Gheorghe Anghelescu a concluzionat: „Acțiunea de astăzi demonstrează determinarea cu care Colegiul Director și membrii asociației noastre și-au propus să evidențieze eforturile celor care, dedicându-și timpul studiului și cercetării, au avut realizări remarcabile în domeniile abordate, materializate prin manuale, tratate, studii și articole de specialitate, brevete de

Comandorul dr. Vergil Moraru, șeful Serviciului Doctrină din SMFN, ridicând premiul în numele colectivului de amirali și ofițeri care a redactat Almanahul Forțelor Navale-2007

Muzeograf Andreea Atanasiu-Găvan de la Muzeul Marinei Române, premiată pentru lucrarea Evoluția Navigației la Dunărea de Jos și Marea Neagră în Evul Mediu Românesc.

Comandorul (r) Anton Bejan, coordonatorul Dicționarului enciclopedic de marină, care a primit premiul special „Comandor Eugeniu Botez”.

De la stânga la dreapta: colonel Mircea Laslău, directorul Studioului Cinematografic al Armatei; colonel dr. Ion Petrescu, Directorul Trustului de Presă al Armatei și colonel Benone Neagoe, redactorul șef al Redacției Pro Patria.

invenții și inovații, recunoscute ca atare de comunitatea academică și științifică. ... În ceea ce privește Statul Major al Forțelor Navale, consider că principala noastră datorie este de a crea toate condițiile materiale și instituționale pentru a stimula studiul, cercetarea științifică și activitatea publicistică. În acest fel, sperăm să reușim

să punem „Clubul Amiralilor” în plăcuta dificultate de a alege dintr-un număr cât mai mare de lucrări de valoare”.

Cu acest prilej, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă a configurat cadrul de desfășurare a viitoarei ediții: „Vreau să-i asigur pe distinșii mei foști șefi

că anul viitor intenționez ca această activitate - și sper să fie și dânsii de acord - să o desfășurăm de o ampoare mai mare, în sensul de a reuni atât premiile Clubului Amiralilor, cât și celelalte premii instituite de Liga Navală Română, Liga Ofițerilor din Marina Militară și Liga Maiștrilor Militari de Marină”.

Foto: Marian Moșneagu

De la stânga la dreapta: locotenent-comandorul Felician Medeșan, colonelul (r) dr. Ion Teșă, prof. George Ungureanu, locotenent-comandor Gheorghe Ichimoaiei, comandorul dr. Romeo Boșneagu, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, căpitanul Victor Durea, locotenent-colonelul Constantin Nicolae, locotenent-comandorul Dan Cemătescu, locotenentul Răzvan Crintea.

Duminică, 4 martie 2007, șeful Statului Major al Forțelor Navale, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă s-a întâlnit la sediul Comandamentului Flotei Constanța cu noul comitet director al Ligii Ofițerilor din Marina Militară (L.O.M.M.), ales în cadrul adunării generale din 24 februarie. Cu acest prilej, președintele L.O.M.M., comandorul dr. Romeo Boșneagu a prezentat principalele activități incluse pe agenda de lucru a L.O.M.M., precum și proiectele legate de înființarea Clubului sportiv „MARINA – ACADEMIA NAVALĂ”, pe care urmează să-l patroneze această organizație. Șeful S.M.F.N. i-a asigurat pe membrii colegiului director al L.O.M.M. de tot sprijinul necesar pentru ca împreună cu Clubul Amiralilor, Liga Navală Română și Liga Maiștrilor Militari de Marină să contribuie efectiv, prin activități specifice, la întărirea coeziunii și afirmarea conștiinței și a culturii marinărești în rândurile membrilor acestora. Duminică, 18 februarie, șeful SMFN a avut o întâlnire similară cu noul colegiu director a Ligii Maiștrilor Militari de Marină (LMMM), ales în ziua precedentă: maistrul militar principal (r) Dumitru Mihăilescu – președinte de onoare, maistrul militar principal (r) Drinel Grigore – președinte, maistrul militar principal Ion Banu – prim vicepreședinte, maistrul militar principal Gheorghe Marica, maistrul militar clasa I Adrian Cristoceă și maistrul militar principal Nicolae Oașe – vicepreședinți și maistrul militar principal (r) Nicolae Radu – secretar. Cu acest prilej, contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă a felicitat noul staff și a reconfirmat disponibilitatea SMFN de a sprijini inițiativele și activitățile LMMM. La rândul său, noua conducere a Ligii și-a exprimat hotărârea de a continua să contribuie prin mijloace specifice și prin intermediul gazetei „Timona” la menținerea coeziunii maiștrilor militari și promovarea tradițiilor acestui valoros corp de specialiști ai Forțelor Navale. (M.M.)

Ofițerul anului 2006

Text și foto:

Căpitan comandor

dr. **Marian MOȘNEAGU**

Inițiativa „Clubului Amiralilor” de a desemna anual cel mai merituos ofițer de marină, cu rezultate deosebite în activitatea de comandă și performanțe notabile în întreaga sa carieră s-a transformat într-un real stimulent și totodată o provocare adresată întregului personal, chemat să participe la o competiție necesară și firească în planul valorizării potențialului creativ al corpului ofițerilor. Totodată, recunoașterea unanimă la nivelul Forțelor Navale a calităților individuale, precum și a capacităților manageriale și eficienței actului de conducere reprezintă o recompensă onorantă pentru orice lider militar, care își întemeiază autoritatea nu numai pe competența profesională ci și pe considerația colaboratorilor și subalternilor.

După ce prima distincție de acest gen a „Clubului Amiralilor” a fost acordată anul trecut comandorului Sorin Learschi, comandantul fregatei *Regele Ferdinand*, iată că premiul „Ofițerul Anului 2006” continuă să rămână în cadrul aceleiași mari unități. Astfel, cel de-al doilea premiu a fost acordat comandorului Alexandru Mîrșu, comandantul Flotei 56 Fregate, pentru competența cu care a comandat Gruparea Navală de Cooperare în Marea Neagră BLACKSEAFOR și merite deosebite în întreaga sa activitate.

Comandorul Alexandru Mîrșu s-a născut la 17 iunie 1962 la Constanța.

A absolvit Liceul Industrial nr. 2 Mangalia și Institutul de Marină „Mircea cel Bătrân” Facultatea Navigație (1984). Ulterior și-a perfecționat pregătirea profesională prin Cursul de specialiști divizioane de nave, respectiv Cursul de comandă a navelor vânătoare de submarine și Cursul postuniversitar eșalon unitate de nave, ultimele în Academia Navală „Mircea cel Bătrân”. În perioada 1997-1999 a absolvit Cursul intensiv de limbă engleză și Facultatea Interarme în cadrul Academiei de Înalte Studii Militare București.

În perioada 2000-2004 a urmat Școala de ofițeri de comandă pentru lupta navală de suprafață la Newport

– S.U.A., Cursul „Dimensiunea maritimă a operațiilor pentru menținerea păcii” la Centrul de Studii pentru Menținerea Păcii „Pearson” din Canada, Cursul internațional de orientare pentru ofițeri de stat major la Colegiul de Apărare al Olandei, Cursul NATO pentru operații în

Divizionul 339 Vânătoare de Submarine (1991-1996), comandantul vânătorului de submarine 31 (1996-1997), comandantul dragorului maritim 29 (1999-2001), șef de stat major la Divizionul 146 Nave Dragoare și Puitoare de Mine (2001-2004), locțiitor al comandantului

sprijinul păcii la Școala NATO de la Oberamergau - Germania, Cursul avansat de comandă și stat major la Colegiul Interarme de Comandă și Stat Major din Shrivenham - Marea Britanie, Cursul postuniversitar de perfecționare în conducerea marilor unități din Forțele Navale și Cursul postuniversitar de conducere strategică la Colegiul de Război din cadrul Universității Naționale de Apărare „Carol I”.

În anul 2004 a absolvit cursurile de masterat la Colegiul Regal din Londra - Marea Britanie. În prezent este doctorand în științe militare la Universitatea Națională de Apărare „Carol I”.

A activat în calitate de comandant Unitate de luptă Arme sub apă la bordul vânătorului de submarine 33 din Divizionul 339 Vânătoare de Submarine (1984-1988), specialist artilerie la Divizionul 146 Nave Dragoare și Puitoare de Mine (1988-1991), șeful Pregătirii pentru luptă la

Divizionului 146 Nave Minare-De-minare (2004), șeful Operațiilor în cadrul Comandamentului Operațional Naval (2005), șeful Operațiilor în cadrul Statului Major al Forțelor Navale (2005-2006). De la 21 noiembrie 2006 este comandantul Flotei 56 Fregate.

A participat activ la planificarea și conducerea exercițiilor multinaționale „RESCUE EAGLE 2000”, „COOPERATIVE POSEIDON 2000”, „COOPERATIVE ENGAGEMENT 2001”, „COOPERATIVE PARTNER 2002”, precum și la planificarea și comanda activităților celei de-a cincea activări a Grupării Navale de Cooperare Navală a Statelor Riverane Mării Negre – BLACKSEAFOR din perioada august 2005- august 2006.

Este membru al Ligii Ofițerilor din Marina Militară (1999) și al Clubului academic „Cormoranul” al Colegiului Interarme de Comandă și Stat Major din Shrivenham – Marea Britanie. ■

Ofițeri de marină români prizonieri în al treilea Reich

Destinul elevilor-ofițeri de marină români din Germania nazistă

Drumul elevilor-ofițeri ai Marinei Regale Române de la școala navală la lagăr și șantiere de muncă forțată prin siajul amintirilor unei epoci dramatice și confuze

Bogdan DINU

În urmă cu cinci ani inițiam o serie de articole dedicate ofițerilor de marină români prizonieri în Germania nazistă. Afirmam atunci valoarea, nu doar memorialistică, a acestor mărturii și cât de prețioase erau în condițiile în care numărul supraviețuitorilor scădea dramatic cu fiecare an. După Ionescu-Oituz, de atunci a mai dispărut și regretatul comandor (r) Nicolae Valasoglu astfel că în prezent nu mai trăiește nici unul din ofițerii care s-au întors din prizonieratul german. Rămăsesem dator cu relatarea episodului, dramatic și trist, al elevilor-ofițeri de marină români veniți la școlarizare în Germania și deveniți, după 23 august 1944, prizonieri de război. Supratitlul îi poate induce în eroare pe cititori, nu erau încă ofițeri la data când s-au petrecut evenimentele (și unii nu au mai devenit niciodată) dar lucrul acesta nu reduce cu nimic veridicitatea și dramatismul parcursului lor, parte – o parte mică, dar totuși parte – a dramei Marinei Regale Române. Închidem cercul acum, grație mărturiei unuia dintre elevii de atunci, Radu Metz, fratele eroului Mircea Metz. Printr-un „remember autobiografic”, cum îl intitulează, realizat la cererea doamnei dr. Mariana Păvăloiu (căreia îi mulțumim și pe această cale) domnia sa punctează dragostea sa pentru marină și, mai ales, experiența sa din Germania sfârșitului celui de-al doilea război mondial. Printr-o fericită coincidență am intrat în posesia unui manuscris și am considerat oportun să completăm mărturia domnului Radu Metz printr-o altă confesiune a unui coleg de promoție (promoția 1945 din țară al cărei absolvent ar fi trebuit să fie și Radu Metz), comandorul (r) Mircea Matei. Cu toate că nu a fost participant direct la evenimentele trăite de colegii domniei sale în Germania, prin detaliile și informațiile aflate ulterior de la cei care s-au întors în țară, completează în mod fericit relatarea domnului Radu Metz. Chiar dacă autorii relatărilor sunt octogenari, chiar dacă uneori apar inadvertențe sau confuzii legate de oameni sau locuri și memoria le joacă anumite feste, explicabile la urma urmei (au trecut totuși mai bine de 60 de ani!) valoarea acestor rânduri memorialistice este incontestabilă. Și mai ales, este o pledoarie pentru marină. O considerăm memorialistică de calitate și, indiferent de sursele de arhivă, ea va trebui să fie luată în calcul de oricine va dori să abordeze subiectul în viitor. Pentru că e bine să ne amintim uneori că nu am avut ofițeri de marină prizonieri doar în Uniunea Sovietică.

„Prima dragoste”

„Sunt fiul colonelului Gheorghe Metz și al mamei mele Angela, născută Corbeanu, și fratele mai mic al eroului locotenent post mortem Metz Mircea Dan, șeful promoției XXI de ofițeri de marină, secund pe vedeta torpiloare *Vijelia*, mort la datorie pe data de 9 noiembrie 1941 și decorat cu ordinul Mihai Viteazul post mortem. M-am născut la 26 aprilie la Turda. Am copilărit și făcut școala primară la Călărași, locuind în casa bunicilor mei, situată pe bulevardul paralel cu Dunărea (Borcea) și având vedere directă asupra fluviului. Împreună cu fratele meu, din economiile noastre ne-am cumpărat o veche lotcă pescărească (cu numărul 455 CL) cu care făceam plimbări de neuitat, fie primăvara prin pădurea de sălcii inundată sau, mai departe, la Silistra și Ostrov. Acesta a fost primul meu contact cu „prima dragoste”! În plus, povestirile și amintirile marinărești ale lui „Zizi”, comandorul Zaharia Negulescu, fiul comandoului Aurel Negulescu (Moș Delamare), rude apropiate cu părinții noștri, ne-au desăvârșit dorința fratelui meu cât și a mea de a deveni marinari.

În toamna anului 1935 am intrat în clasa I-a a Liceului Militar „Ștefan cel Mare” din Cernăuți, unde fratele meu era deja în clasa a V-a. Am absolvit acest liceu în anul 1943, dând bacalaureatul la Liceul Militar din Iași. În iunie 1943, în urma clasificărilor și notelor obținute de-a lungul celor opt ani de liceu, am fost admis fără examen în anul I al Școlii Navale N.M.S. Mircea. La 15 august 1943 m-am prezentat la Regimentul de Infanterie Marină de la Reni. După o lună de instrucție am fost ambarcat la bordul bricului *Mircea*, unde am avut instructori pe sublocotenentul Marinescu, aspirantul Gadidov și maștrii militari Marchidan și Spănu. Am fost debarcat de pe bricul *Mircea* la 15 octombrie 1943 și trimis la Școala Navală Constanța.

De la „Matnese” la „Seekadet”

De aici, la 20 octombrie 1943 am fost trimis în Germania pentru a urma cursurile școlii de ofițeri de marină de acolo. Numele elevilor români din anul I trimiși cu această ocazie sunt, de la secția naviganți (punte), Radu Metz, Ion Manoliu, Petru Voloșniuc,

Moga Iliescu, Virgil Puia, Alexandru Căgășanu, Mircea Neculce, Paul Filipescu iar de la secția mecanici, Ioan Gentoiu, Dumitru Vasilescu, Bucureșteanu, Liviu Novac. Din octombrie 1943 până la 1 februarie 1944, elevii de la secția punte am făcut instruirea de infanterie marină la Stralsund la „Prinz Eugen Kaserne”. Cu toate că aveam la activul meu 8 ani de liceu militar și o lună de infanterie marină la Reni, cele trei luni petrecute la Stralsund mi s-au părut cele mai grele: antrenamente fizice până la epuizare, execuții de debarcări, trageri cu toate categoriile de armament, etc. Făceau parte din programele zilnice. Între timp am fost înaintați la gradul de în

prezența atașatului naval român, comandorul Nicolae Antonescu. La 1 februarie 1944 subsemnatul, împreună cu colegul Petre Voloșniuc, am fost trimiși la Kiel și ambarcați la alegere pe nava școală cu vele *Horst Wessel*, comandată de Kapitän-Leutenant Schniebe. Nava fusese construită la șantierul naval Blohm und Voss din Hamburg fiind de același tip cu bricul *Mircea*. Ceilalți colegi au fost repartizați la alegere pe alte nave de război: torpiloare, distrugătoare sau cuirasate. *Horst Wessel* avea ca reședință portul Danzig, la dana de la Westerplatte, unde se mai puteau vedea ruinele școlii navale poloneze, distrusă în prima zi de război de artileria de pe cuirasatul școală *Schleswig-Holstein*.

În cele șase luni de ambarcare pe *Horst Wessel* am călătorit mult cu această navă, navigația în plină mare fiind mai sigură, din cauza bombardamentelor aeriene, decât acostarea în port. Astfel am vizitat pe rând insulele daneze din Marea Baltică, Riga, Copenhaga și sudul Norvegiei. La o lună de la ambarcare am fost avansat la gradul de Cunoscând de la bordul bricului *Mircea* topografia navei și a arboradei, fiind mai introduși în practica marinărească decât colegii noștri germani, am fost remarcați de conducerea navei. În plus, la regata marinei militare din

Marea Baltică, organizată la 16 aprilie 1944 la Gdynia (Gottenhafen), m-am clasificat primul la categoria bărci de salvare cu pânze cu două catarge. Drept recompensă am primit învoirea de a participa împreună cu colegul Voloșniuc, la sărbătorirea zilei de 10 Mai, în perioada 5-12 mai la Berlin. Cu această ocazie am întâlnit pe amiralul Zlatian, pe atașatul naval român, comandorul Nicolae Antonescu, pe ambasadorul român la Berlin, etc.

Drumul lagărului

La 1 august 1944 am fost debarcați și trimiși la Școala Navală de la Schleswig pentru cursurile teoretice. La scurt timp după începerea cursurilor la Schleswig am fost avansat la gradul de „Fähnrich” (elev plutonier). Școala Navală din Schleswig era condusă de celebrul comandant de submarine Fregatenkapitän Lüth. După 23 august 1944 am aflat de la radio că România a întors armele contra Germaniei. Ca urmare, toți elevii din anul I, punte și mecanici, am fost trimiși la Școala Navală de la Murwik unde ne-am întâlnit cu elevii de anul II. Aici, refuzând să ne înscriem în trupele SS „pentru a lupta în continuare contra bolșevismului”, după cum ne-au propus oficialitățile germane, am fost declarați „prizonieri de război” și internați în lagărul Marlag-Milag Nord de la Westertimke, unde erau internați ofițerii de marină englezi, americani și francezi făcuți prizonieri. Am primit aici plăcuța de identitate decupabilă cu numărul de înmatriculare 1477. În acest lagăr au fost internați toți elevii din anul I, punte și mecanici, enumerați mai sus, precum și patru dintre elevii anului II și anume Gheorghe Balaban, Radu Rafiroiu, Silvestru Moise și Ion Musceleanu. De asemenea, de la inginerie navală următorii: Mihai Ghiulai, Ion Nimereală, Constantinescu și Bucur. Au fost internați împreună cu noi și locotenentii Nicolae Valasoglu, Stoianovici, Banciu și Ionescu.

La 13 ianuarie 1945 toți elevii ofițeri internați, în afara celor patru ofițeri, am fost trimiși sub escortă la Hamburg pentru a munci la șantierul naval Blohm und Voss. Refuzând să muncim, deoarece convențiile internaționale de la Geneva interzic folosirea muncii ofițerilor prizonieri, nemții au executat în fața noastră, în

Aspirantul Dan Mircea Metz (dreapta) dirijând focul împotriva avioanelor sovietice.

incinta șantierului, pe colegul nostru din anul II Ion Musceleanu. Astfel constrânși am început munca. Eu am lucrat ca nituitor și la demagnetizarea fuzelajelor de avion și V1 și V2, în condiții de muncă silnică, sub continuă pază, cu o singură supă de gulii și câțiva cartofi fierți pe zi. La 25 martie 1945, nemaifiind apti de muncă, ajunși la epuizare fizică, am fost trimiși înapoi în lagărul inițial Marlag-Milag Nord Westertimke, trecând temporar prin lagărul de la Sandbostel.

Între timp trupele aliate înaintau spre interiorul Germaniei, astfel că la sfârșitul lunii aprilie 1945 lagărul nostru s-a aflat între liniile anglo-germane. În noaptea de 26 aprilie 1945 lagărul a fost bombardat aerian, pierzându-și cu această ocazie viața colegii Alexandru Căgășanu, Nedelescu și Liviu Novac, care au fost înmormântați în cimitirul lagărului. La 28 aprilie am fost eliberați de trupele engleze, trecând sub administrarea acestora și locuind succesiv în campusurile de la Seedorf și Camp 45 Hallendorf. În iunie 1947, aflând despre organizarea la Passau, în sudul Germaniei, de către trupele americane a unui transport oficial spre România, m-am înscris și la 29 iunie am ajuns în țară.

„Lăsat la vatră până la noi ordine”

Pentru reglementarea situației mele militare m-am prezentat, conform instrucțiunilor primite, mai întâi la regimentul Mihai Viteazu din București pentru luarea în evidență și apoi la Constanța, la bordul bricului *Mircea*. Aici, în urma unui examen condus de căpitanul Koslinski și ofițerul ECP am fost”. Atunci am înțeles că „prima dragoste” nu mai poate fi abordată! În consecință, din toamna anului 1948 și până în 1952 am frecventat cursurile și absolvit Facultatea de Chimie din București, după care am fost repartizat ca inginer chimist în industrie, iar din 1954 până în 1998 ca cercetător științific principal 1 la institutul de cercetări ICEPALV din București, unde am condus departamentul analitic. De la acest institut am ieșit la pensie în 1998. Totuși, nostalgia „primei dragoste” m-a urmărit și continuă să mă urmărească și acum, în ciuda celei de-a doua dragoste: cercetarea științifică aplicată. Astfel, în 1954 m-am înscris în Clubul Nautic al AVSAP-ului (Asociația Voluntarilor prin Sport pentru Apărarea Patriei), condus de comandorul Viorel Păunescu cu aportul tehnic al comandului Stoian. Clubul avea baza nautică la lacul Herăstrău și apoi la lacul Băneasa. Aici am reîntâlnit pe maestrul Marghidan. Am

participat la o serie întreagă de regate, atât pe lacul Herăstrău cât și pe Siutghiol la casa vapor. În aprilie 2001, cu ocazia împlinirii a 60 de ani de la ridicarea la gradul de aspirant a promoției XXI din care făcea parte și fratele meu, am fost invitat de colegii acestuia la aniversare în cadrul „Careului Marinarilor” prezidat de comandorul Valasoglu. În scurt timp, ca fost marinar, am fost cooptat, devenind membru al acestui select careu.”

Rândurile pe care le prezentăm mai jos fac parte dintr-un manuscris mai amplu, intitulat „Odiseea aspiranților promoției 1945”, care aparține comandurului (r) Mircea Matei, ultimul supraviețuitor al promoției și ajuns în posesia noastră tot prin intermediul doamnei dr. Mariana Păvăloiu. Sperăm să-l putem publica în numerele viitoare ale revistei. Am selectat acele pasaje care fac referire la elevii ofițeri de marină, colegii domniei sale, care au fost trimiși în Germania. Unele date, nume sau locurile unde s-au petrecut anumite evenimente sunt diferite de cele din relatarea domnului Radu Metz dar, în ansamblu, completează cu detalii și informații interesante mărturia acestuia.

Radu Metz (primul din stânga jos) împreună cu alți veterani de război la Muzeul Academiei Navale, în luna mai a anului trecut.

„În țară, în Germania sau în funcție de nevoi ...”

„... Pentru examenul de admitere în Școala Navală candidații trebuiau să prezinte o adeverință autenticată la tribunal prin care cel în cauză declara că dorește să urmeze cursurile școlii fie în țară, fie în Germania. Exista și a treia variantă cu mențiunea țară sau Germania, în funcție de nevoi. Tot în această adeverință se mai specifica obligația celui în cauză de a rămâne în activitate timp de nouă ani și că până la vârsta de 24 de ani nu se va căsători. Încălcarea acestor prevederi se sancționa cu plata unor despăgubiri pentru școlarizare în sumă de 200.000 de lei (plătibilă de părinți). Salariul mediu de atunci era de circa 2000 de lei. Deoarece situația frontului devenea tot mai neclară, nimeni nu mai dorea să plece din țară. Protestele au fost zadarnice deoarece delegații aveau asupra lor adeziunile legalizate și contrasemnate de către părinți. Dată fiind starea de război în care ne aflam, cei în cauză puteau fi ridicați cu forța. Așa se face că zece din camarazii noștri care aveau ase-

menea adeziuni, ne-au părăsit și au plecat în Germania.

Împușcat pe loc

Soarta lor a fost destul de tristă. După o instrucție de infanterie făcută după canoane nemțești și o foarte scurtă pregătire teoretică au fost ambarcați pe vedete torpiloare și trimiși la unități operative care acționau în Marea Nordului. Regulat, primeam scrisori de la ei în care ne relatau că zilele de la Reni au fost un adevărat paradis pe lângă ce au îndurat ei acolo în perioada de aclimatizare. Nemaiputând suporta regimul la care erau supuși de către instructorii germani, doi dintre camarazii noștri trimiși în Germania, elevii Paul Filipescu și Mircea Neculce, au cerut să fie retrimiși în țară. Neprimind aprobare, au „agresat” un instructor german în afara orelor de program. Consulul român din Germania a fost sesizat de fapta lor și, ca urmare, cei doi au fost retrimiși în țară. Aici au fost retrogradați și trimiși la trupă pe un monitor fluvial. ... De la ei precum și de la alții care după război s-au întors în țară, am aflat de soarta tristă pe care au avut-o în Germania. Nu pot să trec mai departe fără să relatez faptul că

după 23 august 1944, toți elevii români din anii I și II aflați în Germania au fost luați prizonieri de război și puși să lucreze într-o fabrică de armament care producea componente pentru rachetele V1 și V2. Când li s-a adus la cunoștință că trebuie să lucreze în fabrică, toți au protestat invocând prevederile Convenției de la Geneva cu privire la prizonierii de război. Ofițerul german care răspundea de ei nici nu a vrut să audă de așa ceva și a aruncat o salopetă la picioarele elevului din anul II care era la flancul drept. Acesta a refuzat să o ridice. Germanul a scos pistolul din toc și a repetat ordinul. Refuzând și a doua oară, elevul a fost împușcat pe loc. Prevăzând că îi așteaptă aceeași soartă ceilalți elevi au ridicat salopetele și au intrat în fabrică. Între timp, aliații începuseră bombardamente masive și tot mai intense asupra Germaniei. Dacă pe timpul alarmelor, inițial, toți cei din fabrică intrau la adăpost, ulterior s-a luat măsura de a nu se mai întrerupe lucrul. Această hotărâre a fost fatală pentru doi dintre camarazii noștri, elevii Alexandru Căgășanu și Liviu Novac. Ambii au fost pur și simplu sfârtecați de explozia unor bombe.”

VECHI PAVILIOANE NAVALE ROMÂNEȘTI ÎN LUCRĂRI STRĂINE (2)

Comandor (r) Neculai PĂDURARIU

Continuăm prezentarea unor pavilioane navale românești, apărute în lucrări străine, după anul 1858.

2. Albumul pavilioanelor naționale și mărcilor distinctive ale marinelor de război și comerț, Paris, 1889

Apărut sub egida Statului Major General din subordinea Ministerului Marinei și Colonilor, acest album a fost elaborat de Serviciul Hidrografic al Marinei Naționale (adică al celei

militare) franceze, în cadrul colecției de „Instrucțiuni Nautice”. România este prezentată în Planșa XXXVII (37) (vezi reproducerea alb-negru alăturată) prin opt pavilioane, după cum urmează:

1. Pavilionul Marinei de Război
2. Pavilionul Comercial
3. Județul Giurgiu
4. Ghidonul comandantului Flotei
5. Județul Galați
6. Ghidonul (Flamura) Comandantului

Radei (comandantul cel mai vechi în grad aflat în radă în acel moment)

7. Județul Brăila

8. Ghidonul (Flamura) navei de brandvahtă (tip de navă numit ulterior și „staționar”)

Pavilioanele 2, 3, 5 și 7 le reproducem și color.

N.R. Dintr-o regretabilă omisiune, pentru care îi cerem scuze autorului articolului, în primul episod, publicat în nr. 6 (115)/2006 la pagina 48, nu a fost publicată planșa color reprezentând pavilioanele I, II și III, pe care o reproducem în acest număr.

SEMNAL

All Hands. Magazine of the U.S. Navy (decembrie 2006). The „new” Brown-water Navy este dosarul ultimului număr din anul trecut. Având ca subtitlu „Proiectarea forței în zona de luptă fluvială” materialul relatează modificările pe

care U.S. Navy a trebuit să le opereze și atenția acordată operațiunilor de pe râurile și fluviile în care trebuie să acționeze. „Bătălia de pe căile de apă s-a mutat din jungla de nepătruns și umiditatea excesivă din Delta Mekong-ului din Vietnamul de ieri în deșertul deschis și malurile râurilor din sudul Irakului. Protejarea infrastructurii, eliminarea căilor de retragere ale inamicului, căutarea, identificarea și distrugerea bazelor și trupelor inamice și oferirea de rute sigure pentru trupele coaliției este acum misiunea nou reactivatului Riverine Squadron (RIVRON) 1”. Scopul a fost clar precizat de amiralul Mike Mullen (CNO): „Nu putem sta deoparte în „apele albastre”,

așteptând ca inamicul să vină la noi. Nu va veni. Trebuie să mergem noi după el. Avem nevoie de capacități de acțiune în „apele verzi” și în „apele maro”. Vreau să dispun de capacitatea de a merge cât mai aproape de el și de a rămâne acolo.” Ca urmare U.S. Navy a creat o adevărată „armadă” de ambarcațiuni speciale fluviale (Small Unit Riverine Craft – SURC) care pot naviga în ape prea puțin adânci pentru navele convenționale. După încheierea antrenamentelor de la Camp Lejeune unitatea a fost deplasată în Irak unde acționează în zona Hyditha Dam.

Cols Bleus. Le magazine de la marine et de la mer (nr.2813, 20 ianuarie 2007). „Puternica Românie” este titlul unui articol de o pagină dedicat primului turneu militar internațional de rugbi în 15 din istorie cu participarea echipelor Irlandei, Franței și

României și organizat, între 21 și 24 noiembrie în regiunea Toulon de către Marina Militară franceză. De remarcat fair-play-ul jurnalistului francez, căpitanul Denis Dujardin, în redarea evenimentului și aprecierile la adresa echipei noastre care a câștigat finala în fața Franței cu scorul de 30-19.

Armées d'aujourd'hui

(decembrie 2006). Aceași revistă serioasă, cu un plus pentru imagine. Nimic despre marină în acest număr dar ne-a reținut atenția „Polonia, atlantică și europeană” și mai ales dosarul „Défense et Université”, despre legăturile din ce în ce mai strânse dintre mediile universitare și domeniul apărării. Apărarea a devenit un obiect de studiu ca și celelalte, dovadă fiind masteratele în domeniul apărării urmate de tot mai mulți studenți. O radiografie a fenomenului. (B.D.)

Destine sub marele pavoaz

O colecție care onorează elita Marinei Române

Sâmbătă, 20 ianuarie 2007, în Sala „Elite” a Hotelului Militar Constanța a avut loc lansarea albumului color „Amiralul Gheorghe Anghelescu. Omagiu la împlinirea vârstei de 70 de ani”.

Apărut la finele anului 2006, la Editura „Muntenia” din Constanța, volumul face parte din colecția „Destine sub marele pavoaz”, inițiată de căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu, fost director al Muzeului Marinei Române în perioada 2001-2006, cu prilejul sărbătoririi a 35 de ani de la înființarea acestei prestigioase instituții de cultură a Forțelor Navale Române.

La această festivitate, organizată de „Clubul Amiralilor”, au participat contraamiralii de flotilă Dorin Dănilă, șeful Statului Major al Forțelor Navale și Gheorghe Petria, locțiitorul acestuia, dr. Constantin Rădulescu, fost director general al S.C. PETROMIN S.A., membri activi și simpatizanți ai „Clubului Amiralilor”, Organizației Județene Constanța „Contraamiral Horia Macellariu” a U.N.C.M.R.R., reprezentanți ai Autorității Navale Române, Ligii Navale Române, precum și comandanți de mari unități și unități din garnizoana Constanța.

În deschiderea manifestării, viceamiralul (r) Constantin Iordache a evocat cariera amiralului Gheorghe Anghelescu, personalitate de prim rang a Marinei Militare și Comerciale Române, fost comandant al Institutului de Marină „Mircea cel Bătrân” (1980-1986), adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și șef al Departamentului Transporturilor Navale (1986-1989) și comandant al Marinei Militare în perioada 1990-1997.

Sub genericul *Escale printre amintiri*, primul capitol reprezintă o imaginară călătorie în timp, alături de amiralul Gheorghe Anghelescu, înfățișând aspecte inedite din copilăria, adolescența și cariera Domniei Sale, pe drumul unui destin împlinit, de la gradul de locotenent la cel de amiral.

Capitolul al II-lea include, selectiv, cele mai expresive mesaje aniversare primite de actualul președinte al

Foto: Codruț Burdujan

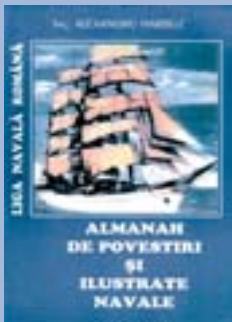
Clubului Amiralilor cu prilejul împlinirii a 70 de ani de viață.

Sub semnătura unor consacrați specialiști în domeniu – viceamiralul (r) Constantin Iordache, contraamiralul (r) ing. Marcel Dragu, contraamiralul de flotilă (r) prof. univ. dr. Marius Hanganu, comandorul (r) Valentin Botezatu, comandorul (r) dr. ing. Traian Moșoiu, comandorul (r) prof. univ. dr. Filaret Sîntion, comandorul (r) dr. Constantin Aurel, comandorul dr. Ștefan Georgescu, comandorul Virgil Dospinescu, comandorul Cătălin Dumistrăcel, căpitan-comandorul dr. Marian Moșneagu, colonelul (r) prof. univ. dr. Valentin Ciorbea, colonelul (r) dr. Ion Teșă și colonelul Vasile Romanescu - în ultimul capitol sunt incluse 14 studii și comunicări științifice care acoperă un spectru larg al științei militare, de la strategie, doctrină, istorie, diplomatie navală și geopolitică la învățământ de marină, drept maritim și psihologie militară.

Acest proiect editorial este, cu prisosință, un elogiu adus, la ceas aniversar, unei personalități puternice, complexe și recunoscute între marinarii de toate gradele și de toate vârstele, atât pe plan național cât și internațional. Semnificația acestui eveniment editorial a fost reliefată și

de viceamiralul (r) dr. Traian Atanasiu, colonelul (r) prof. univ. dr. Valentin Ciorbea și contraamiralul de flotilă Dorin Dănilă, care au evidențiat contribuțiile majore și rolul deosebit pe care amiralul Gheorghe Anghelescu le-a manifestat cu prisosință în funcțiile și demnitățile încredințate de-a lungul anilor. (M.E.)

Vă semnalăm apariția ALMANAHULUI DE POVESTIRI ȘI ILUSTRATE NAVALE, apărut la Editura Alma Print din Galați, sub egida Ligii Navale Române. Autorul – ing. Alexandru Harbuz –, absolvent al Institutului Mecano-Naval Galați, specialitatea Exploatarea

Navale și Portuare, a realizat o lucrare cu caracter enciclopedic, în care a inclus, evident, după criterii subiective, episoade de istorie navală, curiozități geografice, informații hidrografice, tradiții marinărești, portrete de nave și navigatori și altele, toate menite să readucă în actualitate spiritul și idealurile Ligii Navale Române. Altfel spus, un modest omagiu adus acestei prestigioase organizații reprezentative a breslei marinarilor români, la împlinirea a 80 de ani de la înființare.

Colonelul (r) dr. Ion Teșea, lector universitar la Academia Navală „Mircea cel Bătrân”, continuă seria lucrărilor de drept maritim și fluvial cu un nou volum, intitulat „MARE A TERITORIALĂ”, apărut la Editura Academiei Navale „Mircea cel Bătrân”. Structurată pe șase capitole, lucrarea abordează, analizând cadrul

legislativ aferent, o problemă mereu actuală și într-o continuă dinamică, respectiv concepte precum considerații istorico-juridice privind marea teritorială, marea teritorială – spațiu de suveranitate, reglementarea națională, regimul juridic și litigii internaționale cu privire la marea teritorială și normele de drept public cu privire la exercitarea suveranității României în marea teritorială. O invitație, în primul rând, la cunoașterea și interpretarea corectă a acestora, concluzia autorului fiind aceea că „activitățile de orice natură desfășurate în perimetrul apelor teritoriale românești au o consacrare expresă și nuanțată în legile interne și în prevederile internaționale”.

La împlinirea celor șaptezeci de ani de viață, comandorul (r) Ioan Întorsură-Moldoveanu ne surprinde - plăcut pentru un debut tardiv - cu un noul său volum de versuri „PE CRESTE DE VALURI”, apărut la editura bucureșteană Livpress. Scrise „râzând, plângând, cu dragoste, cu ură, blajin și crâncen”, versurile comandoului Întorsură sunt adresate „familiei, colegilor de institut și prietenilor constituie un prilej de a depăna amintiri despre marea care i-a unit pentru totdeauna”. Ca și în primul său volum - „IUBIRI CĂRUNTE DE CATARG”, ele „sunt expresia gândurilor și sentimentelor sale la vârsta senectuții, purtându-ne din Moldova natală până în cele mai îndepărtate colțuri ale Terrei,

acolo unde autorul a navigat și a trăit viața dură de marinar” și de aceea, credem că ele pot fi exceptate de la o critică literară prea riguroasă. Cunoșcându-i verva și harul de neîntrecut povestitor, așteptăm cu viu interes promisiile volume de proză.

Din luna decembrie 2006, revista „YACHT MAGAZIN” apare în aceeași remarcabilă ținută grafică, dar cu un nou echipaj editorial: Valerie Timofei, vice-comodor, Ionuț Tudose, editor și Victor Sfârlea, redactor șef. Publicația poate fi citită și pe www.yachtmagazin.ro, respectiv www.yccr.ro.

În luna februarie 2007, aviatorii au lansat o nouă publicație - „MAGAZIN AERONAUTIC”, „prima revistă științifică românească ce abordează domeniul aviatic și nautic”, care își propune să continue tradițiile publicației omonime, apărută în anul 1941. Echipa redacțională este alcătuită din Marius Hergehelegiu – director, Bogdan Oprea – editor coordonator, Dana Medar – secretar general de redacție și Mirona Iacob și Matei Covaci – redactori. Vă propunem să le urmăriți zborul pe site-ul www.magazin-aeronautic.ro (M.M.).

INCURSIUNE MARINĂ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Orizontal: 1) Cetaceu ce trăiește în mările calde; cu dinți pe falca inferioară și capul dezvoltat – Au intrat la apă. 2) Alt cetaceu denumit „balena ucigașă”, lung de 10 m și vorace cu focile, iar balenelor le sfâșie buzele – Insule în apropierea cărora avizo-ul francez Alecon a întâlnit un calmar uriaș, rănit, pe care nu l-a putut ridica la bord, fiind foarte greu. 3) Ciucuri pe mijloc! – Ventilator (ca aerul în submarine). 4) Mamifer acvatic din ordinal pinipedelor. 5) Strigăt cu care se cheamă păsările de curte – Maritimi. 6) Ține de un popor – Locuitor de la Oceanul Înghețat. 7) Cântăreț antic grec – A cere ajutor pe mare prin S.O.S. 8) Privind un monarh – Crustaceu (și de mare). 9) Gen de insecte coleoptere pentamere – Ușă la puntea unui vas. 10) Vulpe mică din Argentina – Ca un nor de albine. 11) Unitate din algelor – Au miros și gust de grăsime alterate.

Vertical: 1) Om de știință francez, care în 1950, a descoperit un „oraș al caracatițelor” pe coasta Mediteranei (Jaques – Yves) – Batiscaf în dreapta! 2) În barcă! – Ultimele caracatițe! – Cai de mare. 3) Culegător de perle din mările Orientului Apropiat: Marea Roșie, Marea Arabiei, Golful Persic. 4) Abis! – Măsuri la foc! – Unchi (Munt.). 5) ... de mare, pește filiform marin – Liniștit, ca marea. 6) Mai marele mării – Piscică la cap! – Cană în străfund! 7) Scumbie mică de mare – Avizo (vas de luptă) francez, care în 1861, între Madeira și Canare, a găsit un enorm cefalopod, rănit, cu un diametru de 6 metri și având o greutate de 2 tone. 8) Delfin de 5 - 6 m, ce trăiește în mările înghețate, cu un canin de 2 m lungime – Frică în fond! 9) Companie aeriană franceză – Sisteme tehnice cu care sunt dotate minisubmarinele, batiscafurile, baleniarele, nave de cercetări științifice maritime. 10) Zer! – Pe fir la ... cașaloși! – Lipit de aripioare ventrale, ca unii pești marini. 11) Merge cu – Stingere în apă.

Dicționar: TIUC, ATIM, ATOC, UAT.

Ion BRINDEA

Rezolvarea careului din numărul trecut, LUPII MĂRILOR:

Orizontal: 1) CEZAR – EVERY. 2) HARPOANE – IO. 3) IT – ALDINE – L. 4) N - AR – A – UNDA. 5) AC – IANUS – I. 6) LA – PCN – DOC. 7) A – VALIDA – NA. 8) GRAV – TICNIT. 9) EIR – LUTOASA. 10) ROITOR – LION. 11) BARBAROSSA.

Vertical: 1) CHINA – AGER. 2) EAT – CL – RIOB. 3) ZR – A – AVARIA. 4) APARI – AV – TR. 5) ROL – APL – LOB. 6) ADANCITURA. 7) ENI – UNDIT – R. 8) VENUS – ACOLO. 9) E – EN – D – NAIS. 10) RI – DIONISOS. 11) YOLA – CATANA.

Centrul Tehnic-Editorial al Armatei

B-dul Ion Mihalache, 124-126,
sector 1, București
Tel.: (021)224.26.34
e-mail: ctea_smg@yahoo.com

Rețeta calității lucrărilor noastre:
profesionalism, tehnică modernă
și o tradiție neîntreruptă
de peste 85 de ani în domeniu.

Executăm
lucrările necesare
Ministerului Apărării

Realizăm
dtp și design
modern, tipar
și finisare
la standarde
superioare
de calitate

editarea, procesarea digitală,
tehnoredactarea, corectarea,
tipărirea și finisarea documentelor
regulamente, instrucțiuni,
cărți tehnice și de
cultură generală,
reviste ale categoriilor
de forțe armate,
broșuri, pliante,
lucrări de artă, tipizate
stampilele și sigiliile specifice
Ministerului Apărării

Ochiul Flotei

▲ 26 ianuarie 2007, corveta *Contraamiral Horia Macellariu*, Marea Neagră. Instantaneu din timpul evaluării navei și echipajului de către echipa Centrului de Informatică, Simulare și Evaluare al Forțelor Navale.

Foto: Codruț BURDUJAN

◀ 2 martie 2007, nava purtătoare de rachete *Lăstunul*, Marea Neagră. Pregătirea grupei de manevră pentru exercițiul de reprovizionare pe mare, văzută prin „ochelarii” Mm IV Marius Gudruman.

Foto: Codruț BURDUJAN

▲ 16 februarie 2007, fregata *Regele Ferdinand*, Marea Neagră.

Căpitanul Adrian Goșjiță în timpul serviciului de ofițer de cart pe comandă.

Foto: Bogdan DINU

► 2 martie 2007, nava purtătoare de rachete *Lăstunul*, Marea Neagră. Grupa de vitalitate, condusă de Mm I Nițu Ștefan (cu cască galbenă) adunată pe culoarul de furtună, în timpul unui exercițiu de respingere a aviației navale și atac cu rachete.

Foto: Olivia BUCIOACĂ

▲ 19 februarie 2007, fregata *Regele Ferdinand*, Portul militar Constanța.

Manevra de acostare a navei după cinci zile de antrenamente pe mare.

Foto: Bogdan DINU

